

கூத்துக்கள் - 5

கலையார்வன்

கூத்துக்கள் - 5

- ❖ சாலமோன் ஞானம்
- ❖ தலையின் விலை
- ❖ கலையின் பரிசு
- ❖ கன்னியர் தீறை
- ❖ அணையா தீபம்

கலையார்வன்

வெளியீடு

ஜெயந்த் சென்ரா

நூல் தலைப்பு : சுவத்துக்கள் - 5
 விடயம் : தென்மோடிச் சுவத்துக்கள்
 ஆசிரியர் : கலையார்வன் (க. இராயப்ப)
 28, மாட்டின் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
 பக்கங்கள் : 180 + xvi
 முதற் பதிப்பு : 11.10.2009
 பதிப்புரிமை : ஆசிரியர்
 வெளியீடு : ஜெயந்த் சென்ரா
 28, மாட்டின் வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.
 அட்டை ஓவியம் : திரு. அ. ஞானசேகரன்
 கணினி }
 வாடிமைப்பு } : ஜெயந்த் சென்ரா
 அட்டை }
 அச்சுப்பதிப்பு : ஏ.சி.எம். அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.
 விலை : 300.00

சர்வதேச தராதர நூல் இல.: 978-955-0197-00-2

Title : Koothukkal - 5
 Subject : Thenmoodi Koothukkal
 Author : Kalayarvan (K. Rayappu)
 No. 28, Martyn Road, Jaffna.
 Pages : 180 + xvi
 First Edition : 11.10.2009
 Copy Right : Author
 Published by : Jeyanth Centre,
 28, Martyn Road, Jaffna.
 Cover Design : Mr. A. Ganasekaran
 Computer }
 Layout } : Jeyanth Centre
 Cover Illustrator }
 Print by : A.C.M. Press, Jaffna.
 Price : 300/=

ISBN No. : 978-955-0197-00-2

சுதந்திர பாலில் ஆர்.அர். ஏற்படக் கருணாநிதி

அமர் ஆர்.அர். ஏற்படக் கருணாநிதி
அங்கு...
அங்கு...

நூலாசிரியரின் அகவை அறுபதின் மணிவிழா தினமன்று இந்நூலை வெளியீடு செய்வதில் மனநிறைவு அடைகின்றோம். உங்கள் கைகளில் தவழும் இந்நூலில் உள்ளடக்கப்பட்ட ஐந்து தென்மோடிக் கூத்துக்களும் இங்கும், வெளிநாடுகளிலும் வாழும் தமிழ் மக்கள் பலருக்கும் பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. எனவே பயனுள்ள இந்த நூலை வெளியீடு செய்யச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமையிட்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

ஜெயந்த் சென்றார்

28 மாட்டின் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

வாச்சுத்தறிந்ததெருந்து...

அறிவியல், ஆய்வு, சமூகவியல், கவிதை, விவரணம் என்ற பன்முக ஆளுமைகளை நூலாக்கம் செய்த கலையார்வன் (கு.இராயப்பு) அவர்களின் மற்றுமொரு படைப்பிலக்கியமாக 'சுத்துக்கள் - 5' என்னும் இந்நூல் வெளிவருகின்றது. ஐந்து சுத்து வடிவங்களை உள்ளடக்கி நிற்கும் இந்நூல் தென்மோடிக்கூத்து மரபுக்குப் புதிய வரவாக அமைந்துள்ள அதேவேளை இவை கலையார்வனுக்கும், குருநகர் கிராமத்துக்கும் அணிசெய்து நிற்கு மென்பதில் ஐயமில்லை. இந்நூலைப் படித்து எனது சிற்றறிவுக்குட்பட்ட மதிப்புரையை வரையக் கிடைத்தமையையிட்டு மகிழ்வடைகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பாக தென்மோடிக்கூத்து மரபினை வளர்த்து வருபவர்கள் கத்தோலிக்கர்கள். அதிலும் சில கிராமங்கள் இம்மரபுப் பேணுகையில் தனித்துவம் மிக்கவையாகத் திகழுகின்றன. அவை தமது சமூக வாழ்வியல் அம்சங்களில் ஒன்றாக கூத்தினை பேணி வருவதுடன் அவற்றைத் தொடர்ச்சியான பயில்வு முறைக்குட்படுத்தி வளர்த்தும் வருகின்றன. அவ்வாறான கிராமங்களில் முதன்மையாக கூறப்படத்தக்கவைகளில் குருநகர் கிராமமும் ஒன்று. புலவர் அவுறாம்பிள்ளை, புலவர் சந்தியோகு, புலவர் நீக்கிலாஸ் (பரிகாரி), புலவர் யேம்ஸ், புலவர் மிக்கேல்பிள்ளை போன்ற பல புலவர்கள் இக்கிராமத்தில் தோன்றி ஏறத்தாழ முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட கூத்துக்களைப் பாடி இக்கிராமத்துக்கு அணிசேர்த்துள்ளனர். இவைகளில் பெரும்பாலானவை பேணப்படாமலும் அச்சவாகனமேறாமலும் போனமை துரதிஷ்டவசமானது. பிந்திய நிலையில் கிராமத்தின் மரபுத் தொன்மையை பதிவு செய்ய முற்பட்ட கலையார்வனின் பன்முகப்பணிகளில் ஒன்றாகவும், இக்கூத்துக்கள் - 5 அமைகின்றது.

ஏனைய ஆக்க வடிவங்களில் இருந்து கூத்து வேறுபட்டது. அதன் முழுமை எழுத்துருவில் பூரணத்துவம் பெறுவதில்லை. அரங்க அளிக்கையிலேயே நிறைவு பெறுவது. மேல்நாட்டு நாடகப் பாரம்பரியமானது அதன் நாடக எழுத்துருக்களினாலேயே மரபுக்கடத்துகை பெற்றுவந்தமையை நாடக வரலாற்றில் நோக்குகின்றோம். ஆனால் எமது மரபுபுழி நாடகமான கூத்து எழுத்துருக்களால் கடத்தப்படுவதில்லை. மாறாக பாடும் நடிகரின் குரலாலும், ஆடும் நடிகரின், உடல்மொழிக் கோலத்தினாலுமே கடத்துகை பெறுகின்றது. அதனால்தான் அளிக்கைப்பயில்வு இல்லாத கிராமங்களில் கூத்து அழிந்து விடும் என்று அஞ்சப்படுகின்றது. கூத்துப் பாரம்பரியம் மிக்க கிராமத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகளின் நிறமூர்த்தங்களோடு 'ஆற்றும் ஆளுகை' பதிக்கப்

படுகின்றது. பின்பு மூத்தவர்களான அண்ணாவிமார்கள், நடிகர்களின், அளிக்கைகளைக் காணும்போது 'தொட்டெனத்தூறும் மணற் கேணிபோல்' துலங்கும் தன்மை பெறுகின்றது. கூத்து மரபு சிறந்து விளங்கிய எல்லாக் கிராமங்களிலும் இத்தகைய இயல்புகளை அவதானிக்கமுடியும். இக் கூத்துக்களை படைத்த கலையார்வனும் அத்தகைய கிராமத்தின் வேரில் உதித்தவர். சிறிய வயதில் இருந்தே இக்கலையை தரிசித்து வந்திருப்பவர்; நடித்தவர்; இன்று தனது அனுபவங்களை எழுத்து வடிவில் ஆய்வாக பதிவு செய்து கொண்டிருப்பவர். இத்தகைய பின்னணியிலேயே அவரால் இக் கூத்துக்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன என நம்புகிறேன். இந்நூலுக்கு அவர் வழங்கிய நீண்ட முன்னுரையில் அவரது அனுபவங்களும், பல்வேறு ஆதங்கங்களும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன. அவை வாசகர்களுக்கும் வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும் பல்வேறு வகையில் உதவுமென்று நினைக்கின்றேன்.

'கூத்துக்கள் - 5' என்னும் இத்தொகுதியில் சலமோனின் ஞானம், தலையின் விலை, கலையின் பரிசு, கன்னியர் திறை, அணையா தீபம் என்னும் ஐந்து கூத்துக்கள் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றில் சலமோனின் ஞானம், கலையின் விலை, கன்னியர்திறை ஆகிய மூன்று நாடகங்களும், திருவிவிலியத் தையும் திருச்சபை வரலாற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஏனையவை இரண்டும் இலக்கியம் சார்ந்தவை. ஈழத்து கூத்து மரபில் கத்தோலிக்க கூத்து மரபே புதிய கதைக் கருக்களை அறிமுகம் செய்தது. அந்த மரபின் வழியிலேயே கலையார்வனும் இவற்றை படைத்துள்ளார்.

கூத்துக்களின் எழுத்தாக்க முறைமையை நோக்கும்போது இதில் கையாளப்பட்ட ஆக்க முறைமையானது பெருமளவில் மரபு வழிக் கூத்தினை அடியொற்றியதாகவே அமைந்துள்ளது. மரபுவழிக் கூத்துக்களில் காப்பு, புலசந்தோர்வரவு, கட்டியகாரர் வரவு, கட்டியமுரைத்தல், அரச பிரதானிகள் வரவு, நாட்டு வளம் கூறல் (தேச விசாரணை), கதை நகர்வு, மங்களம் அல்லது வாழிபாடுதல் என்ற வகையில் கட்டமைப்பு அமைத்திருக்கும். (புலசந்தோர் பாத்திரம் இன்று பெருமளவில் வழக்கில்லாது போய்விட்டது.) இந்தக் கட்டமைப்பை கலையார்வனின் நாடகங்கள் பெருமளவில் கொண்டுள்ளன. சிலகூத்துக்களில் சில பகுதிகள் விடுபட்டாலும் நூலில் மரபு பேணப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 'காப்பு' பகுதி முதலாவது கூத்தான சலமோன் ஞானத்தில் மட்டும் வெண்பா, தோடயமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு நூல் என்று கருதியோ என்னவோ ஏனைய கூத்துக்களுக்கு காப்பு பாடப்படவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு கூத்துக்களுக்கும் காப்பு பாடப்படுதல் அவசியமானது.

கூத்தாக்க முறையில் கலையார்வன் பயன்படுத்திய முக்கியமான உத்தி 'சபையோர்' மூலமாக கதையை நகர்த்திச் சென்றமையாகும். மரபு வழி கூத்துக்களில் சபையோரின் பங்களிப்பானது ஆரம்பகாலத்தில் அதிகமாக இருந்தது. இசை நாடக வருகையின் பின்னரே இப்பயன்பாடு அருகிவந்தது. கிரேக்க நாடகத்தில் வரும் 'கோரஸ்' போலவே எமது கூத்துக்களில் அண்ணாவியாருள்ளிட்ட சபையோர் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தனர். அவர்களால் பாடப்படும் 'சபைத் தரு', 'சபை விருத்தம்', 'ஆட்டத்தரு' போன்றவையினூடாகவே கதை நகர்த்தப்பட்டது. இம்முக்கியத்துவத்தினை மீளக் கொண்டுவரும் நோக்குடனே எமது திருமறைக்கலாமன்றத்தால்

மேடையேற்றப்பட்ட 'சிங்ககுல செங்கோல்', 'கொல் ஈனுங் கொற்றம்' போன்றவற்றில் மீளவும் புழுத்தினோம். அதேபோன்று கலையார்வனும் தனது கூத்துக்களை சபையோர் மூலமாக நகர்த்துவதுடன் கூத்தின் பாடுபொருளை அவர்களிடமிருந்து வெளிப்படுத்துகின்றார்.

அத்துடன் கூத்துக்களுக்கு அவசியமானதான பாடல்களில் அதிக கவனம் எடுத்துள்ளார். வெண்பா, தோடயம், விருத்தம், சந்தத தாழிசை, கலிப்பா, கொச்சகம், சந்தகவிருத்தம், ஆசிரியம், கல்வெட்டு சிந்து, தாழிசை, பரணி, காதல், தேவாரம், கலித்துறை, வசனகவி போன்ற பாவினங்களை பயன்படுத்தி இருப்பதுடன் ஏறத்தாழ இருபது வகையான தருக்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவ்வாறே ஊட்டு வசனங்கள் சற்று அதிகமாகவே பயன்படுத்தியுள்ளார். மொத்தத்தில் மரபுவழி பிசகாத எழுத்தாக்க முறைமையினை எல்லாக் கூத்துக்களிலும் பேணிவந்தமை பாராட்டப்படத்தக்கது.

கூத்துக்கள் - 5 இன் முக்கியத்துவத்திற்கு காரணமான மிக முக்கியமான விடயம் அவைவெளிப்படுத்தும் செய்தியாகும். இதிலுள்ள ஐந்து கூத்துக்களின் கதைகளும் ஏற்கனவே நாடகங்களாக எழுதப்பட்டவை, அணையாத தீபம் தவிர்ந்த ஏனைய நான்கும் தென்மோடிக் கூத்து மரபிலேயே வெவ்வேறு புலவர்களினால் எழுதப்பட்டவை. அவைகளுக்கப்பால் இவைமுக்கியத்துவம் பெறுதல் என்பது கூத்துக்கள் வெளிப்படுத்தும் செய்திகளினாலேயே ஆகும். இக்கூத்துக்களை கலையார்வன் தனது தன்னாளுமைகளுக்குள்ளால் அணுகி புதிய வியாக்கியானத்துடன் காத்திரமான செய்திகளை வெளிப்படுத்துகின்றார், ஒவ்வொரு கதைகளும், புராண, இலக்கியங்களாக இருப்பினும் அவற்றின் பாடுபொருளுக்கு முக்கியத்துவமுண்டு.

சலமோனின் ஞானம்

விவிலியத்திலுள்ள சலமோனின் கதையில் சற்று கற்பனை சேர்த்து ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சரோஜா, தேவகி போன்ற தமிழ்ப் பெயர்களை இரு தாய்மாருக்கும் சூட்டியுள்ளார். இது கதைக்கூழலை தமிழ் மயப்படுத்தியுள்ளது. அதேவேளை, இதனுடாக நீதியான ஒரு அரசில் எந்த துன்பமும் இருக்காது அங்கு அமைதியும் சமாதானமும் நிலவும் என்ற செய்தியை சொல்ல வருகின்றார்.

தலையின் விலை

புறநானூற்றிலுள்ள கடை ஏழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய குமணனின் கதை எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இக்கதையினுடாகவும் கலையார்வன் அறம் நிலவும் ஆட்சி முறையையே பாடுபொருளாக வலியுறுத்துகின்றார்.

உ+ம் "தர்மமே தவறும் ஆட்சி தரணியில் நிலைத்ததில்லை.
கர்வத்தால் வந்த வினை கடிதீனில் அழிவதில்லை.."

கலையின் பரிசு

இது விவிலியத்திலுள்ள புனித திருமுழுக்கு யோவானின் கதை. இக்கதையினுடாக கலையார்வன் தீமையை, அநீதியை சாடுவதுடன் மனித உயிரின் பெறுமதியை கூத்துக்கள் - 5

வலியுறுத்துகின்றார்.

உ+ம் “தலை துண்டிக்க வேண்டுமா தர்மமே நிலை மாறுமா விலையில்லா உயிரையும் விரயமாக்க வேண்டுமா நிலையில்லா வாழ்வுக்காய் நீதியை உரைத்தவர் கொலைக்களம் சென்றிடும் கொடுமை மாறாதோ.”

கன்னியர் தீறை

புனித யாகப்பரின் புதுமையோடு தொடர்புடைய வரலாறும், கற்பனையும் இணைந்த கதை. ஆனால் இக்கதையினூடக சமகாலத்துக்குரிய செய்தியொன்றினை கலையார்வன் ஆணித்தரமாக வெளிப்படுத்துகின்றார். அமாந்தியூஸ், தேரியாஸ் என்ற இரு மன்னர்களுக்கு இடையில் ஏற்படுகின்ற போர். அந்தப் போரைக்கண்ட இரு இனத்து மக்களும் போர் வேண்டாமென்று இடையில் புகுந்து வேண்டுகின்றனர். சமாதானத்துக்கான செய்தி அறைசுவலாக இங்கு சொல்லப்படுகின்றது.

உ+ம் “போர்செய்ய வேண்டாம் மன்னா - எம்மண்ணில் போரொன்றும் வேண்டாம் மன்னா

யுத்தம் தந்த கேடுதானே யுகயுகமாய் தொடருது
கத்தியின்றி இரத்தமின்றி கருத்துமோதல் வேண்டும்
புத்தியின்றி பழிசுமந்த பாதை மாறிக் கொண்டால்
முத்தூர்தன் மாலைகொண்டு அமைதி தேடிவரும்”

இப்பாடல் வரிகள் எமது நாட்டுக்குச் சொல்லப்பட்ட வரிகள்போல ஆழமான செய்தியை சொல்லுகின்றன.

அணையாத தீயம்

பில்கணியத்தை தழுவிய கற்பனை கதை. இது ஒரு காதலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதையாக இருப்பினும் இதனுடாக மனிதத் தர்மமே வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

உ+ம் : “நீதி பிழைத்திட வேண்டாமா நீசரிமனம் மாறாதா
பாதி வயதில் பலியிடவா பதிலே தரவேண்டாமா?”

இப்பாடல் பிஞ்சோடும் பூவோடும் பலியிடப்பட்ட எமது சமுக்கத்து மாந்தரை நினைவுபடுத்துகிறது.

எனவே ஐந்து கூத்துக்களுக்கூடாகவும், அன்பு, மனிதநேயம், நீதி வளுவாமை, சாந்தி சமாதானம், மன்னுயிர்ப் பெருமை, மனித தர்மம் போன்ற அற்புதமான அறக்கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன, இவை அனைத்தும் நலிவடைந்துள்ள எமது நாட்டுச் சூழலில் கலையார்வன் அவற்றை படைப்புக்களினுடாக முன்வைக்கின்றார். அதுவே படைப்பாளியின் கடமையுங்கூட, இது பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

கூத்துக்களின் சிறப்பு அதன் பாடல் வரிகளிலும் தங்கியுள்ளது என்பர். எமது மரபுவழிக் கூத்துக்களை பாடிய புலவர்கள் செம்மையான யாப்பு இலக்கணங்களை அறிந்து, அனுசரித்தே பாடல்களை இயற்றினார்கள், இதனால் பாமர மக்களுக்கு அவை சொல்லும் செய்தி முழுமையாக சென்றடைந்திருக்குமென்றில்லை. எனவே பாடல்கள் எளிமைப்படுத்

தப்படல் அவசியமானதும் கூட, எண்பதுகளுக்குப்பின் கூத்துக்களை எழுதிய பலர் அத்தகைய எளிமையை நாடியுள்ளமை குறிப்படத்தக்கது. இந்த வகையில் கலையார்வன் அவர்களும் மிகவும் எளிமையான பாடல்களையே படைத்துள்ளார். இவை பாடப்படும்போது இலகுவாக எவரையும் சென்றடையுமென்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. பல பாடல்கள் சீர், தளை, எதுகை, மோனை போன்றவற்றை அனுசரித்து எழுதப்பட்டவையாகவும், கவித்துவம் மிக்கவையாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக பின்வரும் பாடல் வரியை உதாரணமாக குறிப்பிடலாம்;

“அந்தநாள் வந்திலை எனைத்தேடி
அருங்கவி ஆற்றிடும் புலவோய்
இந்தநாள் வந்தநீ கவிதந்து
இடரீனில் சிக்குற வைத்தீர்

தந்தீப் பொருளில்லை குமணனின்
தலைக்கு விலைதனை சவரிடும்
எந்தன் தம்பிகைக் கொடுத்திட
எடுத்துக் கொள்ளுமென் தலையை”

இப்பாடல், வெளிப்படும் சந்தங்களும், கருத்தோட்டமும் எளிமையும் கலையார்வனின் படைப்பியல்புக்கு நற்சான்றாய் அமைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். அவ்வாறே ஊட்டு வசனங்களும் இலக்கியச் செழுமையுடன் ஆக்கப்பட்டுள்ளமையையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஓட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது, கலையார்வன் எழுதுகின்ற முதல் நாட்டுக்கூத்துக்களின் தொகுதியாக இது அமைந்திருந்தாலும் இதிலுள்ள கூத்துக்கள் பல்வகைச் சிறப்புகளைக்கொண்டு காணப்படுகின்றன. இன்று கூத்துக்களுக்கான கேள்வி அதிகமாக பாடசாலை மட்டங்களிலேயே எழுகின்றது. தமிழ்த்தினப் போட்டிகளிலேயே அதிக கூத்துக்கள் மேடையேற்றப்படுகின்றன. அவ்வாறான தேவைகளை நிறைவேற்றக்கூடியதான ஒரு மணித்தியாலத்துக்குள் மேடையேற்றத்தக்க அளவில் ஒவ்வொன்றையும் ஆக்கி இருக்கின்றமையும் மற்றொரு சிறப்பம்சமாகும். தொகுத்து நோக்கும்போது கூத்துக்கள் ஐந்தினுள்ளும் காணப்படும் சிறப்பம்சங்களை பின்வருமாறு நிரற்படுத்தலாம்.

- * காலத்தின் தேவை கருதி குறைந்த நேரத்தில் மேடையேற்றத்தக்க அளவுகளில் காணப்படுதல்.
- * எவருக்கும் விளங்கத்தக்க எளிமையான மொழிநடையில் அமைந்திருக்கின்றமை.
- * புராண, இலக்கிய கதைகளை எடுத்தாண்டாலும் அவற்றினூடாக காலத்துக்கேற்ற செய்தியை வியாக்கியானமாக சொல்ல முற்பட்டுள்ளமை.
- * மூலமெட்டுக்கள், இராகம், தாளம் போன்ற ஒவ்வொரு விடயங்களையும் வழங்கிய தனூடாக எவரும் இலகுவில் இவற்றை பழக்க கூடியதாக அமைத்திருத்தல்.
- * நாடகமயப்பட்ட வகையில், கதைகளில் தொடக்கம் - வளர்ச்சி - உச்சம் - முடிவு என்ற பரிமாணங்களை சிறப்பாக இணங்கண்டு ஆக்கியுள்ளமை.

- * நாடக சத்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் மிகப் பொருத்தமான பாடல் மெட்டுக்களை கையாண்டுள்ளமை.

போன்றதான பல்வேறு சிறப்புக்களையும் நிரற்படுத்தமுடியும். அந்த வகையில் கலையார்வனின் இம்முயற்சி பாராட்டப்படத்தக்கது. அவரது முயற்சி தொடரப்பட வேண்டியது என்று ஊக்கப்படுத்தும், அதேவேளை கவனிக்கத்தக்க சில விடயங்களையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

- * மரபு வழியான எழுத்துருக்களில் காப்பு, மங்களம் இரண்டும் அடிப்படையானவை. அளிக்கை வேறு, எழுத்துரு வேறு. எனவே ஒவ்வொரு எழுத்துருக்களுக்கும் இவை அத்தியாவசிமானவை. இதனை உணர்ந்த கலையார்வன் பின்னிணைப்புகளில் அவற்றைச் சேர்த்துள்ளமை பாராட்டத்தக்கது.
- * கூத்துக்கள் அச்சவாகனம் ஏறுமுன் அவை மேடையேற்றப்பட்டிருந்தல் சிறப்பானது என்று கருதுகிறேன். காரணம் கூத்தின் அளிக்கைக்கான பாடங்களாகவே இவை இருப்பதுதான், அளிக்கையின் பின் அச்சுருவாகும்போது திருத்தங்களோடு அதிகமான அளிக்கை சாத்தியங்களாகொண்டு காணப்படும்.
- * கூத்துக்களில் ஊட்டு வசனங்கள் அதிகரிக்கும்போது அவை அதன் வடிவ நகர்ச்சியை பாதிக்கும்.
- * கவிதைக்கான சீர் பாடல்களில் பொருந்தி வருவதற்கும், கூத்தின் பாடல்களுக்கான சீர் இசைப்பின் வடிவலாவகத்துள் பொருந்தி வருவதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. யாப்பிலக்கணத்துடன் எழுதப்படும் பாடல்களில் இப்பிரச்சனை அதிகம் எழாது. மெட்டுகளின் சந்தத்திற்கு பாடல் எழுதும்போது இவை அதிகம் கவனிக்க வேண்டியவையாகின்றன.

ஆனால், கூத்துக்கள் பெருமளவில் வழக்கொழிந்து அழிந்து விடுமோ என்ற அச்சப் பெருமூச்சு எழுகின்ற சூழலில், கலையார்வனின் முயற்சி நம்பிக்கையைத் தருகின்றது. காலத்தின் தேவை கருதிய வகையில் அவரால் ஆக்கப்பட்டுள்ள ஐந்து கூத்துக்களும் அளிக்கையாளர்களுக்கு புதிய வருகையாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. சமூக நேசிப்புடனும் கூத்துக் கலையை காக்கும் முனைப்போடும் செயற்பட்டு வரும் கலையார்வனின் படைப்புக்களை கலை இலக்கிய சமூகம் நிச்சயம் வரவேற்குமென்பதுடன், இவ்வாறான முயற்சிகளில் அவர் தொடர்ந்தும் ஈடுபடவேண்டுமென்றும் தூண்டிற்றிற்கும். அவரது முயற்சிகள் தொடர வாழ்த்தி நிற்பதோடு, குருநகர் பிரதேசத்தின் மூத்த புலவர்களின் எழுத்துருக்களையும் தேடிக்கண்டு பிடித்து அவற்றையும் அச்சவாகனம் ஏற்றும் பணியை அவர் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற பேரவாவையும் முன்வைத்து இம்மதிப்புரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்

பிரதி இயக்குநர்,

திருமறைக்கலாமன்றம்.

உள்ளத்திலிருந்து...

எனது 13 ஆவது ஆக்கத்தில் உங்களைச் சந்திக்கிறேன். என்னை எழுதத் தூண்டிநிற்கும் உங்கள் ஆதரவிற்கும், ஒத்துழைப்பிற்கும் எனது இதயம் நிறைந்த நன்றிகள். வடக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் இலக்கிய நூல் தேர்வில், கடலலைகள் கொஞ்சம் நகர் - 2006 ஆம் ஆண்டினதும், குருதிக் குளியல் - 2007 ஆம் ஆண்டினதும் சிறந்த பத்துறை நூலுக்கான விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்டமையை மகிழ்வுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

எனது பல்வகைப்பட்ட தேர்வுகளின் ஒரு அங்கமாகவே இந்நூல் விளங்குகின்றது. திரும்பத் திரும்ப ஒரே கூத்தை மேடையேற்றும் நடை முறையை தவிர்க்கும் நோக்குடன், குறைந்த நேரத்தில் பாடக்கூடிய புதிய ஐந்து தென்மோடி மரபுக் கூத்துகள் இந்நூலில் இடம்பிடித்துள்ளன. இவை பலருக்கும் பயன்தரும் என நம்புகின்றேன்.

கூத்துக்கள், தென்மோடி மரபு - வடமோடி மரபு என அதன் இயல்பு சார்ந்த வகைகளைக் கொண்டனவாக பூர்வீக கூத்துக்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வழக்கிலிருந்துள்ளன. ('கூத்து' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளபோதும் அவை, நாடகம் என்றே அழைக்கப்பட்டுவந்துள்ளன. பின்னாளில் பாடல்கள் குறைக்கப்பட்டு வசனங்களை முதன்மைப்படுத்தி நகரப் பகுதிகளில் தோற்றம்பெற்ற புதிய மரபு 'நாடகம்' என்ற பெயரைத் தனதாக்கிக்கொள்ள முன்னையவை நாட்டுப்புறங்களுக்குத் தள்ளப்பட்டு நாட்டுக்கூத்து என்ற பெயரை ஏற்கலாயின.) போர்த்துகேயரின் வருகையுடன் கத்தோலிக்க குருமார் யாழ்ப்பாணத்தில் காலடி வைத்தபோது தமிழ் மக்கள் கூத்தில் கொண்டிருந்த அதித ஈடுபாட்டைக் கண்டறிந்தனர். சாதாரண மக்களுக்கும் புதிய நல்ல கருத்துக்களைக் கூறும் சிறந்த ஊடகம் எனவும் உணர்ந்தனர். இதிகாச, புராணக் கதைகளை அடியொற்றியதாக கூத்துகள் அமைந்திருந்ததை அவதானித்த அவர்கள் தமக்கு இசைவான முறையில் மாற்றத்தைச் செய்யவும், அது வளர முழுமையான ஆதரவு நல்கவும் முன்வந்தனர்.

தமது எண்ணக்கருவுக்கு வடமோடி மரபிலிருந்த ஆட்டங்கள் பொருத்தமற்றதாகக் காணப்பட்டதால் தென்மோடி மரபைத் தமக்கு ஏற்றதாகத் தேர்ந்தெடுத்து, கத்தோலிக்கர்களாக மாறியவர்களுள் கூத்துக்களை ஆக்கும் திறமையுள்ள புலவர்கள், அண்ணாவிமார்களின் துணைக்கொண்டு, வேதாகமக் கருத்துகளை வெளிக்கொண்டுவருவதற்கு ஏற்ற வகையில் மரபுக்கூத்துகளில் திருத்தங்களைச் செய்து புதிய கூத்துக்களை உருவாக்க ஊக்குவித்தனர். அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவைகள்

பெரும்பாலும் அவலச்சுவை மேலோங்கிய கூத்துக்களாக இருந்ததனால் தென்மோடிக் கூத்தில் இருந்துவந்த ஆட்டமுறைகளும் நாளடைவில் நலிவடைந்து போகத்தொடங்கியன.

கத்தோலிக்க தென்மோடிக் கூத்துக்களின் வளர்ச்சி ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் மறைமுக வளர்ச்சியாக இருந்தபோதும், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் பெரு வளர்ச்சியாகக் காணப்பட்டன. அதேவேளை பூர்வீகத் தென்மோடிக் கூத்து வடிவம் முற்றாகவே அழிவுநிலைக்குச் சென்றுவிட்டது. இவ்வாறு புதிய வடிவமாற்றம் பெற்ற கூத்துக்களே இன்றைய தென்மோடிக் கூத்துக்களாக தொடர்கின்றன. புதிய வடிவ தென்மோடியில் எழுதப்பட்ட கூத்துகள் ஏற்கெனவே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளபோதும் அவற்றின் உருவாக்கம் பற்றிய விபரங்களை 1810 ஆம் ஆண்டிலிருந்துதான் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவற்றில் புலவர் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரு அவர்களால் 1836 இல் பாடப்பட்ட (எழுதப்பட்ட) 'தேவசகாயம்பிள்ளை' கூத்து 1926 இல் நூலுருவில் வெளிவந்துள்ளது. இதுவே கையெழுத்துப் பிரதி நிலையிலிருந்து நூலுருவில் (யாழ்ப்பாணத்தில்) வெளிவந்த முதலாவது கூத்து நூலாகும். இந்நூல் அச்சாகும் வரை 46 கூத்துகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலின் துணையுடன் பின்னாளில் பல புதிய கூத்துக்கள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன.

புதிய கூத்துக்களை எழுதுபவர்கள் தாம் எடுத்துக்கொண்ட கதைக் கேற்ப தேர்வுசெய்யப்பட்ட பாடல் வரிகளிலுள்ள சொற்களில் மாற்றங்களைச் செய்து அல்லது, பாடலின் இராகத்திற்கு ஏற்ப வாக்கியங்களை அமைத்துப் பாடலாக்கம் செய்யும்போது, அந்தப் பாடலைப் பாடுவதற்கேற்ற இராகத்தை இனங்காணுவதற்காக, மாற்றத்திற்கிலக்கான பாடலின் பெயரை 'மெட்டு' எனக் குறிக்கும் வழக்கம் நீண்டகால நடைமுறையாகும். அந்த மெட்டையும் இனங்காணும்பொருட்டு கூத்தின் பெயரும் கூடவே சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். (உ+ம்: ஏடாகிய பதுமாமணி... என்ற மெட்டு - தேவசகாயம்பிள்ளை). நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் குருநகர் பகுதியில் 'தேவசகாயம்பிள்ளை' நாட்டுக்கூத்தில் உள்ள பாடல்களே மெட்டுகளாகக் கூறப்பட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டும் வந்துள்ளதை, கூத்து பழக்கங்களின்போதும், அண்ணாவிமாரின் உரையாடல்களின்போதும் அறிந்திருக்கிறேன். இக்கூத்து 1926 இல் முதலாவது நூலாக இராக, தாளங்கள் குறிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்தமையும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

'தேவசகாயம்பிள்ளை' நூலிலுள்ள பாடல் மெட்டுக்களைக் கொண்டு பாடப்பட்டு, பிரபல்யமடைந்த வேறு கூத்துக்களின் பெயர்களைத் தாங்கிய பாடல் மெட்டுகளும் பின்னாளில் பயன்படுத்தலுக்கு வரத் தொடங்கின. அவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்ட பாடலுக்குரிய ஆரம்ப மெட்டை அனுபவம்மிக்க அண்ணாவிமார் (தேவசகாயம்பிள்ளை கூத்தில்) இனங்கண்டு பயன்படுத்தியும் வந்துள்ளனர். இதனை 'மூலமெட்டு' என அழைப்பதுண்டு. குறித்த மெட்டிற்குரிய பாடலின் இராக, தாளம் சீர்குலைந்து - மாற்றமடைந்துபோன காரணத்தினாலேயே மூலமெட்டை தேடவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். அவ்வாறு

பாடல்களின் இராக, தாளம் சீர்குலைவதற்கும், மாறுபட்டதற்குமான காரணங்கள் பின்வருமாறு இருக்கலாம்;

- ❖ மூலமெட்டுக்களை முறையாகப் பாடக்கூடியவர்கள் அருகி வந்தமை,
- ❖ பாடல்களில் புருந்துகொண்ட சங்கீதத்தன்மை,
- ❖ பாடுபவர்கள் தன்னொழுச்சியாக பாடும் இயல்பு,
- ❖ பாடல்களின் இடையில் செருகப்பட்ட இராக மாற்றம்,
- ❖ அண்ணாவிமார்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட வாலாயம் பண்ணிப் பாடும் முறை,
- ❖ உரத்து பாடவேண்டிய பாடல்களை, பாட முடியாதவர்களுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட சுதி மாற்றம்,
- ❖ ஒரே பாடல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இராக, தாள மாற்றங்களுடன் பாடப்படும் முறை,
- ❖ பாடல் வரியிலுள்ள சொற்கள் குறுகலாகவோ, நீளமானதாகவோ இருந்தாலும் அதை பாடி முடிப்பதற்காகச் சேர்த்துக்கொள்ளும் அசைவின் மாற்றம்,
- ❖ ஊருக்கு ஊர் காணப்படும் மாறுபட்ட உச்சரிப்பு (பேச்சு வழக்கு) காரணமாக பாடப்படும் பாடல்களிலும் தொற்றிக்கொண்ட உச்சரிப்புத் தன்மை,
- ❖ ஊருக்கு ஊர் வேறுபடும் பாடல் இசைப்புத் தன்மை,
- ❖ செவிவழி கேள்வியினால் பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்தமை,
- ❖ பாடல் வரிகளின் சரியான உச்சரிப்பை பேணமுடியாமல் அல்லது வரிகள் முழுமையாக உச்சரிக்கப்படாமல் போனமை,
- ❖ தாம் பாடும் பாடல் மட்டும்தான் உரிய இராக, தாளத்துக்குரியவை என வாதிடும் அண்ணாவித்தனம்,
- ❖ 'இப்படியும் பாடலாம்' என இடித்துரைக்கும் மேதாவித்தனம்.

திருமறை கலாமன்றத்தால் டிசெம்பர் 2007 இல் வெளியீடு செய்யப்பட்ட 'யாழ்ப்பாண தென்மோடி கூத்து மரபு இசை மெட்டுக்கள்' என்னும் நூலில் 153 மாதிரிப் பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன. அந்நூல், மேற்குறித்த காரணிகளால் இராக, தாளங்கள் சிதைவடைந்திருக்கும் நிலையில், தற்போது பாடக்கூடியவர்களால் பாடப்படும் பாடல்களுக்கு இசைவான இராக, தாளங்களை இனங்கண்டு சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டு இறுதியாக வெளிவந்த நூலாகும். இது வரவேற்கத்தக்க முயற்சி. இந்நூலில் ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் வழமையைப்போல் மெட்டும், கூத்தின் பெயரும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சில பாடல்களில் கூடவே மூலமெட்டு குறிக்கப் பட்டிருந்தாலும் மூலமெட்டிற்குரிய கூத்தின் பெயர் காணப்படாமை குறைபாடாகவே தென்படுகின்றது. ஏனென்றால்; நூலிலுள்ள எல்லா மூல மெட்டுக்களும் 'தேவசகாயம்பிள்ளை' கூத்துக்கு உரியவைகளால்.

“தேவசகாயம்பிள்ளை நூலிலுள்ள பாடல்களை முறையாகப் பாடிவந்தவர்கள் அருகிவிட்ட காரணத்தால் இப்போது பாடக்கூடியவர்களால் பாடப்படும் பாடல்களை மட்டுமே கருத்திலெடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அத்தகையவர்களால் பாடப்படும் பாடல்களின் வெளிப்பாட்டில், தேவசகாயம்பிள்ளை நூலில் குறிக்கப்பட்டுள்ள இராக, தாளங்கள் முரணாகக் காணப்படுகின்றன” என இசை வல்லுனர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்கள் (இசை மெட்டுக்கள் நூல்). 1926 ஆம் ஆண்டளவில் இசையில்

வளர்ச்சியைச் சந்தேகக் கண்ணுடன் பார்க்கவேண்டியதில்லை. எனவே அதில் குறித்துள்ள இராக, தாளங்கள் தவறானதாக இருந்திருக்கமாட்டாது. ஆகவே இப்போது பாடுபவர்களால் குறித்த இராக, தாளங்களுடன் பாடல்களைப் பாடமுடியாதுள்ளது என்பதே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை. ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லலாம்; அண்ணாவிடம் ஒருவரை நான் தற்செயலாகச் சந்தித்திக் நேர்ந்தபோது தேவசகாயம்பிள்ளை கூத்திலுள்ள சில இராகங்கள் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர் என்னிடம் காரணத்தைக் கேட்டறிந்து “நீ பழைய இராகங்களைப் போட்டால் இப்பயார் பாடப்போகிறார்கள்?” என்ற கேள்வியை பதிலுக்குக் கேட்டார்.

நான் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியில், இராக - தாளம் பிசகாது பாடல்களை எழுதவேண்டும் என்பதற்காக இறுதியாக, சீரமைக்கப்பட்டு வெளிவந்த ‘இசை மெட்டுக்கள்’ நூலிலுள்ள பாடல் மெட்டுக்களையே தெரிவுசெய்து அதற்குரிய இராக, தாளங்களையும் குறித்திருக்கிறேன். ஆயினும், எனது எண்ணத்திற்கும் கதையின் தன்மைக்கும் ஏற்றதாக கருதப்பட்ட ‘தேவசகாயம்பிள்ளை’ நாட்டுக்கூத்திலுள்ள பாடல் மெட்டுகள் சில ‘இசைமெட்டுக்கள்’ நூலிலும் காணப்படவில்லை. இருப்பினும், நூலிலுள்ள சிலபாடல்களின் இராகங்களுக்கு இசைவான மூலமெட்டின் இராகத்தை அண்ணாவிடம் துணையுடன் இனங்கண்டும் சேர்த்திருக்கிறேன். உதாரணமாக, ‘ஆசைமருமகன் மோசம்போனானிதற் கையோ’ என்ற தேவசகாயம்பிள்ளை கூத்திலுள்ள (பக். 39) மெட்டு, ‘இசை மெட்டுக்கள்’ நூலில் ‘பொன்னிற் சிறந்திடும் மின்னும் யாழ்ப்பாணமே’ (பக். 70) எனக் காணப்படுகிறது.

‘அசை, மற்றும் சீர்’ என்று சொல்லும்போது பதிப்புகளிலுள்ள எல்லாப் பாடல்களும் நிறைவானதாக அமைந்துள்ளனவென்று சொல்வதற்கில்லை. வாய்வழியாகப் பாடப்பட்டுவந்த பாடல்களில் பாடுபவர்களின் உச்சரிப்பால் மருவிவிட்ட சொற்கள், இராகத்திற்காகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட வாய்ப்பான சொற்கள், பாடும் சாதாரியமுள்ளவர்களால் பாடப்படும் நீட்டல், குறுக்கல், கத்தரித்தல், புகுத்தல் போன்ற தன்மைகள் காரணமாக பாடல்களிலுள்ள அசை, சீர் மாற்றமடைந்தும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, ‘இசை மெட்டுக்கள்’ நூலில் ‘காணரும் மேலான காட்சி’ (எஸ்தாக்கியார் பக். 26) என்னும் மெட்டை மூலமெட்டாகக் கொண்ட ‘ஆகாயிவ லென்ன ரூபமோ’ (பக். 94) என்னும் பாடலின் அசை, சீர் மாறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. பதிப்பிலுள்ள பாடல், பாடியவர்களால் சங்கீதத்தன்மை புகுத்தப்பட்டுப் பாடப்பட்டுள்ளதாக ஊகிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

பலவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு நூலிலுள்ள பாடல்களில் அசை, சீர் போன்றவற்றை ஓரளவு சீர்செய்ய முனைந்திருக்கிறேன். அதற்காகப் பலமுறை அண்ணாவிடம் மூலம் பாடி, மீள்பரிசீலனைகள் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இருப்பினும் பழக்கப்படுத்திக்கொண்ட பாடல்களுக்கு, இரசனையைக் கொடுத்த பாடல்களுக்கு இசைவான முறையில் அனுசரித்துச் செல்வதாயின் விட்டுக் கொடுப்புகளும் தேவையாக உள்ளது. இதனால் என் எண்ணம் முழுமை பெறவில்லை என்றே சொல்லலாம். முடிந்தவரை

முயற்சித்திருக்கிறேன்.

கூத்துப்பாடல்களில் வழக்கிலிருந்துவந்த கடின சொற்பாணியை கூடியவரை தவிர்த்து இலகுவில் எவரும் புரிந்துகொள்ளவும், பொருள் விளங்கிக் கொள்ளவும் தக்கவகையில் இலகு தமிழ்ச் சொற்களைப் புகுத்தியுள்ளேன். இதனால் வாசிப்பவர்கள் அகராதியைத் தேடவேண்டியது அவசியமில்லை. இது பாடகர்களுக்கு இலகுவாகவும் இருப்பதுடன் பார்வையாளர்களுக்கும் ஒன்றிப்பை ஏற்படுத்தும் என நம்புகிறேன்.

இந்த நூலை நிறைவுசெய்ய நாட்டுக்கூத்துத்துறை சார்ந்த அண்ணாவிமார்களின் பணி அவசியமாக இருந்தது. நூலிலுள்ள பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் அவர்களால் பலமுறை பாடப்பட்டு பரிசீலனை செய்யப் பட்டுள்ளன. இதற்கு நிறைவான ஒத்துழைப்பை வழங்கிய அண்ணாவி தம்பித்துரை யேசு அவர்களுக்கும் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்ட ஏனைய அண்ணாவிமாருக்கும் எனது நன்றிகள்.

எனது வேண்டுகோளை மறுப்பின்றி ஏற்று இந்த நூலை பொறுமையுடனும், பொறுப்புடனும் வாசித்து நூலுக்கு அணிகலனாய், பொருத்தமான மதிப்புரையை வழங்கிய ஆசிரியர் யோ. ஜோன்சன் ராஜ்குமார் (பிரதி இயக்குநர், திருமறைக் கலாமன்றம்) அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

மேலும், பல்வகை சமைகளின் மத்தியிலும் கணினிசார் வேலைகளைச் செய்து எண்ணம்போல் வடிவமைத்து உதவிய 'ஜெயந்த் சென்ரா' நிறுவனத்தாருக்கும்;

அட்டை ஒவியத்தை வரைந்து உதவிய திரு. அ. ஞானசேகரன் அவர்களுக்கும்;

எழுத்துக்களுடன் ஒட்டிக்கொண்ட பிழைகளைக் கண்டறிய உதவிய திரு. றோ. க. கில்பேட் (ஆனந்தன்), திரு. யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார், திரு. வி.யே. கொன்ஸ்ரன்ரைன், திரு. யோ. மரியாம்பிள்ளை ஆகியோருக்கும்;

சிரமத்தைக் கருத்திற்கொள்ளாது எனது தேவைக்கேற்ப அச்சிட்டு உதவிய ஏ.சி.எம். அச்சகத்தாருக்கும்;

வெளியீடு செய்ய முன்வந்த 'ஜெயந்த் சென்ரா' நிறுவனத்தாருக்கும்; வாசகர்களாகிய உங்களுக்கும் எனது இதயம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் மனநிறைவு அடைகிறேன்.

ஒவ்வொருவரும் காட்டிய அசாதாரண சிரத்தையையும், பொறுமையையும், மிகுந்த கவனத்தையும் நினைத்து எனது ஆத்மார்த்தமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.
நன்றி.

அன்புடன்,
கலையார்வன்

சுருத்துக்கள் - 5

உங்களை மகிழ்வுடன் வரவேற்கின்றது.

உள்ளே...

சுருத்து - 1

சாலமோன் ஞானம் 01

சுருத்து - 2

தலையின் விலை 29

சுருத்து - 3

கலையின் பரிசு 66

சுருத்து - 4

கன்னியர் திறை 96

சுருத்து - 5

அணையா தீபம் 136

பின்னிணைப்பு

மாதிரி காப்பு பாடல்கள் 177

மாதிரி மங்களம் பாடல்கள் 179

நூலில்: இடைவெளி நிரப்பலுக்காக போடப்பட்டுள்ள படங்கள் 'சங்கத்தமிழ்' என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவைகளாகும்.

கூத்து - 1

சாலமோன் ஞானம்

கதைச்சுருக்கம்

திருவிவிலியத்தில் 'ஞானத்தில் சிறந்த' மன்னனாக சாலமோன் மன்னனின் வரலாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இறைவனின் சித்தத்தினால் ஞானம் பெற்று சிறப்புற, நீதிநெறி தவறாது ஆட்சிபுரிந்த அந்த சாலமோன் மன்னனின் நீதிக்கோர் சோதனை... ஆம், அதுதான் மன்னனின் அரண்மனையைத் தேடிவந்த விசித்திரமான வழக்கு.

ஒரு குழந்தைக்கு இரண்டு பெண்கள் உரிமைகோரி நீதிகேட்டு வந்தனர். 'இருபிள்ளை ஒரு தாய்க்கு இருக்க முடியும். ஆனால் இரு தாய்மார் ஒரு பிள்ளை பெறமுடியுமா?' என உலகோரால் கேட்கக்கூடிய கேள்வியே விசித்திரமான வழக்காக மன்னன்முன் நின்றது.

கேள்வியுற்ற பலரும் வியப்பிலாழ்ந்தனர். தீர்ப்பு எவ்வாறு அமையுமென அனைவரும் எதிர்பார்த்தனர். ஞானத்தில் சிறந்த மன்னன், வானத்தின் தேவனால் அருள் பெற்ற மன்னன் வழங்கிய தீர்ப்பு என்ன? விடை....!

பாத்திரங்கள்

கட்டியகாரன் - 1

கட்டியகாரன் - 2

வீரன்

சாலமோன்

(மன்னன்)

அமைச்சர்

பிரமுகர்

திருடன்

சரோஜா

(வழக்காளி)

தேவசி

(வழக்காளி)

1ம் பெண்

(சபையோர்)

2ம் பெண்

(சபையோர்)

3ம் பெண்

(சபையோர்)

காப்புப்பாடல்

மெட்டு : வெண்பா

அற்பணிப்பின் வித்தாய் அவதாரம் பெற்றவரை
கற்பத்தில் தாங்கிய கருணாகரியே - ஞானத்தில்
விற்பன்னர் சாலமோன் கதைபாடிட கூடிநாம்
பொற்பாதம் வணங்கினோம் அருள் செய்வாயே

மெட்டு : தோடயம்

தாளம் : சதுஸ்ர ரகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

ஆதிமுத லாளும் தேவன்
அவரின் மைந்தன் ஏகசுதன்
ஜோதி வடிவான தூயஆவியை
யாசித்து அருங்கதை பாட

தாவீதரசன் பெற்ற மைந்தன்
தரணியோர் போற்றும் நீதியாளன்
சாலமோன் மன்னன் ஞானமதை
சரிதையாய் நாமும் பாட

படையாளி யாகிய யாகப்பர்
பதியிலிருந்தே நாங்க ளிதனை
படைத்து அவரடி வைத்தே
பணிந்து நாமும் பாட

குறிப்பு:

தொகுப்பிலுள்ள ஏனைய கூத்துகளுக்கு 'காப்புப்பாடல்' சேர்க்கப்படவில்லை. மேலேயுள்ள வெண்பாவையும், தோடயத்தையும் தேவைக்கேற்ப மாற்றிக் கொள்ளலாம். அவ்வாறே, 'பாடிமுடித்த கூத்தை தொடர்ந்து பாடப்போவதில்லை' என்ற தீர்மானத்தில் கூத்தின் முடிவில் பாடப்படும் 'மங்களம்' பாடலும் நூலில் சேர்க்கப்படவில்லை. அதற்கு மாற்றிடாக 'வந்தனம்' பாடல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது அதனைத் தேவைக்கேற்ப மாற்றி பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

இருப்பினும் இப்பாடல்களின் அவசியம் கருதி, பின்னிணைப்பாக சில மாதிரி காப்பு பாடல்களும், மங்களம் பாடல்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

காட்சி - 1

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

கட்டியகாரர் பாடிக்கொண்டு வரல்

மெட்டு : சொல்லமுடியாது

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 24)

தாளம் : சதுஸ்ர சகம்

இராகம் : மாயா மரளவ கௌளை

பல்லவி

வந்தோமே கட்டியகாரர் வந்தோம் ஐயா
வந்தும்மை வணங்கியே நின்றோம் ஐயா

சரணம்

வேதாக மத்திலுள்ள அந்த
வேந்தன் சாலமோன் காதையை
சேதாரம் இல்லாம லிங்கே
சொல்லிடவே வந்தோம் ஐயா

ஞானத்தில் சிறந்த மன்னன்
ஞாலத்தால் புகழ்ந்த மன்னன்
வானத்தின் தேவனை வேண்டி
வரலாற்றில் நிலைத்த கதை

தாவிதின் இளைய மைந்தன்
தம்மினத்தை ஆண்ட மன்னன்
கூவி அழைத்தோர் குரல்கேட்டு
குறைதீர்த்த மன்னன் கதை

வந்தோமே....

கட்டியகாரர் பாடிக்கொண்டு உள்ளே செல்லுதல்
அமைச்சர் வரவு

மெட்டு : பொன்னின் நிறமும்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 77)

தாளம் : ஞபகம்

இராகம் : சீந்நுபைரவி

அமைச்சர்:

முத்துமணி யிலங்கும் சித்திர மனையில்
மதிநிறை ஞானமுமாய் மண்ணினை ஆள்பவர்
அத்துவித சாமரங்க ளெத்திசையுமாக
அசையுதேயையா - இதைவிட - ஆசி ஏதையா

சிங்கணை கொலுவில் தங்கமுடியோடு
சிறப்புற நாட்டிலே நீதியை விதைத்தவர்
இன்றவர் சமுதாயம் சென்றுமேநானும்
இன்னல்விலகிட - நல்மதிசூற - செல்லுவேன்நானே

பிரமுகர் வரவு

மெட்டு : யூண்டேன் சீரநமஸ்காரம் (விஜயமனோகரன், பக். 27)
தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) இராகம் : சக்ரவாகம்

பிரமுகர்:

கேட்டேன் மன்னரின் ஞானம் - தினம்
கேட்டு அறிந்ததைக் காணவே வந்தேன்
நாட்டின் நடைமுறை எல்லாம் - அறிந்து
நானிலத் தோர்க்கு நயம்பட உரைப்பேன்

ஆண்டனர் பலமன்னர் நாட்டை - யாரும்
அகிலமே போற்றிட வாழ்ந்தவர் உண்டோ
கண்டனர் கறையில்லா ஆட்சி - மக்கள்
கண்டதைக் கண்டிட வந்தேனே நானும்

சாலமோன் மன்னன் வரவு

மெட்டு : லிகிழைமும் புகழும் (கண்டி அரசன், பக். 08)
தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் இராகம் : கீர்வாணி

சாலமோன்:

தாரணியே போற்றும் தாவிதின் மைந்தன்
பரமனின் ஆசியும் கிடைத்திடப் பெற்றவன்
பேரணியாய் நிற்கும் படையதை உடையவன்
கூரிய வாளினால் கயவரைக் கொய்தவன்
எங்கும் அணிதிரளும் சங்கைக் குரியவர்கள்
பங்கம் நீக்கியருள் பார்த்திபன் நானே

திறைபெறு மந்த கறைஎனக் கில்லை
திறைகொடுத்தாட்சி நடத்தவு மில்லை
முறைதவ றாதுமா பரனைத் தொழுதிடும்
நிறைவுடன் ஈந்தரசாளும் சாலமோனும் நானே
நிருபன் நிதிமணிகள் பெருகும் இஸ்ராயேல்
கருமமறியக் கொலுவிடம் செல்வேனே

திரை விலகுதல்

இடம் : அரண்மனை

சாலமோன் சென்று கொலுவில் இருத்தல்.
மந்திரியும் பிரமுகரும் சிரம் தாழ்த்தி வணங்குதல்

மெட்டு : என்சீர் வீருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

மந்திரி:

மண்டலம்புகழ் மிளிர்ரசே மாட்சி நிறையோனே
மன்னன் தாவீது கோத்திர மகிமை சேரோய்
விண்டலஞ்சேர் கதிரவனாய் நின்றொளி வீசி
வீரமதை விவேகமதால் வெல்லும் கோனே
மண்டி.ருள்சேர் வீதிகளில் மாதர்கள் சென்றிடினும்
மனப்பய மின்றியே தம்பணி தொடர்வர்
கண்டிலர்பயம் கொண்டிலர் அச்சமென மக்கள்வாழ
கண்விழித்துக் காக்கும் தயாபரா போற்றி போற்றி

மெட்டு : டிவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

பிரமுகர்:

வியப்புற்றேன் குழந்தை போல
விந்தைமிகு ஞானம் கண்டு
மலைப்புற்றேன் எனை மறந்தேன்
மன்னாஉம் நீதியைக் கண்டு
நிறைவுற்றேன் உளம் குளிர்வுற்றேன்
நிகரற்ற நல்லாட்சி கண்டு
மகிழ்வுற்றேன் மனதார வாழ்த்துகிறேன்
மன்னா வாழ்க வாழ்கவென்று

பிரமுகர்:

வேந்தே உங்கள் புகழ் தேசமெல்லாம் பரவியிருக்கின்றது. அதையறிந்த நானும் உங்களைக் கண்டு என் வாழ்த்துக்களை நேரிலே தெரிவிக்க பல காத தூரம் கடந்து வந்திருக்கிறேன்.

சாலமோன்:

நல்லது. உங்கள் வரவு நல்வரவாகட்டும். உங்களுக்குரிய பாதுகாப்பு இங்கே நிறைவாக வழங்கப்படும். நீங்கள் விரும்பும் வரை விருந்தினர் மண்டபத்தில் தங்கிச் செல்லலாம் விருந்தினராக...

மெட்டு : அப்பனே அப்பனே

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 32)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ரநடை)

இராகம் : கீரவாணி

சாலமோன்:

மங்கல மொழியோடு இங்கிதத்தோடே மதிசூறும் மந்திரி மன்றினில் நீரேயன்றோ செங்கோல் ஆளுமென் தேச வழமைகள் செவ்வனே செப்புவிர் மகிழவே தானே

மந்திரி:

மகிழவே சொல்லுவேன் மனதிலுள்ளதை மாதந்தவறாது மழையுமோ பொழியுது நெகிழ்வின்றி வயலில் செந்நெல் விளையுது நித்தமும் மக்களோ மகிழ்வுடன் வாழ்கிறார்

சாலமோன்:

மக்கள் சிரிக்கின்றார் மிக்கவே மகிழ்ச்சி மனதினில் வேதனை கொண்டவ ருண்டோ சிக்கல் நிலையினில் வாழ்பவ ருண்டோ செபதவம் பற்றியும் சொல்லுவிர் அமைச்சரே

மந்திரி:

துன்பத்தைக் கொண்டோர் துளியேனும் இல்லை துயருற்று வாழ்வேவர் துவளுவோர் இல்லை ஆண்டவர் அடிதனை அதிகாலை மாலையும் அன்புடன் தொழுகிறார் அறிந்திடும் வேந்தே

படைவீரன் வந்து வணங்கி நிற்கல்

வீரன்:

மன்னா! திருடன் ஒருவனை எமது நகர் காவலர் விரட்டிப்
பிடித்துக் கொண்டுவந்துள்ளார்கள்.

சாலமோன்:

திருடனா? என் நாட்டிலா? இழுத்துவாருங்கள் உடனே.

வீரன்:

உத்தரவு

வீரன் தலை தாழ்த்திவிட்டு செல்லுதல்

அமைச்சர்:

மன்னா! திருட்டை இல்லாதொழிக்க நாம் எடுக்கும் முயற்சி
களில் பயன் குறைவாகவே இருக்கின்றது போலும்.

சாலமோன்:

அமைச்சரே! காவலர் மாத்திரமல்ல மக்களும் விழிப்பாயிருக்க
வேண்டும். அப்போதுதான் திருட்டை முற்றாக அழிக்க முடியும்.
திருட்டு சிலருக்குத் தொழில், சிலருக்கு பொழுதுபோக்கு.

கைகளைப் பிணைத்தவாறு திருடனை அரசன் முன் நிறுத்துதல்

வீரன்:

மன்னா! எதைக் கேட்டாலும் இவன் வாயே திறக்கிறானில்லை.

சாலமோன்:

இருக்கட்டும் நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன். அவனது கையை
அவிழ்த்து விடு.

வீரன் திருடனின் கைகட்டை அவிழ்த்தல்

வீரன் தலை தாழ்த்திவிட்டு செல்லுதல்

சாலமோன்: (திருடனை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு)

யார் நீ? எதற்காகத் திருடினாய்? என் நாட்டில் குற்றம் புரிபவர்
களுக்கு என்ன தண்டனை என்பதை நீ அறிவாயா?

திருடன்:

அறிவேன் வேந்தே!

சாலமோன்:

அறிந்திருந்தும் திருடினாயா? எம்மையெல்லாம் ஏமாற்றலாம்
என்ற எண்ணமா?

திருடன்:

இல்லை வேந்தே! பசிக் கொடுமை... (அழுதல்) பலநாளாய்
இரண்டு உயிர்கள் பசியால் துடிப்பதை என்னால் பார்த்துக்
கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அதுதான் திருடினேன்.

சாலமோன்:

இந்த நாட்டில் பசியால் துடிக்கிறார்களா? ஆச்சரியமாய் இருக்கிறதே. அமைச்சரே! என்ன இது?

அமைச்சர்:

உனது குற்றத்தை மறைக்க நாட்டில் இல்லாத ஒன்றைக் கையில் எடுக்கிறாயா?

திருடன்:

இல்லை இல்லை. என்னை நம்புங்கள் வேந்தே!

மெட்டு : ஏடாகிய பதுமாமணி

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 10)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : கீர்வாணி

திருடன்:

நாடாளுமென் மன்னா இங்கே
நாதியற்றவ னானேன் - ஐயா
நாடுவிட்டே நாடுவந்து இன்று
நடைப் பிணமாகினேன் மன்னா
நாடோடியா யலைந்தோம் நடு
நிசியிலும் வீதியில் நின்றோம் - கருணை
காட்டினர் இம்மக்கள் உயிர்
காத்திடத் தந்தனர் உணவை

சாலமோன்:

கன்னமிட்டது ஏனோ அவர்
கருணை காட்டியதாலா - உன்னை
கண்டமாய் வெட்டவே என்
கட்டளை போதும் அறிவாயா
புண்ணியம் செய்தனர் என்றே
பார்க்க மறந்தது ஏனோ - அவர்
பொன்னைக் கவர்ந்திட நீயும்
போனது தர்மம் தானோ

திருடன்:

பூதரில்லை நாமென்று பலர்
அறிந்து கொண்ட தனாலே - எங்கும்
யாசிக்க முடியவில்லை எமை
ஆற்றுவார் இன்றி தவித்தோம்
பாதையை மாற்றிட்ட என்னை
பரிவுடன் பாரும் ஐயா - என்

பிழைதனைப் பொறுத்துமே நானும்
பசிபோக்க வழி காட்டும்

சாலமோன்:

என்ன! கதை விடுகிறாயா?

திருடன்:

இல்லை மன்னா! நான் அந்நிய நாட்டவன். என்னுடன் மனைவியும் ஒரு பிள்ளையும் கூடவே இருக்கின்றனர். இங்கு வந்த நாள் முதல் வேலை தேடியலைந்தேன் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் எம் குறைகேட்டு தினமும் உணவளித்தனர் இந்நாட்டு மக்கள்.

சாலமோன்:

அப்படியானால் நீ திருடக் காரணம் உனக்கு ஏற்பட்ட பேராசையா? அன்னமிட்ட மக்களிடமே அபகரிக்க முனைந்தது மகா துரோகமில்லையா?

திருடன்:

மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள் வேந்தே! எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. நான் யூதன் இல்லை என்று மக்கள் அறிந்து கொண்டனர் பின்நாளில். அதன் பின்னர் எம்மை வெறுத்தொதுக்கினர். உணவு தர மறுத்தனர். பசியால் துடித்தோம். துவண்டோம். அதனாலேதான் இந்த ஈனச் செயலைச் செய்யத் துணிந்தேன்.

சாலமோன்:

உன் கூற்றை நம்பச் சொல்கிறாயா?

திருடன்:

என் உயிரிலும் மேலாக மதிக்கும் என் மனைவி, பிள்ளை மீது சத்தியம் வேந்தே. பசி தாங்கமுடியாமல்தான் வேறு வழியின்றித் திருட முனைந்தேன்.

மெட்டு : சந்தததாழிசை

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (திஸ்ரநடை)

இராகம் : சங்கராபரணம்

சாலமோன்:

அந்நியனாய் வந்திங்கு அரவமோ சிறிதுமின்றி
சிந்தைகுளிர உபசரித்தவர்க்கு கேடினை நினைத்தாயே
உந்தன்நெஞ் சதைப்பிளந் துயர்கழுவி லேற்றலாம்
எந்தன்நெஞ் சத்திலுனை நினைத்து மன்னிக்கின்றேனே

சாலமோன்:

என்னாட்டில் அந்நியன்கூட துன்பப்படலாகாது. அமைச்சரே!

இவனுக்கு வேண்டியது மூவரின் வயிற்றுக்கு உணவு. அதை நாம் கொடுத்துவிட்டால் இவன் ஏன் திருடப்போகிறான். இது இவனது தொழிலில்லை.

அமைச்சர்:

மன்னா! உங்கள் சிந்தனை விசித்திரமானது.

சாலமோன்:

விசித்திரமாக இருந்தால்தான் விபரீதங்களைத் தடுக்க முடியும். அமைச்சரே! இவனுக்கு வருவாய் தரக்கூடிய வேலை ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அதுவரை இவர்களின் உணவுக்குத் தேவையான மானியம் வழங்குங்கள்.

திருடன்:

வேந்தே உங்களுக்கு இருக்கும் உயர்ந்த குணம் உலகில் வேறு எவருக்கும் இருக்க முடியாது. அந்நியன் என்மீது காட்டும் கருணை அளப்பரியது. (அழுதல்) உங்களது ஆட்சிக்குட்பட்ட நாட்டில் நான் திருட முடிவெடுத்ததற்காக வெட்கப்படுகின்றேன் வேதனைப்படுகின்றேன். எங்கள் மீது காட்டிய இரக்கத்திற்கு ஏழையின் நன்றிகள் வேந்தே!

சாலமோன்:

நீ உன் தவறை உணர்ந்ததே நன்று. உன் இருப்பிடத்திற்குப்போ உனக்கு வேண்டியவைகள் உன்னிடம் வந்துசேரும்.

திருடன்:

உத்தரவு வேந்தே!

திருடன் வெளியேறுதல்

திருடன் போவதை சாலமோன் கருணையுடன் பார்த்தல்
கோட்டை வாசல் மணி அடிக்கும் சத்தம் கேட்கிறது
சாலமோன் மணிச் சத்தத்தை உற்றுக் கேட்டல்

சாலமோன்:

அமைச்சரே இது என்ன விந்தை? திடீரென அழைப்பு மணி?...

சாலமோன் கையைத் தட்டுதல்
படைவீரன் வந்து வணங்கி நின்றல்

சாலமோன்:

கோட்டை வாசலில் அழைப்பு மணிச் சத்தம் கேட்டது. அதனை அடித்தவரை உடனே அழைத்து வா.

வீரன்:

உத்தரவு

வீரன் தலை தாழ்த்திவிட்டு செல்லுதல்

சாலமோன்:

அமைச்சரே சற்றுமுன்தான் குறையில்லை மக்களுக்கென்றீர். அகமகிழ்ந்தேன். ஆனால் யாருக்கோ குறை ஏற்பட்டுள்ளமை கண்டு கவலை மிகக் கொள்கிறேன்... குறை இருந்ததனால்தானே நீண்ட காலத்தின் பின் அழைப்பு மணி அடிக்கக் கேட்கிறேன்.

படைவீரன் வந்து வணங்கி நின்றல்

வீரன்:

இரண்டு பெண்கள் ஒரு குழந்தையுடன் சச்சரவிட்டபடி நின்றார்கள். தங்கள் உத்தரவுப்படி அழைத்து வந்துள்ளேன்.

சாலமோன்:

அவர்களை உள்ளே அனுப்பி வை...

வீரன்:

உத்தரவு மன்னா!

வீரன் தலை தாழ்த்திவிட்டு செல்லுதல்

ஒரு குழந்தையைத் தூக்கியவாறு சரோஜாவும், தேவகியும் வரல்

அமைச்சர்:

நீங்கள்தான் அழைப்பு மணியை அடித்தீர்களா?

சரோஜா, தேவகி:

ஆம் அமைச்சரே!

அமைச்சர்:

எதற்காக அடித்தீர்கள்?

சரோஜா, தேவகி:

நீதி வேண்டி

சாலமோன்:

நீதி வேண்டியா?... என் ஆட்சியில் நீதி தடுமாறிவிட்டதா?

இருக்கமுடியாது. இருக்கவும் கூடாது... இறைவா!

மெட்டு : நலியா

இராகம் : பைரவி

சாலமோன்:

பொழுதெழுந்திடப் பொற்சேவல் கூவிடப்

பரமனடி தொழும் பக்தரைக் கண்டேன்

அழுதசேய்க் கழுதாட்டி ஆரத்தமுவிடும்

அன்னையர் பலரது குதூகலங் கண்டேன்

எழுந்தமுதலாக கடமையை எதிர்கொண்டு

ஏற்றங்காணும் ஆடவரையும் கண்டேன்

விளைவினில் களையென்று வந்துள்ளார்
வழிகாட்டும் ஆண்டவா குறைதீர்க்க

சாலமோன்:

சாலமோன் மன்னனிடம் நீதி கேட்டு வந்திருக்கும் பெண்களே
நீங்கள் யார்? உங்கள் குறையென்ன?

மெட்டு : சூசைமருமகன்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 39)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : சீந்துபைரவீ

சரோஜா:

என்னாசை மைந்தனை எண்ணித் தவிக்கிறேன்
என்னென்று சொல்லுவேன் துயர் ஏதென்று சொல்லுவேன்

ஆசைக்கொருமகன் என்மகன் இவனேதான்
அன்பின் மகனாமென் ஆருயிர் மைந்தனை
மாசணுகாமலே பேணிய என் பிள்ளையை
மோசம்செய்து தனதாக்க நினைத்தாளே

தேவகி:

கண்ணின் மணியாகக் காத்துவளர்த்தவென்
கள்ளமறி யாதபிள்ளையைக் கவர்ந்துமே
தன்னது என்றுமே சத்தியம் செய்திடும்
தன்னலக்காரியின் வேஷத்தை பாருங்கோ

சரோஜா:

உரத்துச்சொல்வதால் பொய் உண்மையாகுமா?
உறவாடிக் கெடுத்திட்ட ஊதாரி நீயே
ஊரையேகாத்திடும் உத்தம மன்னன்முன்
உண்மையைப்பேசாது மறைத்திடல் பாவமே

தேவகி:

சந்தானம்விளங்கிட நிற்குமென் மகன்மீது
சத்தியம் செய்கிறேன் என்பிள்ளை தானென்று
விந்தையாய்ப் பேசிடும் வித்தகி நீயே
வழக்குத்தொடுத்திட முன்வந்ததெப்படி?

சரோஜா:

மன்னா! உமது அட்சியில் களங்கமில்லை, கலக்கமில்லை,

கலையார்வன்

கவலையுமில்லை.

சாலமோன்:

அப்படியென்றால்?

தேவகி:

எமது வழக்கிற்கு நீதி வேண்டும்.

சாலமோன்:

வழக்கை விபரமாய் உரைக்காது நீதியை எதிர்பார்ப்பது எப்படி?

சரோஜா:

குழந்தை விவகாரத்தை கொலுமண்டபத்திற்கு கொண்டு வந்ததற்கு மன்னிக்கவேண்டும் வேந்தே.

சாலமோன்:

ம்... சொல்லுங்கள் உங்கள் வழக்கின் விபரத்தை.

தேவகி:

நாங்கள் ஒரே வீட்டில் வசிக்கும் கணிகையர். சில நாட்கள் வித்தியாசத்தில் இருவரும் ஆளுக்கொரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தோம்.

சரோஜா:

நேற்றைக்கு முதல்நாள் இவள் தன் குழந்தையைக் கொன்றுவிட்டு அதனை என்னருகில் வளர்த்தியிருக்க வேண்டும். நான் பால் கொடுக்க எழுந்து பார்த்தபோது குழந்தை இறந்து கிடந்தது. ஆனால், அது என் குழந்தையல்ல. இவள் குழந்தை.

தேவகி:

இல்லை இவள் பொய் சொல்லுகிறாள் இறந்தது இவள் குழந்தை. இவள் கையிலுள்ளதுதான் என் குழந்தை.

சரோஜா: (தேவகியைப் பார்த்து)

இல்லை செத்துப்போனதுதான் உன்பிள்ளை உயிரோடிருக்கும் இந்தப் பிள்ளை என் பிள்ளை. எனக்கு என்பிள்ளையை நன்றாக அடையாளம் தெரியும்.

தேவகி: (சரோஜாவைப் பார்த்து)

இல்லை உயிரோடிருக்கும் இந்தப்பிள்ளை என் பிள்ளை. செத்துப்போனதுதான் உன்பிள்ளை.

சாலமோன்: (கையை உயர்த்திக் காட்டி)

நிறுத்துங்கள் உங்கள் தர்க்கத்தை.

மெட்டு : கொச்சகம்

இராகம் : ஹம்சத்வனி

சாலமோன்:

பாரில்மிகு என்னரசும் வைரம்பதி முடியும் செங்கோலும்
சீரிய சிம்மாசனம் மிகவே எனக்குத் தந்த தேவா

பாரிய வழக்கு ஒன்று பெண்களிடமிருந்து வந்துள்ளதே
நேரிய முறையில் தீர்த்திட நீரருள் புரிவீரே மறையா

சாலமோன்:

பெண்களே! இதுவரை உலகம் கண்டிராத விந்தையான
வழக்கொன்றை என்முன் கொண்டு வந்துள்ளீர்கள். ஏற்கிறேன்
உங்கள் வழக்கை. ஆனால், உரிய நீதியை வழங்குவதற்கு நீங்கள்
உண்மை பேசவேண்டும்.

மெட்டு : வானநாதா

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 29)

தாளம் : மிஸ்ராயு

இராகம் : நடனயைரவி

சரோஜா:

ஞானபோதா எமை ஆளும்நாதா - உம்மை
நாடிவந்தேனே குறையைக் கூறவந்தேனே
நானோசன்ற மைந்தன் இவனையா - இவனின்றி
நானோவுயிர் வாழ்ந்திடேன் மெய்யா

தேவகி:

அரியதோர் சவர்க்க நாட்டரசனே - மன்னா
அமுதளித்த கொங்களை அறுத்திடுவேன்
அரியதாய் பெற்ற மகனை நானிழந்தால் - மண்ணில்
அவனின்றி எனக்கேதையா வாழ்வ

சரோஜா:

ஆருமில்லா பாவியென் றெண்ணாமலே - நீதி
அளித்திடுவீர் என்பதைநான் அறிவேன்
ஊரார்பழி ஏற்ற நானும் மண்ணில் - வாழும்
உரிமைகேட்டு வந்தேன் தாருமையா

தேவகி:

பாகம்கேட்டு பேதைநான் வரவில்லை - நியாயம்
பகர்ந்திட வேண்டும் முகமனின்றி
இகமதிலே என்னை யாரும் ஏற்பதேயில்லை - நீரும்
இசுழ்ந்திடாமல் நீதிதாரும் வேந்தே

சாலமோன்:

உங்கள் கோரிக்கை வியப்பாக இருக்கின்றது. இருவரும் ஒருவருக்
கொருவர் சளைத்தவர்களல்லர் என்பதை நிரூபித்து நிற்கிறீர்கள்,

இல்லையா? பாகப்பிரிவினை என்றால் பதில் உடன் தந்திடுவேன்.
இது பாசப் பிரிவினையாச்சே...

மெட்டு : ஸனற்றவளைசங்க

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 80)

தாளம் : (சோகம்) மிஸ்ராபு இராகம் : ஹம்சவத்வனி, கீர்வாணி
(வீரம்) : சதுஸ்ரஜகம் (மிஸ்ரநடை) இராகம் : சிந்துபைரவி

சாலமோன்:

பிள்ளையொருவனிதோ பெற்றவ ரிருவரிங்கே
பொய்வழக்கொன்று தொடுத்திடவும் வந்து
எள்ளளவேனுமிங்கே தயக்கமின்றித் துணிந்து
என்முன்னேயுரைத்திடும் கணிகையரே கேளீர்
பொய்யர்கள் நீரென்று நானிங்கு உமதங்கம்
கொய்யுமுன்னே உண்மையை மறைப்பின்றி உரைப்பீரே

சரோஜா:

நீதிமறந்துநான் ஈனத்தொழில் புரியினும்
வாதிக்கிறேன் துணிந்து பாசத்தினால் மிகுந்து
மறுவற்றவளாய்வந்து வழக்குரைக்க வில்லைத்தான்
மறக்கமுடியவில்லை தாய்பிள்ளை பாசத்தை
மானமழிகின்ற தொழிலென் றெண்ணாது
மன்னாவென்மைந்தன் கிடைத்திட வழிசெய்யும்

சாலமோன்:

ஆரிவன்தந்தையென கூறவும் முடியாதும்மால்
ஏவலர்சொற்கேட் டோ ஏறிவந்தீர்களிங்கு
கூரியவாளினாலே சீவியெறிந்திடுவேன்
கூற்றுப்பொய்யென்று கண்ட மறுகணமே
விடையென்ன முடிபென்ன விரைந்துநீர் முடிவெடும்
துயரொன்று வருமுன்னே தெளிந்திடமாட்டீரா?

தேவகி:

நீதித்துரையுரைத்த வார்த்தைகளோ உண்மை
பெற்றவளுமறிவாள் பிள்ளையின் பிறப்பினை
நினைவற்றறிவிழந்து விலைமாதாகிவிட்ட என்னை
மன்னித்துஏற்று மனுநீதி சொல்லும்மன்னா
ஏவலார் ஏவலில்லை கட்டுக்கதை புனையவில்லை
என்குரலை ஏற்று என்மகனை அளியும்மன்னா

சாலமோன்:

உரசிப்பார்த்தேன்... உணர்வைக் கிளறிப்பார்த்தேன்... ஏமாற்றம்!
உங்களிடம் எந்த மாற்றத்தையும் காணவில்லை.

அமைச்சர்:

இருபிள்ளை ஒரு தாய்க்கு இருப்பது வழமை. ஒரு பிள்ளை இரு
தாய்க்கு... இதெப்படி சாத்தியமாகும்? வினோதமான வழக்கு...
விசித்திரமான வழக்கு.

சாலமோன்:

வினோதம்... விசித்திரம். விடைகாணவேண்டிய கடப்பாட்டில்
சிக்கிடுக்கிறோம். (யோசித்தல்... சிறிது நேரத்தின் பின்)
பெண்களே! உங்களுக்கு நாளை இம் மன்றில் உரிய தீர்ப்பை
வழங்குவேன். அதுவரை நீங்கள் என் காவலில்தான் இருக்க
வேண்டும்...

சரோஜா:

தங்கள் உத்தரவு வேந்தே!

சாலமோன்:

அமைச்சரே! இந்த இரண்டு பெண்களும் தங்குவதற்குத்
தனித்தனி அறை ஏற்பாடு செய்யுங்கள். இவர்களின்
பாதுகாப்பிற்கு பெண் காவலர் இருவரை நியமித்துக்
கொள்ளுங்கள். பிள்ளையை செவிலித் தாயிடம் ஒப்படைத்து
பராமரிக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டு இவர்களுக்குத் தேவையான
வற்றை வழங்கி ஆவன செய்யுங்கள்.

அமைச்சர்:

தங்களின் உத்தரவுப்படியே நிறைவேற்றுகின்றேன்.

சாலமோன்:

யாரங்கே!

படைவீரன் வந்து வணங்கி நின்றல்

சாலமோன்:

குழந்தையை பெற்றுக்கொண்டு இவர்கள் இருவரையும்
விருந்தினர் மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்.

போர்வீரன்:

உத்தரவு அரசே.

வீரன் சரோவிடமிருந்து குழந்தையைத் தூக்குதல்

போர்வீரன்: (பெண்களைப் பார்த்து)

வாருங்கள் இருவரும்

மூவரும் செல்லுதல்

பிரமுகர்:

வேந்தே நான் தங்களைச் சந்திக்க வந்திருக்கும் நேரம் விசித்திரமான வழக்கு ஒன்றையும் சந்தித்துள்ளேன். நான் செய்தது பெரும் பாக்கியம்தான்.

சாலமோன்:

விசித்திரம் இன்றுமட்டுமல்ல நாளை தீர்ப்பின்போதும் இருக்கலாம். உங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லையென்றால் நீங்களும் வழக்கைப் பார்வையிடலாம்.

பிரமுகர்:

தங்கள் உத்தரவிற்கு என்றும் அடிபணிவேன் வேந்தே!

சாலமோன்:

அமைச்சரே! சரியான தீர்ப்பை இனங்காண ஆலோசனை வழங்குவது உமது பணி என்பதை மறந்துவிடாமல், நாளை வரும்போது நல்லதொரு முடிபுடன் வருவீரென்று நம்புகிறேன்.

திரை மூடல்

காட்சி - 2

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

கட்டியகாரர் பாடிக்கொண்டு வரல்

மெட்டு : பொங்கொளி செறிந்தமணி (விஜயமனோகரன், பக். 02)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) இராகம் : சங்கராபரணம்

பொன்னைவரம் நிறைந்தமணி தாங்கு முடியோன் - தரப்
போகின்ற தீர்ப்புத்தனை பார்க்க வாருங்கோ
பெண்களிங்கு கொண்டுவந்த விந்தை வழக்கை - வேந்தன்
பக்குவமாய்த் தீர்த்திடுவார் வாருங்கோ நீவிர்

அண்டைமன்னர் கேட்டதிரும் தீர்ப்பு ஒன்றையே - மன்னன்
இன்றருள்வார் நீங்கெல்லாம் வந்துபாருங்கோ
கொண்டகொள்கை விட்டகலா மன்னராட்சியே - ஒளி
கண்டதன்றோ மண்ணிலின்று நல்ல ஆட்சியே

சபையோராக மூன்று பெண்கள் ஆடலுடன் வரல்

மெட்டு : ராசமகா ராசனும் வந்தான் (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 07)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் இராகம் : மாயா மாளவ கௌளை

பல்லவி

இஸ்ராயேலாளும் மன்னனும் வாறார் - வஞ்சகர் அஞ்சும்
இஸ்ராயேலாளும் மன்னனும் வாறார்

அனுபல்லவி

ஆயிரமாயிரமாய் களி கூரும்வேற்றார்தொழ
பாயிரம்பாடிடும் பாவலர் பாட்டிசைக்க

சரணம்

பொங்குதமிழ் குரல்கள் ஒலிக்கவே - இரு மருங்கும்
தங்க மணிந்த பெண்களாடவே
சிங்கமெனநிற்கும்மன்னன் கம்பீரங்கண் டோரடங்க
அங்கசன்போலத் தோன்ற அரிவையர் கண்மறக்க

சேனைகளருகிற் புடையெனச் சூழவே - மலர்மழையில்
 நனைந்து முகிழ்ந்து முக்காடிடவே
 ஆணைரதம் புரவியுடன் அரிய காலாட்க னோடு
 கோனெனதலை நிமிர்ந்து எக்காளச் சிரிப்புடனே

திரை விலகல்

இடம் : அரண்மனை

அமைச்சரும் பிரமுகரும், இரு பெண்களும் நின்றல்.
 குழந்தையை நிலத்தில் கிடத்தியிருத்தல்.
 சபையோர் பாடல் முடிந்ததும் இரண்டாகப் பிரிந்து நிரையாக நின்றல்.
 சாலமோன் வந்து கொலுவிலிருத்தல்.

மெட்டு : லீள்ளிகீகொள்ளை

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 76)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சீந்துபைரவி

சாலமோன்:

மின்னும் ஒளிப்பிழம்பாய் தெரிந்த
 மண்ணை விண்ணை மானிடத்தை படைத்துக் காக்கும்
 அருநற் கட்டளைகளைத் தந்த
 ஆண்டவர் நாமம் நம்பினேன் நம்பினேனே

அற்புதங் களையருளும் நற்கருவே
 பொற்பாதகமலங்களைப் பணிந்துபோற்றி - மன்றில்
 மனுநீதிகாத்திடவெனக்கு
 மனதினில்நின்று நல்லருள்செய்வாயே

மெட்டு : சந்தந வீருத்தம்

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

சாலமோன்:

அச்சம் மிகுந்து நொந்து வருந்தி நின்றிடும்மந்திரியே
 துச்சமாய் எண்ணாது துயிலின்றி வந்ததை நானறிவேன்
 மெச்சினே னுந்தன் கடமை உணர்வை கண்டேனிக் கணமே
 கூச்சம் ஏதுமின்றி தீர்ப்பு விபரத்தை இயம்பிடும் தந்திரியே

அமைச்சர்:

உண்மை மன்னா! பலவகையிலும் சிந்தித்தேன். அதனால் என் விழிகள் மூடவில்லை. அதேவேளை முடிவும் தெரியவுமில்லை.

சாலமோன்:

அமைச்சரே!

மெட்டு : லிஞ்சுகமே

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 35)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : ஹரிஹாம்போதி

சாலமோன்:

மந்திரியே தந்திரச் சொல்லுக் குரியோனே - இந்த மங்கை யருக்கோர் மதிமொழி சொல்லுவீரே அந்தரத்தில் நான்நின்றபோ தெல்லாம் - தெளிந்த ஆற்றைப்போல அறிவுரைத்த அமைச்சர் நீரன்றோ

அமைச்சர்:

பாலிற்கலந்த நீரைப்பகுத்து அறியலாமோ - இதைப் போன்றதோர் வழக்குஇது வேந்தேயறிவீர் சூலிலிரு பிள்ளைகளைப் பெற்றவருண்டு - யாரும் செப்பிடார் ஒருவனை இருவர் பெற்றதென்று

சாலமோன்:

சிக்கல்மிகு வழக்கென்றே நானும் தெளிந்தேன் - இதைச் சிக்குறாமல் தீர்ப்பதிலும் சிக்கல்கள் தானுண்டு அக்கப்போர் நடக்குது திண்ணமாய்ச் சொல்வேன் - இரு அன்னையரில் ஒருவர் உரைக்கின்ற பொய்யால்

அமைச்சர்:

இருவரைப் பிடித்து சிறையினிலடைத்திட்டு - அவர் இம்மியும் பிசகாது உண்மைசொல்லும் வரை இருட்டினிலிட்டு சித்திரவதைகள் செய்தால் - இன்னும் ஈரொருநாளில் உண்மையை அறிந்திடலாம்

சாலமோன்:

இல்லை அமைச்சரே இல்லை. தகுந்த காரணமின்றி பெண்களை வதைப்பது கொடுமை. ஒருபோதும் என் ஆட்சியில் அது நடக்க நான் அனுமதிக்கமாட்டேன்.

அமைச்சர்:

அவர்கள் எம்மை சிறுமைப்படுத்துகிறார்களே. உண்மையை

மறைத்து, சுற்பனையால் சிக்கலை ஏற்படுத்துகிறார்களே.

மெட்டு : மாகருணாகரா (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 36)

தாளம் : (சோகம்) மிஸ்ராபு இராகம் : நடபைரவி
(வீரம்) சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) இராகம் : நடபைரவி

சரோஜா:

நீதிமாறாதரசே எமையாள்பவரே
நங்கை என்னைப்பாரும் தேவா - உம்
நீதியொன்றையே நம்பிநான்வந்தேன்
நன்மையெனக் கருளும் என்மன்னா

சாலமோன்:

பாகப்பிரிவினைபோல் சேயைப்பிரிக்ககேட்ட
பாவையரேநீரும் பாதகர்தாமே - பசி
தாகமெடுப்பினும் தாயையே தேடிடும்
தாசனைமோசம் செய்திடல் தகுமோ

தேவகி:

சத்தியம்செய்கிறேன் என்மகன்தானென்று
சாற்றிடஏன் தயக்கம் தலைவா - சிலர்
சாதிக்க நினைப்பதை ஏற்றிடாமலின்று
சாகாதமகனை என்னிடமேதாரும்

சாலமோன்:

இருவரும் தாயென இடித்துரைக்கின்றீர்
இருவரில் ஒருவர்தான் தாயாக முடியும் - எதற்கும்
இணையில்லா பாசத்தை இகமீதில்
இழிவாக்கிடவே நினைப்பது ஏனோ

சரோஜா:

பாசத்தை இழிவாக்கவில்லை மன்னா. பாசமிகு மகனைத் தேடி
மார்பில் சுரந்திடும் பால் சொல்லும் இதற்குச் சாட்சி .

சாலமோன்:

இருவருமே உங்கள் பிள்ளை என்று வாதிட்டு என்னை நம்பச்
சொல்லுகிறீர்கள். ஒன்றுமட்டும் உண்மை, உங்கள் இருவரில்
ஒருவர் உண்மை சொல்லவில்லை.

அமைச்சர்:

வேற்றரசர்கூட வரத் தயங்கும் இந்த மண்டபத்தில் நீங்கள்

முன்வந்து பொய்யுரைத்து நிற்கத் துணிந்தீரோ. உங்களை...

சாலமோன்:

அமைதி அமைச்சரே! நீதிநெறி இவர்கள் வடிவில் வந்து வாசலைத் தட்டுகிறது. வரவேற்போம் கரம்நீட்டி. இவர்களில் ஒருத்தி பொய்யென்ற உப்பைத் தின்றுள்ளாள் அவள் நிச்சயம் தண்ணீர் குடிக்கத்தான் வேண்டும்... ஆண்டவன் ஆணையும் அதுவே..

மெட்டு : ஆசிரியம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

சாலமோன்:

பாவையரே எனது தீர்ப்பினை நீவிர்
பொறுப்புடனே கேட்பிரிப்போ
ஆவலாய்ப் பொன்னும் மணியும் பொருளும்
அள்ளிடலாமென் றெண்ணாதீர்

கோவின்முன் பொய்யுரைத் தற்காயும்மை
அமைச்சர் உரைத்ததுபோல
காவலில் வைத்து சித்திர வதைகள் தனை
செய்திடுவேன் எனக்கொள்ளாதீர்

சாலமோன்:

யாரங்கே!

வீரன் வந்து வணங்கி நின்றல்

சாலமோன்:

வீரனே! எடுத்துக்கொள் ஓய்ந்து கிடக்கும் உனது வாளை...

வீரன் வாளை உறையிலிருந்து எடுத்தல்

மெட்டு : ஆசிரியம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

சாலமோன்:

யாருக்காக இவர்கள் வாதுசெய்கிறாரோ
அவனையெடுத்து இவர்முன் கிடத்தி
கூரிய உன்வாளால் சற்றும் பிசகிடாமல்
சரிபாதியாய் வெட்டிடுவாயே

அமைச்சர்:

மன்னா!

பிரமுகர்:

வேந்தே!

மெட்டு : ஆசிரியம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

சாலமோன்:

தீர்ப்புநான் கூறிவிட்டேன் ஆய்ந்தறிந்து
தயைகாட்டி விடைதேடும் நேரமன்று
பார்நாணி நிற்கும் இதனைக் கண்டு
பாவமற்ற நீதியென்றறிவீர்

சாலமோன்:

இதுதான் என் தீர்ப்பு. அந்தப் பிள்ளையை இந்தச் சபையிலே
கிடத்தி சரிபாதியாய் வெட்டி ஒருபாதியை ஒருத்தியிடமும்
மறுபாதியை மற்றவளிடமும் கொடுங்கள்... இது என் கட்டளை.

சாலமோன் அரண்மனைப் படியிலிருந்து கீழிறங்கிவரல்
சரோஜா காலில் விழல்

குழந்தையை எடுக்கும் வீரனை சாலமோன் சைகையால் மறித்தல்

சரோஜா:

வேண்டாம் மன்னா வேண்டாம். என் குழந்தையை வெட்ட
வேண்டாம்.

மெட்டு : வந்ததீந்த மாய மெண்ணோ

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 16)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சீந்துபைரவி

கொச்சகம்

சரோஜா:

சொந்தமென வந்துதித்தவெந்தன் பாலகனை நானிழந்து
சிந்தைநிறை வேதனையாலிங்கே சிறகொடிந்த நிலையாகியே
நொந்துமிகுந்த பிரமையில் நானுறைந்ததுபோலின்னலுற

தரு

மன்னாவுந்தன் தீர்ப்பு என்னவோ - மனமுடைந்து
மதியிழந்த நிலையிலிப்போ தவிக்கிறேன்ஐயோ
கண்ணின்மணி யானஎந்தன் சேயை - வெட்டிடாமல்
கேட்குமிவளிடம் கொடுத்திடுவீர் மன்னா

சரோஜா:

வேண்டாம் என் தலைவா. என்மகனைக் கொல்லவேண்டாம் உயிரோடிருக்கும் அவனை அவளிடம் கொடுத்து விடுங்கள். அவன் உயிரோடிருந்தால் எப்போதேனும் என்னால் பார்த்து மகிழமுடியும்.

மெட்டு : வந்ததிந்த மாய மென்னோ

கொச்சகம்

தேவகி:

பெற்றபிள்ளையை பெற வந்தேனே உமைநாடி சற்றும்தயங்கிடாது தந்தீர் அரியதொரு தீர்ப்பை ஏற்றேன்நானும் முழுமனதுடனே தூங்கும்பிள்ளையை

தரு

வெட்டிவிடும் எனக்கீயவேண்டாம் - எனக்கில்லாதது வேசதாரி இவளுக்கும் வேண்டாம் கொன்றுவிடும் தொடட்டில் பிள்ளையை தொடட்டமுதலாய் - கண்ட துன்பம் தங்குதடையின்றி மறையட்டும் இத்தோடே

தேவகி:

அந்தப்பிள்ளை எனக்கும் வேண்டாம். இவளுக்கும் வேண்டாம். இதற்காக நான் பட்ட பாடு போதும். மன்னா உங்கள் தீர்ப்பை நிறைவேற்றுங்கள்.

சாலமோன் :

கண்டுகொண்டேன் பெற்றவளை. பிரித்தறிந்துகொண்டேன் மற்றவளை... வீரனே! உயிரோடிருக்கும் பிள்ளையைக் கொல்ல வேண்டாம் அதோ அந்தப் பெண்தான் (சரோஜாவைக் காட்டி) இந்தப் பிள்ளையைப் பெற்ற தாய்... (தேவகியைப் பார்த்து) இவளோ எம்மையெல்லாம் ஏமாற்றிய போலித்தாய்.

மெட்டு : கல்வெட்டு சீந்து

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

மெட்டு : கீர்வாணி

சாலமோன்:

ஓரா யிரங் கதிர்கள் ஒழுங்கிட் டெழுஞ்சுடரும்
உருண்டுவரு முலக மெல்லாம்
ஒளிப்பெற்ற நவரெத்த மணிசித்ர முடிகொண்டு
ஒடுக்கியோரை வெட்டி யெறிந்தே

சீரா யிரம்பெற்றபல தரணியாள் முடிமன்னர்
 சுற்றமெலாம் மென் நாம மறிகில்
 தட்டிட்டு முட்டிட்டு கெட்டுள்ள மேங்கியே
 தடதடத் தொடுங்கி நிற்பர்

பாரி லீனத்தொழில் செய்திடும் பேதையே
 பேடியென் றெனைநினைத்தாயோ
 பட்டியெலாம் கேட்டகதை விட்டழிந்து போனதோ
 பண்பாட்டை விற்கமுனைந் தாயோ

யாரோ பெற்றசேயை உந்தனென்றுரைத்து
 யாசிக்க வந்தவளேயுனை
 திட்டமிட்டு பொய்யுரைத்த வையகத்து கொடியவளை
 திங்குபழி வாங்கு வேனே

சிந்து

கொட்டத்தை யடக்குவேனே - வஞ்சக மாதுவின்
 திட்டத்தை முடக்குவேனே

கொட்டத்தை யடக்குவேனே

திட்டத்தை முடக்குவேனே

ஆதாள பாதாள லோகத்தி லேவிழ

ஆதரவேயின்றி அழுதுபுரண்டிட

சாதலே அன்றில் வேறில்லை என்றுளம்

வேதனைப் பட்டல் லோலகல் லோலமாய்

(கொட்டத்தை...)

மனத்தினில் மிடுக்கதாமோ - அன்றிடில் மன்னன்
 ஞானத்தைப் பழிப்பதாமோ

மனத்தினில் மிடுக்கதாமோ

ஞானத்தைப் பழிப்பதாமோ

கண்டவர் கொண்டவர் நின்று அதிர்ந்திட

கணிகையர் குலமெலாம் நன்கு உணர்ந்திட

அண்டைய நாட்டவர் கேட்டு வியந்திட

அளிக்கிறேன் தீர்ப்பு அண்டமும் நடுங்கிட

(கொட்டத்தை...)

அமைச்சர்:

இந்த சாகசக்காரியின் சூழ்ச்சி சரித்திரம் கண்டிராத ஒன்று. இவள்
 இனிமேல் உயிர்வாழக்கூடாது.

பிரமுகர்:

இப்படியொரு தாய் இம்மண்ணில் மீண்டும் பிறக்கவே கூடாது.
சாலமோன்:

அமைச்சரே! இந்தப் பித்தலாட்டக்காரியை நாளைவரை
பாதாளச் சிறையிலடைத்து வையுங்கள். நாளை மறுநாள்
சங்கிலியிலால் பிணைத்து பிரதான நாற்சந்தியில் நிறுத்தி
விடுங்கள். இவள் செய்த குற்றத்தை இவள் அருகிலேயே எழுதி
வைத்துவிடுங்கள். ஒரு மாதம் வரை தினமும் முக்கிய சந்திகளில்
நிறுத்தி வையுங்கள்..

அமைச்சர்:

உத்தரவு வேந்தே... அந்தப் பெண்ணை!

சாலமோன்:

அந்தப் பெண்ணிடம் குழந்தையை ஒப்படையுங்கள். அவள்
இனிமேல் தனது ஈனத்தொழிலை செய்யாதிருக்க அவளுக்குத்
தேவையான பணத்தைக் கொடுத்தனுப்புங்கள். மாதந்தோறும்
தாய்க்கும் சேய்க்கும் மானியம் வழங்குங்கள்.

அமைச்சர்:

அப்படியே ஆகட்டும் வேந்தே

சரோஜா குதூகலத்துடன் குழந்தையைத் தூக்குதல்.
தேவகி தலை கவிழ்ந்து நின்றல்

மெட்டு : கிரீடத்தரசர் முழு

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 15)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

மெட்டு : ஹம்சத்வனி, கீர்வாணி

பிரமுகர்:

நானிலத் தரசர்நாண நல்லதோர் தீர்ப்பளித்து
ஞானத்தில் சிறந்து நாடாண்டிடும்வேந்தனை
காணத்தான் கண்கோடி வேண்டு மென்பேனே
பேணத்தான் புகழ்தன்னை சாற்றிடத் தவறேனே

அறமுணர்ந்து நாட்டை அரசாளும் முறையறிந்து
திறனுடனே விளங்கும் தர்மமுறை அறிந்தோன்
பிறப்பால்பெற்ற ஞானமே சிறப்புற்றொளி வீசுது
மறுப்பில்லாத் தீர்ப்புக்கு மன்னனுக் கிணையுண்டோ

அமைச்சர்:

மோனமே யொளிபெற்று ஞானமே திகழ்நிறை
வரவனவர் தொழுதேற்று வரலாறாய் நிலைத்தோன்

ஈனர்கள் செய்தபிழை இடுக்கண்கள் தந்தவிடை
இன்னல்கள் கண்டுமே இடியென முழங்கும்மன்னர்

குறையென்று வந்தோர்க்கு குறைநீக்கியருள்கின்ற
நிறைவுற்ற ஞானத்தோன் எமையாளும் வேந்தனே
நிறைஞான மறைசேர்ந்து நீதியில் நின்றொளிவீசிடும்
கறைகொண்ட கரமற்ற கருணைமிகக் கொண்டோன்

பிரமுகர்:

நல்லதொரு தீர்பைக் கேட்டேன் நானும். இதனை நானிலமே
வியந்து போற்றும். மன்னா பாலிலிருந்து நீரைப் பிரித்தறியும்
அன்னம்போல் உங்கள் ஞானத்தால் வெற்றிகண்டுவிட்டீர்கள்.
உங்கள் ஞானத்திற்கு நிகர் எதுவுமில்லையென்று நிரூபித்து
விட்டீர்கள். வாழ்க மன்னா நீங்கள் நீழி வாழ்க...

சபையோர் பாடியவாறு முன்னே வர அரண்மனை
திரை மூடப்படுகிறது.

மெட்டு : நவசங்க சபைதங்கு

(தேவசகாயப்பிள்ளை, பக். 120)

தாளம் : ஆதி (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : கீர்வாணி

சபையோர் :

நிறைகுடம் போலன்றோ தழும்பாத - மன்னன்
சாலமோன் புகழினை போற்றவும் - தீர்ப்பு
சிறப்பினை பார்ப்பதற்காகவும் - இந்தச்
சபைதன்னில் நாமின்று தோன்றினோம்

பதியெங்குந் துதிபொங்க ஆளுவார் - ஞானம்
பகர்கின்ற சாலமோன் மன்னவர் - வேறு
கதியின்றி வருபவர் துயரமே - காக்கும்
காவலன் புகழ்பாட தோன்றினோம்

அணிநடை பார்த்தவர் அதிருவர் - அவர்
அளித்திட்ட தீர்ப்பையும் புகழுவர் - பாரே
இணையின்றிப் போற்றி மகிழ்ந்திடும் - மன்னரை
இருகரங் குவித்துமே வணங்குவோம்

சபையோர் வெளியேறுகின்றனர்

திரை மூடுதல்

கூத்து - 2

தலையின் விலை

கதைச்சுருக்கம்

கொங்கு வளநாட்டின் மன்னவனான குமணன் பெருங்கொடைவள்ளல். பொருள்கேட்டு வந்தார்க்கும், வறுமையென்று உரைத்தவர்க்கும், தமிழ் வளர்க்கும் புலவர்களுக்கும் கரம் சிவக்க அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்தான். இல்லை என்ற சொல்லை அறிந்திலன். அந்த வள்ளலுக்கோர் தம்பி, பெயர் இளங்குமணன்.

அவன் தீயோர் சொற்கேட்டு குமணன் அள்ளிக் கொடுப்பதை இழிந்து ரைத்தான். பாகப்பிரிவினை கேட்டு பாசத்தை பிரித்தவன் காட்டிற்கே அணுப்பிவிடுகிறான் பாசமிகு அண்ணனை. அத்துடன் விட்டானா? அவன் புகழால் தன் புகழ் அழிந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக தன் அண்ணனின் தையைக் கொய்து வருபவர்க்கு பரிசு அளிப்பதாக அறிவிக்கின்றான்.

அறிவிப்பைக் கேள்வியுற்ற ஒரு புலவன் வள்ளலைத்தேடி முதிமைலைக் காட்டிற்குச் செல்கிறான்... முடிவு?

பாத்திரங்கள்

கட்டியகாரர்	
கட்டியகாரர்	
வீரன்	
குமணன்	(கொடை வள்ளல் - மன்னன்)
இளங்குமணன்	(குமணனின் தம்பி)
பெருஞ்சித்தனார்	(புலவர்)
மனைவி	(பெருஞ்சித்தனார் மனைவி)
1ம் பெண்	(சபையோர்)
2ம் பெண்	(சபையோர்)
3ம் பெண்	(சபையோர்)
உருவம்	(தீய சிந்தனையின் வடிவம்)
சாத்தனார்	(புலவர்)

காட்சி - 1

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

கட்டியகாரர் வரல்

மெட்டு : மாட்சிமை மிகு மன்னன் (பண்டாரவன்னியன், பக். 01)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) இராகம் : சங்கராபரணம்

வள்ளலாம் நம் மன்னர் வருகின்றார் - கொங்கு
வளநாட்டு மகராசன் வருகின்றார்
அள்ளியே கொடுப்பதில் வல்லரே - நாட்டில்
அவரின்றேல் வறுமையின் தொல்லையே

கரும்பெனக் கவிதைகள் புனைகின்ற - கவிஞர்
குறைநீக்கும் மன்னவர் வருகின்றார்
அரும்பெடுத்து சிரிக்கின்ற மகளிராய் - மக்கள்
அனுதினம் மகிழ்கிறார் கேளுங்கோ

குமணனெனப் பெயர்கூடிக் கொண்டவர் - வாழ்வில்
கண்பட்டு விட்டதோ யாமறியோமே
அமைதியாய் நடைபோட்ட நாட்டிலே - கவி
ஆட்கொண்ட நிகழ்வையும் பாருங்கோ

பெருஞ்சித்தனார் (புலவர்) வரல்

மெட்டு : சிறுகுமதியீநளி (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 19)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) இராகம் : நடபைரவி

குறுகுதமிழாலே பெருகுபொருளறிவு கூறவும் - கவிதை
கறையின்றி நிறைகாண தும்பிக்கையோனைப் பாடியே
உறுதிபெற்றதிக சீர்பெறும் பொருள்கள் சேர்த்து - உண்மை
உருவகமாகக்கூறி உணரவைப்பேன் நானே

இமிழ்கடலின் அலைபோல்முழங்கு சொல்லெடுத்து - அதில்
இகழ்வில்லா கருக்கூறி நித்தமெம்பெருமானை நாடி

அமிழ்தமெனும் தமிழ்மொழியின் பண்ணுரைக்கும் - கவி
அறநெறிதவறா பெருஞ்சித்தனாரும் நானே

பெருஞ்சித்தனார்:

கடல்போல் கல்வி அறிவும் கவியாக்கும் திறனும் கொண்ட
எனக்கு இங்கே வயிறாற உண்ண வழியில்லையே. கவிஞருக்
கெல்லாம் வறுமை இரட்டைப்பிறவிகள்தானோ?... முருகா!

மெட்டு : நாழிசை

இராகம் : நடபைரவி

பெருஞ்சித்தனார்:

உள்ளமுருகுதே அனலில் மெழுகுபோல்
உன்னடி தொழுகையில் முருகா
உள்ளுறைந்து துயரம் பெருகுதே
ஊனமான எம்வாழ்வை எண்ணி
உள்ளமிரங்கி வழங்கு உன்னருளை
ஊணில்லா நிலையைப் போக்கிட
புள்ளினங்கள் வாழ்வழி காட்டுவீரே
புலவனுக்கோர் வழியேனும் இல்லையா?

பெருஞ்சித்தனார் மனைவி வரல்

மெட்டு : காருண்யனே கதிரீகாமா

(கண்டி அரசன், பக். 19)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ரநடை)

இராகம் : சங்கராபரணம்

காருமையனே கதிர் வேலா - என்ன
காலமோ இந்தக் கோலமேனையா
யாரிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வோம் - உண்டு
ஆறுநாளாய் ஆகிவிட்ட தையய்யோ

கவியுரைக்கும் புலவர் கண்ணாளன் - அவர்
கண்டசுகம் வறுமையே ஐயா
ஆவிபோகும் நிலையில் நாமிங்கு - கூவி
அழைத்தோம் வழி காட்டுமையா

மனைவி:

என்னங்க... அடுப்படியில் பூனையைத்தான் பார்க்கிறோம். நாம்
ஒருவேளை சாப்பிட்டு ஒருவாரமாகிறதே. பிள்ளை என்ன பாவம்
செய்தது. அவனும் பசிசிலே துவண்டுபோய்விட்டான்.

பெருஞ்சித்தனார்:

என்ன ஆறுதல் சொல்வதென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. வாழப்
பொருள் தேட என்னாலான எல்லா முயற்சிகளையும் செய்து
விட்டேன். எதுவும் பயனளிப்பதாயில்லை.

மெட்டு : பத்தினிக் கற்பகமே

(முத்தா மாணிக்கமா)

தாளம் : ருபகம்

இராகம் : சீந்நுரைரவி

பெ. சித்தனார்:

உத்தமியே உயிரமுதே எனில்வாழும்
உணர்வின் பிம்பமே - மண்ணில்
எத்தனை இடர்வந்த போதிலும்
ஏங்காத சோக மேனம்மா

மனைவி:

முத்திரைத் தமிழால் கவிதைதரும்
முப்பெரும் கவிஞரே - பெரும்
சித்தனாரென்றால் தமிழே தலைசாயும்
சிகரமே உம்முகம் வாடலாமா

பெ. சித்தனார்:

ஓலைக்குடிலில் ஓராயிரம் ஓட்டைகள்
ஓயாதமன வாட்டங்கள் - அறை
மூலையிலே பசிவயிறின் ஓலங்கள்
முடியுமா தாங்கவென்னால்

மனைவி :

கைபிசைந்து நிற்போர்க் கெல்லாம்
கைசிவக்க கொடையளிக்கும் - குமணன்
ஒப்பாரில்லாத வள்ளலென்று அறிவேன்
ஒருமுறை சென்றாலென்ன

பெ. சித்தனார்:

நீ எங்கறிந்தாய் இதனை?

மனைவி:

என்னங்க! வள்ளல் குமணன் மன்னரைப் பற்றி அறிந்ததே
யில்லையா? கவிஞர்களுக்கெல்லாம் தாராள கொடைவழங்கும்
வள்ளலல்லவா அவர். நீங்கள் ஒரு தடவை சென்றுவந்தால்
எங்கள் வறுமை ஓரளவு நீங்கும் அல்லவா?

பெ. சித்தனார்:

அறிந்திருந்தும் அண்ணலிடம் என் குறையைச் சொல்லிப்
பொருள்கேட்க சங்கோஷம் கொண்டேன். அதனால்தான்
இன்றுவரை சென்றதில்லை.

மனைவி:

இந்த நிலமை மேலும் நீடித்தால் நாடெல்லாம் உயிர்வாழ
முடியாதுங்க. சங்கோஷத்தை விடுத்து சங்கடத்தை எடுத்துச்
சொல்லி பொருள் பெற்று வாருங்க.

பெ. சித்தனார்:

தெளிவு பெற்றேன்... தொல்லை தீர வேறுவழியில்லை என்பதை
உணர்வதால், நான் சென்று வருகிறேன் வள்ளலிடம்.

**பெ. சித்தனார் ஒரு புறமும், மனைவி மறு புறமுமாக செல்லுதல்
சபையோர் வரல்**

மெட்டு : கனகங்கள் ஒளிதங்கு

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 01)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) **இராகம் :** ஹரஹர்பீரியா, சாருகேசி

1ம் பெண்:

தரளங்கள் ஒளிபொங்கு சிரங்கொண்டு
திரழ் கொண்ட புயத்தினான் - பல
துரகங்கள் புடைசூழும் வரம்பெற்று
தளரா தளித்திடும் கரத்தினான்

2ம் பெண்:

கனகங்கள் அணிசேரும் மார்போடு
கொங்கு நாடாளு மன்னராம் - ஈகை
தினந்தினம் தயங்காது பொன்னள்ளி
தரும் மன்னர் குமணனாம்

3ம் பெண்:

எறும்பேந்தி செல்லுமந்த உணவெலாம்
ஏடு புகழ் குமணினினதே - என்று
கரும்பொத்த தேனைக் குடித்ததுபோலே
களி கொள்ளும் கொங்குநாடே

சபையோர் உள்ளே செல்லுதல்

காட்சி - 2

இளங்குமணன் வரல்

மெட்டு : கிரீடத்தரசர் முழ

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 15)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : ஹம்சத்வனி, கீர்வாணி

வேறிடத்தரசர் முடி கழற்றியடி பணிந்து
 வரவேற்று குடைபிடிக்க வரும்மன்னர்
 நாற்றிசையும் போற்றிட ஆளும் மன்னர்
 நிகரற்ற குமணனின் தம்பியும் நானே

தளகர்த்தன் எனையாக்கி தனியுரிமை கொடுத்து
 தருமத்தைக் காரென்று தத்துவம் உரைத்திட்ட
 அளப்பரிய அண்ணனின் அணிகளைக் காத்து
 அவனியில் புகழ்பெற ஆவன செய்வேனே

இடம் : அரண்மனை

இளங்குமரன் நிற்கல்
குமணன் வரல்

மெட்டு : உதயந்திசை எழு

(ஞானசௌந்தரி)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம், கீர்வாணி

குமணன்:

கமழ்கின்ற கவிதை மலர்த்தோட்டம் போல்
 காணக் கிடைத்திடும் கொங்கு நாட்டினை
 சமர்களெது வழின்றி குடிமக்கள் சிறக்க
 சிறப்புடன் ஆண்டிடும் குமணனும் வந்தேனே

நர்த்தன பெண்களணி படையணிபோல் செல்ல
 நயம்பட உரைக்கும் வாழ்த்தொலி வானோங்க
 அருகிருந்து தம்பி அனைத்தும் நெறிப்படுத்த
 அன்புடன் அரசாட்சி செய்பவன் ஆனேனே

குமணன்:

இளங்குமணா! நீ வந்து நெடுநேரமாகிவிட்டதா?

இ. குமணன்:

இல்லையண்ணா, சற்று முன்னர்தான் வந்தேன்.

குமணன்:

நாடுகள் பல சுற்றிவந்திருக்கிறாய். அனுபவம் நிறையவே பெற்றிருப்பாய் என நினைக்கிறேன். இல்லையா?

இ. குமணன்:

மன்னா! நான் சென்ற நாடெல்லாம் நல்ல வரவேற்புக் கிடைத்தது. காரணம் நீங்கள்தான். உங்கள் புகழ் உயரவே பறக்கிறது. அந்த வகையில் வாழ்க மன்னா வாழ்க.

குமணன்:

இளங்குமணா! நான் இந்நாட்டுக்கு மன்னாக இருப்பதைவிட உனக்கு அண்ணனாக இருப்பதையே பெருமையாக நினைக்கிறேன். அவ்வளவுக்கு உன்மேல் பாசத்தைக் கொண்டிருக்கிறேன். அம்மா இறந்த பின்னர் என் தோளில் தவழ்ந்த காலங்கள்தான் அதிகம். அதனால் நீ என் தம்பி மட்டுமல்ல என் பிள்ளையும்தான்.

இ. குமணன்:

எனக்குத் தெரியுமண்ணா. அப்பா வேதனையில் துவண்ட போதும் வலிமையை ஊட்டியவரும் நீர்தான். நாட்டைப் பரிபாலித்ததுடன் என்னை வளர்த்தெடுத்தவரும் நீர்தான். அதை என்னால் மறக்க முடியாதண்ணா. (கண் கலங்கல்)

குமணன்:

உன் உணர்வுகளை கிளறிவிட்டேன். என்னை மன்னித்துக் கொள். தம்பி அவற்றை மறந்துவிட்டு உன் கடமையை எதிர்கொள். எப்போதும் உனது ஒரு கண்ணாக நானிருப்பேன்.

இ. குமணன்:

அண்ணா! (இருவரும் ஆரத் தழுவுதல்)

குமணன்:

தம்பி! இப்போது நீ போய் ஓய்வெடுத்துக்கொள். நாளை சந்திப்போம்.

இ. குமணன்:

விடைபெறுகிறேன் அண்ணா.

இளங்குமணன் செல்லுதல்
வீரன் வந்து வணங்கி நிற்கல்

வீரன்:

மன்னிக்கவேண்டும் வேந்தே! தங்களைக் காண குடிமக்கள்

வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை வரவேற்பு மண்டபத்தில் இருத்தியிருக்கிறேன்.

குமணன்:

நல்லது. அவர்களை உள்ளே அனுப்பி வை.

வீரன்:

உத்தரவு வேந்தே!

**வீரன் தலை தாழ்த்திவிட்டுச் செல்லுதல்
சபையோர் வரல்**

மெட்டு : கலியா

இராகம் : வைரவி

சபையோர் :

முத்தோடு மணிதயங்கு முக்குடைக் கீழ்
முடியாளும் வேந்தனே வாழ்கநீ பல்லாண்டு
எத்திசையும் பல்லுயிர்கள் இன்புற்று வாழ்ந்திட
ஏணியாய் நின்று அருள்வோனே வாழ்க
பத்தரை மாற்றுத் தங்கம்போல் விளங்கிடும்
பரணிகாண் மன்னவரே வாழிய நீடுழி
உத்தமனாய் நின்றொழுகி ஊனுக்குலை வைக்கும்
உயர்ந்தோனே மண்ணில் வாழ்க வாழ்கவே

குமணன்:

தங்கள் வாழ்த்துக்களை ஏற்றேன். குடிமக்கள் நலன்பேணல் அரசாள்வோன் கடனன்றோ. நீங்கள் இப்போ வந்த காரணத்தை அறியலாமா?

1ம் பெண்:

வலது கை கொடுத்ததை இடது கை அறியாத கொடை வள்ளலே! குடிமக்கள் நாம் உதவிகேட்டு வந்துள்ளோம்.

2ம் பெண்:

கவி ஆக்கும் கவிஞர்க்கெல்லாம் கைநிறைய வழங்கும் உம்மிடம் பாமரர் நாம் கையேந்தி வந்துள்ளோம்.

மெட்டு : பதிநிகர் தந்திரியே

(ஜெனோவா)

தாளம் : ருபகம்

இராகம் : நடபைரவி

1ம் பெண்:

அதிமேவும் வேந்தனாரே - ஐயா
அடியானைப் பாருமையா

துதிபாடும் நோக்கமல்ல - வாழ
துப்பில்லை என்னிடமே

2ம் பெண்:

உருக்கமுள்ள உத்தமரே - நோயில்
உருளுகிறேன் கேளுமையா
இரக்கத்துடன் ஆதரித்தால் - நான்
இம்மண்ணில் வாழ்வேனையா

3ம் பெண்:

கருணைபொங்கும் கண்ணியரே - என்னைக்
கடைக்கண்ணால் பாருமையா
உருக்குலைந்த வாழ்வினையே - மாற்றி
உயர்பெற்றிடவே உதவுமையா

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

குமணன்:

கேட்டுள்ளேன் உங்கள் குறைகள்
கருத்தாய் கொண்டேன் நானதை
நாட்டிலேன் இந்த நிலைமைகள்
நானறிய விழைகிறேன் இன்றே
வீட்டிலோ வறுமையுண் டென்றால்
விளைவிலே வெட்டிட வேண்டும்
காட்டமாய் எனக்குரைத்த மக்களே
கலங்காது பெற்றுச் செல்லுவீரே

குமணன் உள்ளே சென்று பொருள்களுடன் வரல்

குமணன்:

இதோ இவற்றை மூவரும் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.
வறுமைக்கான காரணியைக் கண்டறிந்து விரைவில் நிவர்த்தி
யாக்குகிறேன்.

சபையோர் குமணனிடம் பொருள்கள் பெறுதல்

1ம் பெண்:

எங்கள் குறைகேட்டு மறுப்பின்றி நிறைவாய் ஈய்ந்தமைக்கு
எங்களின் நன்றிகள் வேந்தே!

2ம் பெண்:

நாங்கள் உத்தரவு வாங்கிக்கொள்ளுகிறோம் மகாராசா!

குமணன்:

நல்லது.

சபையோர் செல்லுதல்
பெருஞ்சித்தனார் வரல்

மெட்டு : அஞ்சுகமே

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 35)

தாளம் : ரதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : ஹரிஹரம்போதி

பெருஞ்சித்தனார்:

மன்னவனே மகிமைசேர் வல்லவனே - மக்கள்
மனம்போலாளும் அரசேகேளும்
இன்னலுற்ற புலவனாய் உள்ளேனே - வாழ்வை
இனித்தொடர வழியில்லை யென்றுஆனேனே

பாரிவள்ளல் காரிவள்ளலுக்குப் பின் - கொடை
பகிர்ந்தளிக்கும் பகலவன் நீரேயாகும்
மாரிக்குப்பெயர் குமணனென்று சொன்னால் - யாரும்
மறுத்திடாரே மனதார புகழ்ந்து கொள்வாரே

கொங்குநாட்டு கோகுலமே வள்ளலே - நானும்
கோரிக்கையை சொல்வேன்கேளீர்
அங்கம்முடத் துணியுமில்லை அறிவீரையா - பசிக்கு
அடிசிலுண்டு பலநாளாச்சே கேளுமே ஐயா

குமணன்:

கவிமணியே உம்கூற்றால் கலக்கமுற்றேனே - தினம்
கவிபாடிவரும் கவிஞரெல் லோரையும்
புவியினிலென்றும் பாழாக விடுவேனோ - தமிழை
புதல்வனாய் நினைக்கிறேன் அறிவீரே

கண்ணெதிரே உணவின்றி நொந்துவாடி - தினம்
கலங்குவதை நானறியேனே கேளீர்
கண்ணாகவே மதிக்கின்ற கவியுரைப்போரை - என்றும்
கண்ணியமாய் மதிப்பேனே பாவலரே

பெ. சித்தனார்:

மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள் வேந்தே! மாரிக்குப் பெயர்தான்

குமணனென்று மார்தட்டும் கொங்கு நாட்டில் கவிஞருக்
கெல்லாம் கொடை கொடுத்து கை சிவந்த உம்மை நாடாதிருந்தது
என் குற்றமே. என்னை மன்னித்து என் குடும்பம் வாழ்வதற்கு
மேலும் சிவக்கட்டும் உங்கள் கரங்கள்.

மெட்டு : (எண்சீர்) வீருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

குமணன்:

தொன்மைபுகழ் செம்மொழியாய் ஆளும் தமிழை
தொண்டெனவே செய்து வாழும் கவிஞரே
கண்ணிழந்த பின்னர் கதிரவன் வணக்கமேனோ
கைகொடுக்க நானிருக்க கவியே கலக்கமேனோ
விண்ணப்பம் என்றால் விரைந்துதவ மாட்டேனோ
வீண்நாணம் உங்கள் வாழ்வுக்கு உதவுமாமோ
புண்ணியமென எண்ணியே பணிவிடை செய்கிறேன்
புலவரே உம் பசிபோக்க அளிக்கிறேன் வாரீர்

குமணன் உள்ளே சென்று பொருள்களுடன் வரல்

குமணன்:

கவிஞர் வாழ, தமிழ் வாழ உவகையுடன் தருகிறேன். தயக்கமின்றி
ஏற்றுக்கொள்ளும். உங்கள் நிலை உணர்ந்து யானை ஒன்றையும்
அன்பளிப்புச் செய்கிறேன். அதனால் வருவாயைத் தேடிக்கொள்
வீர். நீங்கள் இல்லம் செல்லும்போது யானை அங்கே நிற்கும்.

புலவர் குமணனிடம் பொருள்கள் பெறுதல்

பெருஞ்சித்தனார்:

மனம் மகிழ்ந்தேன் வேந்தே... என் குடும்பம் வறுமையில்
வாடிடும்போது வாழாதிருந்துவிட்டேனே. விடிவெள்ளியாய்
நீங்கள் தோன்றி வறுமையைப் போக்க பொருள்தனை அருளிவீர்
தங்களின் தயாளகுணம் வேறெவருக்கு வரும்.

குமணன்:

எனக்குத் தமிழ்மேல் பற்று. அதனால் தமிழ்ப் புலவர்கள் மேல்
பற்று அதிகம். அவர்கள் துன்பம் போக்க என்னாலான உதவி
களைச் செய்துவருகின்றேன். நாட்டில் வாழும் வறிய
மக்களையும் நான் பிரித்துப் பார்த்தில்லை. அதனால் அவர்கள்
மனங்கோணாமலும் உதவிசெய்கின்றேன்.

பெருஞ்சித்தனார்:

மன்னா! உமது கொற்றம் சிறக்கும். உமது புகழ் வரலாறே பேசும்.
வள்ளலே! வாழிய வாழியவே! நான் விடைபெறுகிறேன் மன்னா.

குமணன்:

ஆகட்டும் புலவரே.

பெருஞ்சித்தனார் போதல்
அவரை குமணன் மகிழ்வுடன் பார்த்துக்கொண்டு நின்றல்
இளங்குமணன் கோபத்துடன் வரல்

மெட்டு : வீருந்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

இ. குமணன்:

ஆழிசூழ் உலகில் பொருளை அள்ளிக் கொடுத்து புலவர்
தொழுவதை ஏற்கத் தவிக்கும் குமண மன்னனே கேளீர்
சூழ்புவி தனிலே இச்செயல் சாதலுக்கு ஒப்பானது அறிவீர்
பாழ்நிலை ஏற்பட நானும் பங்காளன் ஆகிட முடியாது

குமணன்:

இளங்குமணா!

இ. குமணன்:

போதும் அண்ணா போதும்... நெடுநாளாய்ப் பொறுத்து
விட்டேன் இனியும் பொறுக்க முடியாது

குமணன்:

உன்னில் இதுவரை கண்டிராத ஆவேசம் ஏனோ இளங்குமணா?

இ. குமணன்:

நான் சென்ற இடமெல்லாம் இதைப்பற்றியே கேள்வி. ஆபத்தின்
அறிகுறி என்று பலரும் எச்சரித்தார்கள்

குமணன்:

நீ என்ன சொல்லுகிறாய்? எதுவுமே புரியவில்லையே.

இ. குமணன்:

அணிமணிகள், ஆனைசேனை, அரண்மனையில் உள்ளவைகள்
அனைத்தையும் கவிமணிகள் வாழ்வதற்கே அள்ளியள்ளிக்
கொடுத்துவிட்டால் ஈற்றில் துணிமணியுமில்லாத ஆண்டிமடம்
ஆகிவிடும் நம்நாடு.

குமணன்:

கொடை கொடுப்பதற்கா இத்தனை கோபாவேஷம். மறுப்பின்றி
கொடை கொடுத்ததால் பாரியின் நாடு பாழாகிவிட்டதா? அள்ளி
அள்ளித் தானம் செய்ததால் காரியின் தேசம் கெட்டழிந்ததா?

இ. குமணன்:

விளக்கம் வேண்டாம் இனியும் இதை அனுமதிக்க முடியாது
நானும் இந்த நாட்டு மன்னரில் ஒருவன்.

இ. குமணன்:

அண்ணனான உன்னை ஆளும் காவலனாக்கி
அடியேனும் தளபதியாகினேனே
எண்ணம் போல்நீயும் அள்ளிக் கொடுக்கிறாய்
ஏற்காதே எந்தன் உள்ளம்

நாடு அழிந்திட நானிருக்கும் போதொன்றும்
நயப்புரை வழங்கமாட்டேன்
கூடாத உறவொன்றை குறுக்கவும் தயங்கிலேன்
குமணாவென் அண்ணனே கேளாய்

குமணன்:

என்ன சொல்கிறாய் தம்பி?

இ. குமணன்:

ஆம்... என் நாட்டைக் காக்க, அண்ணா என்ற உறவை அறுத்துக்
கொள்ளவும் பின்நிற்கப்போவதில்லை.

குமணன்:

இளங்குமணா! யாரோ உன் மனதைக் கெடுத்துவிட்டார்கள்.
எமது நாட்டு மக்கள் துன்பப்படும்போது நாம் வாழாதிருக்க
முடியுமா?

இ. குமணன்:

அதற்கு நான் தயாராயில்லை. அதனால்...

குமணன்:

அதனால்!

இ. குமணன்:

என் பாகத்தைப் பிரித்துத் தாருங்கள்.

குமணன்:

இளங்குமணா!... இப்படிச் சுடுசொல் பேச எங்கே நீ கற்றாய்?

மெட்டு : அநியாயம் செய்தீர் மூடனே

(நீ ஒரு பாறை.)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : சீந்துயரவி

இ. குமணன்:

அள்ளியள்ளி இறைத்திட்ட மூடனே - உன்னை
அரியனை ஏற்றினேன் அடியேனின்தப்பே
கொள்ளைகள் என்றேதான் கருத்தினில் கொண்டிப்போ
கொடும்வதை செய்குவேன் அறிந்திடுவாய் நீயும்

குமணன் :

கொள்ளைகள் செய்தவன் நானில்லை - மக்கள்
கொடும்பசி தீர்ப்பதில் தப்பென்னதம்பி
குள்ளர்கள் சதிசெய்து கொடுஞ்செயல் என்றேதான்
கொடும்பழி சுமத்தினால் பொறுக்காதே நெஞ்சம்

இ. குமணன் :

சரிசமமாகவே சொத்தெல்லாம் பிரித்தளி - எந்தன்
சீற்றம் கிளர்ந்தெழ செய்யாதே மன்னா
பரிகாரம் எனச்சொல்லி பாசத்தில் புகச்செய்து
புண்ணியம் என்றுமே கதைசொல்லிடாதே

குமணன் :

கறையுள்ள கையொன்றும் எனக்கில்லை - மக்கள்
குறைகளைத் தீர்த்ததில் பிசுகொன்றுமில்லை
நிறைவான அரசாட்சி ஆனைகள் சேனைகள்
நிகரில்லை உறவுக்கு நீயதைப் பிரிக்காதே

குமணன் :

இளங்குமணா வேண்டாம் உன் பிடிவாதம்.

இ. குமணன் :

முடிவாகச் சொல்லிவிட்டேன். எனக்குரிய அனைத்தையும்
பிரித்துக் கொடுத்துவிடு.

குமணன் :

இளங்குமணா! அணிமணிகள் எவை வேண்டும் உனக்கு?
அரண்மனையில் எது வேண்டும்? ஆனையென்ன சேனையென்ன
அனைத்தையும் எடுத்துக்கொள். அண்ணனுக்கு தம்பி என்ற
அன்பை மட்டும் கொடுத்துவிடு. (அழுதல்)

மெட்டு : சந்தததாழிசை

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (திஸ்ரநடை)

இராகம் : சங்கராபரணம்

இ. குமணன் :

முந்தைநாளில் நமக்கிருந்த சொத்துக ளனைத்தும்
இந்தநாள்வரை நீஅழித் தொழிப்பதென்ன நீதியா?
எந்தன்நெஞ் சமெல்லாம் வெந்துமனம் நோகுதே
உந்தன்நெஞ் சதைப்பிளந் திட மனமின்று ஏகுதே

குமணன் :

இளங்குமணா என்ன இது? நான் உன் அண்ணன்.

இ. குமணன் :

அது நேற்றுவரை.

குமணன் :

அண்ணன் உறவை வெறுத்திடாதே தம்பி. எனக்கு சொத்துகள் எதுவுமே வேண்டாம்.

இ. குமணன் :

எனக்குரிய சொத்துகளை எடுப்பதற்கு உன் அனுமதி எதற்கு?

மெட்டு : சங்கை பொங்கிடு

(எஸ்தாக்கியார், பக். 62)

தாளம் : (வீரம்) சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) இராகம் : சங்கராபரணம்

(சோகம்) மிஸ்ராபு

இராகம் - வகுளாபரணம்

இ. குமணன் :

தந்தைசொத்தைப் பறித்தேயெனை
துரத்திவிடவே துணிந்தாய்நீ
முந்தைநான் செய்தநன்மைகள்
முயன்றெனை தடுத்ததன்றோ
என்னைமிகக் குறுகவைத்தாய்
சின்னமதி கொண்டேநீயும்
முன்னுபகை இல்லையென்றாய்
அண்ணனுறவு மெய்யேயென்றாய்

குமணன் :

மானபங்கஞ் செய்துமேயென்னை
மாகொடும்வசை வைதுமேயென்னை
ஈனத்தனமாய் இடிசொல்லுரைக்க
இதயமென்ன இரும்பாசொல்லாய்
மன்னவனென புகழ்கொண்டிலேன்
வன்மமனமோ வாவென்றிடேன்
அன்னமென ஒன்றாய்வாழ
அன்பொழுக நினைத்தேன்தவறா

இ. குமணன் :

இந்நகர்விட்டு செல்வாயுடன்
இனியும்நான் ஏமாறமாட்டேன்
சிந்தைநிறைய சிறுகுணமுண்டு
சிரிப்பேயெனை சிறையிட்டதுண்டு

கெஞ்சினாலுமென்ன அஞ்சினாலுமென்ன
வஞ்சகன்னுன்னை வாழவும்விடேன்
தஞ்சமேதரேன் தறிகெட்டநீயும்
கெஞ்சினும்விடேன் செல்லுவாயுடன்

குமணன் :

தம்பி சொத்துக்கள் எல்லாமே உனதே எடுத்துக்கொள். அன்பு மட்டும் எனக்குரியது தம்பி. அதை வெறுத்தொதுக்காதே.

இ. குமணன் :

எடுத்துவிட்டேன். சொத்துக்கள் அனைத்தும் எடுத்துக் கொண்டேன். அண்ணன் உறவை வெறுக்காதே என்றாய். வெறுக்கவில்லை நான். அதனால் நீ... காட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும்.

குமணன் :

தம்பி சிறிய காயத்தால் பெரிய துன்பத்தைத் தந்தாய். அந்தக் காயம் மாறும் முன்னே அடுத்த காயம் வேண்டாம் தம்பி. என் உள்ளம் தாங்காது. தம்பி நான் காட்டுக்கு...?

இ. குமணன் :

ஆம். அதுவும் நாளைக் காலை கதிரவனின் கதிர்கள் பூமியில் படருமுன் என் நாட்டை விட்டு காட்டுக்குச் சென்றுவிட வேண்டும். இது என் கட்டளை

குமணன் :

இளங்குமணா!

குமணனின் அழைப்பை செவிமடுக்காது
இளங்குமணன் உள்ளே செல்லுதல்

குமணன் :

இறைவா! எனக்கேனிந்த சோதனை?

மெட்டு : பரணித்தரு

(மரியதாசன், பக். 114)

தாளம் : மிஸ்ராபு

இராகம் : ஹரிஹம்போதி

குமணன்:

பரணி

முடிசூடத் திடங்கொண்ட கொடியோனின் தீர்ப்பு
முற்றுமநி யாயமது எம்பெருமானே
அடியேனைக் காடேக ஆணையைத் தந்தாலும்
அவனுயிர் காத்திடும் கரிமுதத்தோனே

பரணித்தரு

இந்தப் - புவிமீது உன்னை யல்லால்
 துணை யாருமில்லையே பரமநாதா
 வந்தருள் சொரி விமலதேவா - மண்ணில்
 வரும் துயரமெலாம் விடைபெற வேண்டும்
 வறியோர் குறையகற்றும் ஞானரூபா

குமணன் முடியைக் கழற்றி அரண்மனை இருக்கையில் வைத்தல்

இல்லை - என்பேனா எந்தன் வாயால்
 இன்னுயிர் தன்னை துறப்பேனா
 பொல்லாத் தம்பி வதைக்கத்தானே - என்னை
 பேரிடி தந்தானவன் பதில்கூற முடியாமல்
 காத்திடுவாய் அவனை காலமெல்லாம் நீயே

குமணன் காட்டுக்குப்போதல்

இளங்குமணன்வரல்

மெட்டு : அகிலமும் புகழும் (கண்டி அரசன், பக். 08)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் இராகம் : கீர்வாணி

இ. குமணன்:

வரலாறு போற்றும் வள்ளலாம் குமணன்
 பாரத மக்கள் பசிகாக்கும் உத்தம புத்திரன்
 சிரமதை பணிவோர் பலரையும் கொண்டவன்
 கரமோ தேய்ந்திட கொடையைக் கொடுத்தவன்
 இன்றோ அரசிழந்து காட்டில் குடி புருந்து
 குன்றி நிற்கச்செய்த இளங் குமணனும் நானே

எந்தன் சொத்துகள் தனதெனக் கொண்டான்
 சிந்தை குளிரப்பேசி சிறுமையுறச் செய்தான்
 முந்தை இருந்தவரை முற்றாய் மறந்திடவே
 விந்தை யுறச்செய்த வீணனைத் தொலைத்தேன்
 எந்தன் புகழ்பரப்பி நாட்டை ஒளிரச்செய்து
 தந்தை வழியில்நின்று அரசாளுவேனே

இ. குமணன்:

அண்ணன் என்ற பெயரில் அரசாண்ட காதகனை, என் ஆசா
 பாசங்களை அழித்து என் சொத்துக்களை அபகரித்த துரோகியை

காட்டுக்கு அனுப்பியதால் இன்று என் உள்ளமெல்லாம்
மகிழ்கின்றது. இனிமேல் நான் வைத்ததுதான் சட்டம்... நான்
இட்டதுதான் கட்டளை... எல்லாமே என் எண்ணம்போல்தான்.

இளங்குமணன் முடியை எடுத்து தனது தலையில் அணிதல்.

சிரிப்புடன் கொலுவில் அமர்தல்.

எழுந்து உற்சாகத்துடன் அங்குமிங்கும் நடத்தல்.

திடீரென முகத்தில் மாற்றம்.

கொலுவில் அமர்தல்.

கொலுவிலிருந்தவாறு யோசித்தல்.

அவனது தீய எண்ணம் உருவமாக வந்து ஆடுகிறது.

இ. குமணன்:

யார் நீ?

உருவம்:

உன் உள்ளுணர்வு...

மெட்டு : நடந்திருவேன்

(நீ ஒரு பாறை)

தாளம் : ஆதி

இராகம் : சங்கராபரணம்

உருவம்:

உணருமையா உணருமையா - சொல்லும்

உண்மையை நீரும் கேளுமையா

அண்ணனவன் மன்னனில்லை - இப்போ

அடையும் துன்பம் கொஞ்சமல்ல

படையெடுப்பான் பகைமுடிப்பான் - செய்த

பழிக்குப்பழி என்றே உரைத்திடுவான்

தடைவிடுப்பான் தடுத்திடுவான் - உன்னை

தனிமையில் வைத்தே கொன்றிடுவான்

மாற்றிடுவான் மறைத்திடுவான் - போரிட

மக்களையே வீரர் ஆக்கிடுவான்

தோற்றிடுவாய் தொலைந்திடுவாய் - உடன்

தடுத்து நிறுத்த விழித்துக்கொள்ளு

உருவம்:

சந்தோஷத்தில் துள்ளிக் குதிக்கிறாயா? நன்றாகக் குதி. ஆனால்

ஒன்றை மட்டும் மறந்துவிடாதே. உன்னால் காட்டுக்கு

அனுப்பப்பட்ட குமணன் வாழாவிருக்க மாட்டான். தான் இழந்த நாட்டை மீளப்பெற முயற்சிப்பான். படை திரட்டி உன்மீது போர் தொடுப்பான்... போர் தொடுப்பான்....

உருவம் உள்ளே செல்லுதல்

இ. குமணன்:

ஆம்... ஆம்... என் உள்ளுணர்வு சொல்வதுதான் உண்மை. அவன் போடக்கூடிய திட்டத்தை முளையிலேயே கிள்ளி எறிய வேண்டும். அதற்கு ஒரேயொரு வழிதான் உண்டு... யாரங்கே!

வீரன் வந்து வணங்கி நின்றல்

மெட்டு : வீருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

இ. குமணன்:

நாட்டின் நலன் காத்திடும் எந்தன்
நம்பிக்கை பெற்ற வீரரே கேளீர்
நாடது இடரில் இருப்பதைக் கண்டேன்
நம்பிய எந்தன் அண்ணன் குமணனோ
காடது சென்றும் கக்குகிறான் நஞ்சை
கருணை இனிக் கொள்ளேன் நானும்
திடமுடன் அவன் தலையை அறுத்து
தருவோர்க்கு பொன் பல தருவேனே

இ. குமணன்:

வீரனே! காட்டிலே வசிக்கும் குமணனின் தலையைக் கொண்டு வருபவர்களுக்கு பத்தாயிரம் பொன் பரிசு தருவதாக நாடெங்கும் அறிவித்து விடுங்கள். இதுதான் அவன் படையெடுப்பைத் தடுத்து நாட்டைக்காக்க தகுந்த வழி.

வீரன்:

உத்தரவு வேந்தே!

**வீரன் வணங்கிவிட்டுப் போதல்
திரை மூடுதல்**

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

கட்டியகாரர் வரல்

மெட்டு : கட்டியங்குறல்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 05)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (கண்ட நடை)

இராகம் : வசன தரு

பொன்னொளி சுழல் மார்பி லெழு தங்கக் கவசமணி
 புனைந்த சிறப்பை யுடையோன்
 உன்னதம் மிளிர் முறையி லொரு நாடாளப் புகுந்தோன்
 உரைத்திட்ட ஆணையைக் கேளுங்கோ

வள்ளலாய் அள்ளி வாரியி றைத்த விபரீத செயலால்
 வழியின்றி கானகம் சென்றடைந்தான்
 உள்ளதெலாம் கிள்ளி கபளீ கரம் செய்து முடித்தவன்
 உலகிலினி உயிர்வாழக் கூடாது

காட்டினிலே வாழ் அரசி ழந்த குமணன் வள்ளலை
 கண்டவர் வெட்டிக் கொல்லலாம்
 வெட்டிய தலை கொண்டு வருமெ வர்க்கும் மன்னர்
 விலையாக பத்தாயிரம் பொந்தருவார்

இதுமன்னன் ஆணை சமூகம் எச்சரிக்கை வெகுபராக்கு.

திரை விலகல்

காட்சி - 3

இடம் : அரண்மனை

மெட்டு : பத்தரை மாற்றுயர் தங்கம் (கண்டி அரசன், பக். 32)
தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) **இராகம் :** கீர்வாணி

இ. குமணன்:

எண்ணம்போல் மண்ணையும் பெற்றேன் - சொத்தை
திண்ணமாய் நானேதான் பெற்றேன்
அண்ணனைக் காட்டிடை விட்டேன் - அதை
எண்ணியே ஆளுமை செய்வேன்

சித்திரை நிலவொளி கண்டேன் - உள்ளம்
நித்திரை மறந்தேதான் ரசிக்கும்
முத்தான மணிகளெல்லாம் பேசும் - காண
எத்தனை கண்களோ வேண்டும்

இ. குமணன்:

இத்தனை நாளும் இந்த அழகையெல்லாம் இரசிக்க மறந்திருந்தேனே. இப்போ மகிழ்வுடன் மனம்போல் சுவைக்கிறேன்.

வீரன் வந்து வணங்கி நின்றல்

வீரன்:

மன்னிக்க வேண்டும் வேந்தே! தங்களைக் காண மூவர் வந்துள்ளார்கள்.

இ. குமணன்:

உள்ளே அனுப்பி வை

வீரன்:

உத்தரவு வேந்தே!

வீரன் வணங்கிவிட்டுப் போதல்

இ. குமணன்:

யாசிக்க வந்துள்ளார்கள் போலிருக்கு. வரட்டும் வரட்டும் நானென்ன குமணனா?

சபையார் வரல்

மெட்டு : வானநாதா

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 29)

தாளம் : மிஸ்ரசாயி

இராகம் : நடனபைரவி

1ம் பெண்:

நாட்டையாளும் தேவா தேவபோதா - இங்கு
நிகழ்வதென்ன நீதி உரைப்போனே
காட்டிற்கே சென்ற எம்வள்ளல் - தலையை
காசிற்கு விற்கலாமோ மன்னா

2ம் பெண்:

வானவர் போற்றவே வாழ்ந்தார் - நன்மை
வடிவுள்ளோனோ இல்லை என்றதேயில்லை
ஈனம்தானே அவருயிரைப் பறிப்பது - நீவிர்
இருவருமே ஒருதாய் பிள்ளைதானே

3ம் பெண்:

அரியதொரு வள்ளலை இழந்தால் - நாடு
அழிவிற்குச் செல்லுமே மன்னா
உரியதொரு பதிலை வேண்டித்தானே - நாமும்
உமதடியைத் தேடியே வந்தோம்

1ம் பெண்:

மன்னா! கானகம் சென்ற உங்கள் அண்ணனின் தலையைத்
துண்டிக்க இட்ட ஆணையை மனமிரங்கி மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்

2ம் பெண்:

ஈ ஏறும்புக்குக்கூட துன்பத்தைக் கொடுக்காதவர். அவருக்கு
இந்தத் தண்டனை கொடுமை வேந்தே!

3ம் பெண்:

முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்த பாரியை அறிந்திருக்கிறோம்.
அனைவர்க்கும் உயிர்வாழ அள்ளி உணவழித்த உத்தமனாய்
உங்கள் அண்ணன் ஒருவரைத்தான் கண்டிருக்கிறோம்.

மெட்டு : ஸுனற்றவளைசங்க

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 80)

தாளம் : சதுஸ்ரஜகம் (மிஸ்ரநடை)

இராகம் : ஹம்சவத்வனி, கீரவாணி

இ. குமணன்:

என்னைநாடிவந்து ஏற்றத்துடன் உரைக்க
எங்ஙனம்துணிவு கொண்டரோ இன்று
மன்னவன் ஆணைக்கு முறையாயடிபணிந்து

மறுப்பின்றி சொன்னதை செய்து முடிப்பீரே
அதையன்றி எதிர்நின்று பதிலொன்று தாவென்று
கதையளக்கத் துணிவென்ன சிறையி லடைத்திடுவேனே

வாதிக்கிறீர் சினந்து போதிக்கிறீர் மிகுந்து
வாழ்க மன்னென்று ஓதவும் மறுக்கிறீரே
பாதிசொத்தை அழித்த போலி வள்ளலை
பாதுகாக்கவென பரிந்து கேட்டக் துணிந்தீரோ
படியேறி வருமுன்னே காவலரை விட்டனுப்பி
கடிதினிலே கொன்றிருப்பேன் வந்தது இதற்கென்றால்

இ. குமணன்:

நீங்கள் ஒரு கணம்கூட இங்கு நிற்கக்கூடாது. நின்றால் அடுத்த
கணமே சிறையிலடைத்து விடுவேன். போங்கள்...

1ம் பெண்:

மன்னா உங்கள் பிடிவாசம் நாட்டை நாசம் செய்யும் என்பதை
மறக்காதீர். வள்ளலின் தலை அறுக்க கொங்கு நாட்டின்
குருவிகூட முன்வராது அறிவீர்.

இ. குமணன்:

ம்... (போகும்படி சைகை செய்தல்)

இ. குமணன் கோபத்தில் சபையோரைப் பார்த்தவாறு நிற்கல்
சபையோர் போதல்
பெருஞ்சித்தனார் வரல்

மெட்டு : மன்னரே பாதகம்

(கண்டி அரசன், பக். 96)

தாளம் : மீஸ்ரசாயு

இராகம் : கீரவாணி

பெருஞ்சித்தனார்:

மன்னரே கொடுமை செய்யவே வேண்டாம்
மாற்றார் எள்ளிநகை ஆடிட வேண்டாம்
அண்ணனைக் கொன்ற பழியுமோ வேண்டாம்
அடியேன் கூற்றைத் தள்ளிட வேண்டாம்

ஜென்மமாய் பழியை ஏற்கவோ வேண்டாம்
ஜெயமென எண்ணி மாய்த்திட வேண்டாம்
துன்பத்தை வள்ளல் துரிதமாய் ஏற்றார்
துயரினைப் போக்க துணையாக வாரும்

இ. குமணன்:

போசனம் தேடி வந்தீர்கள் என்று நினைத்தேன். போதிக்க வந்துள்ளீரா?

பெருஞ்சித்தனார்:

மன்னா! உங்கள் அண்ணன் அனுபவிக்கும் துன்பம் கொடிது. அதைவிட மிகக் கொடிது அவர் தலைக்கு விலைபேசியது. வேண்டாம் மன்னா. உங்கள் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.

இ. குமணன்:

உண்ட விசுவாசமோ? அள்ளிக்கொண்டதற்கு நன்றிக்கடனோ?

மெட்டு : சந்தத விருந்தம்

தாளம் : சதுஸ்ர சகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

இ. குமணன்:

எண்ணத்தை மாற்றென என்படி மீதேறி உரைத்த கவிஞரே திண்ணமாய் கொண்டே நான் தீர்ப்பை அளிக்கத் துணிந்தேனே எண்ணம் போலவே எல்லாம் நடந்தால் எந்நாளும் மகிழ்வேன் புண்ணியம் பேசிடும் புலவரே நீரும் பரிந்துரை செய்யாதீர்

இ. குமணன்:

புலவர் என்பதால் பொறுமையைக் காத்தேன். புறப்படுவீர் இக்கணமே. என்வேலை எனக்குத்தெரியும். எவரது ஆலோசனையும் எனக்கு வேண்டியதில்லை.

பெருஞ்சித்தனார்:

நான் போகிறேன் மன்னா. ஒன்றை மட்டும் கேளுங்கள் . தமிழ்க் கலை வடிக்கும் புலவர்க்கெல்லாம் கொடை நீரூற்று உங்கள் அண்ணன். அன்னவரின் தலை கொய்தால் முதிர்மலை கரைந்துவிடும். மக்கள் உதிரமெல்லாம் உறைந்துவிடும்... நான் வருகிறேன்.

புலவர் போதல்

திரை

காட்சி - 4

இடம் : காடு

மெட்டு : ஐய்யீயோ கெட்டேனே

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 41)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : சீந்துரையளி

குமணன் :

துரோகத்தைக் கண்டேனே தம்பியால்
துயரத்தைக் கொண்டேனே - இந்தப்
பாரே யிகழ்ந்திட பாவியாகியே
பழி வாழ்வில் சுமந்தானே

கவர்ந்திட்டான் செங்கோலை மகிழ்ந்தானா
கிடைத்த மட்டிலே - தலையையும்
காவுகொள்ள துணிந்து விட்டதால்
கொடுமன்னன் எனவானான்

என்றெஞ்சில் உள்ளதெலாம் துயரம்
என்பணி செய்யாததால் - தினமும்
அன்னமிட்டகை அங்கலாய்க்குதே
ஆவன செய்திட நாதியில்லையே

சாத்தனார் (புலவர்) வரல்

சாத்தனார்:

கிள்ளிக் கொடுத்தால் போதாதென்று கைநிறைய அள்ளி அள்ளிக்
கொடுக்கும் வள்ளல் குமண மன்னா! உங்கள் சமூகத்திற்கு
வந்தனம். நீங்கள் சிறப்புற்று வாழிய வாழியவே!

குமணன்:

வருக புலவரே வருக. முதிரைமலைக் காட்டில் தஞ்சமடைந்
திருக்கிறேன் புலவரே. மன்னாக அல்ல மண்ணை இழந்தவனாக.

சாத்தனார்:

கேலி செய்வதாக எண்ணி என் அன்பைப் போலியாக்கிவிட
வேண்டாம். நாட்டில் நடப்பவை அனைத்தையும் அறிந்தேன்.

குமணன்:

சொல்லவும் முடியாத மெல்லவும் முடியாத வேதனை புலவரே!

மெட்டு : செய்யரிய யூவில்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 44)

தாளம் : ஞபகம்

இராகம் : நடயைரவி

சாத்தனார்:

முதிரைமலை சாரல் வரநேர்ந்த - துன்பம்
 மானினமும் மயிலினமும் போக்கும்
 கதிநினைத்து கலங்கியமும் இதயமானோம் - இனி
 கையணைக்க துணையற்ற வராகினோமே

நித்தமும்மை நினைக்க மறவாரே - கொடையாய்
 நிலபுலம் அணிகலம் சுவையுணவு
 அத்தனையும் தயக்கமின்றி எமக்களித்த - பண்பில்
 அகிலமே வியப்புற்றிடச் செய்தீர்

பூவுலகில் நல்லுள்ளம் உறங்காதே - என்றும்
 பொறுப்புடனே உரைத்தார் ஆன்றோர்
 ஆவதெல்லாம் ஆதிபரன் செயல்தான் - நாளும்
 அம்பரணை வேண்டிக் கொள்வோமே

குமணன்:

காட்டில் கன்னல் மொழித் தமிழ் வழங்கப் புலவரில்லை என்று
 நீங்காத இன்னலுற்றிருந்தேன். தங்களின் வருகை அந்தக்
 குறையை அமிழ்த்தி விட்டது.

சாத்தனார்:

நாடுபல சுற்றி வந்ததும் முதல் வேலையாக நல்லோனும்மைக்
 காண அரண்மனை சென்றேன். அங்கு கொடிய நாகம் நஞ்சைக்
 கக்கியவாறு அரசாள்வதைக் கண்டேன். தகவல் அறிந்தேன்,
 தங்களிடம் ஓடோடி வந்தேன்.

மெட்டு : காதல்

இராகம் : நாடகம்பிரியா

குமணன்:

கவியுகத்தின் மன்னவனே சுற்றறிந்த கவிஞனே
 புலியெங்கும் உன்பெயர் பரவாத இடமேயில்லை

மன்னர்களும் பணிசெய்ய மகிழ்வுடன் காத்திருப்பர்
 முன்னுரிமை எவர்க்கென்று மௌனமாய் பார்த்திருப்பர்

தந்தையும் நீரென்றே துடிமுலசும் போற்றிவர

எந்தன்முகம் காணவந்த எண்ணமேதோ கவிஞரே

நிட்டூர மன்னவனோ நீசச்செயல் செய்ததினால்
நட்டாற்றில் தவிக்கிறேன் நானென்ன செய்வேனோ

குமணன்:

மன்னரரெல்லாம் பணிசெய்யத் தவங்கிடக்கும் சாத்தனார்
என்னிடம் தேடிவந்தது நான் செய்த பாக்கியமே. என் பணி
உரைத்திடுவீர்.

சாத்தனார்:

உமக்கு நேர்ந்த கதி அறிந்ததும் துடித்துப்போய் உமக்குப்
பணிசெய்யவே உம்மைத் தேடி வந்திருக்கிறேன் மன்னா.

குமணன்:

எனக்குப் பணி செய்யவா?... நாதியற்று நிற்கிறேன் புலவரே!

மெட்டு : பொன்னும் நிறமும்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 77)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : சீந்துபைரவி

குமணன்:

கண்ணை இழந்தவன் காட்சி காண்பதா
கானகம் தன்னிலே கதியின்றி வாழ்கிறேன்
முன்னம்மன்னராய் இருந்தபோதிலே
மனமேகோணாது - பொருளினை - வாரித்தந்தேனே

சாத்தனார் :

இல்லை யென்காத வள்ளலே உம்நிலை
இன்னல் நிறைந்ததாய் காணுமிக் கணமதில்
உள்ளமுருகிடக் கண்ணீர் பெருகுதே
உண்டுமகிழ்ந்தவர் - ஆதரவின்றியே - உருக்குலைவாரே

குமணன்:

மண்ணை இழந்ததால் மார்க்க மில்லாநிலை
மனமுண்டு ஆனாலும் கையில் பொருளில்லை
என்னிலையெண்ணியே ஏக்கமடைகிறேன்
என்னசெய்குவேன் - இந்நிலையில் - ஏது செய்குவேன்

சாத்தனார் :

மன்னரும் பணியேற்கும் சாத்தனும் பணிசெய்ய
மகிழ்வுடன் வந்தேனே என்பணி மறுக்காதேற்பீரே

இன்னலுற்றமன்னன் ஈர்ந்தகொடையெல்லாம்
இன்னமுமெந்தன் - நெஞ்சினில் - நிறையுதேறித்தம்

குமணன்:

புலவரே!

குமணன் சாத்தனாரை ஆரத்தமுனியபடி அழல்

குமணன்:

தமிழின்மீது கொண்ட பற்றால் கணத்தில் என்னை மறந்து
விட்டேன்.

சாத்தனார்:

வள்ளலே! உங்கள் தமிழ்ப்பற்றை நான் அறியாதவனல்ல.
அதனால், தங்கள் சுவையறிந்து கவிபல வடித்து கையுடன் எடுத்து
வந்துள்ளேன். தயையுடன் ஏற்பீர்.

சாத்தனார் ஏடுகளைக் கொடுத்தல்.

குமணன் ஆவலுடன் பெற்றுப் படிப்பதைப்போல் பார்த்தல்
குமணனின் முகத்தில் அளவில்லா மகிழ்ச்சி

குமணன்:

புலவரே பாலையில் சோலையைக் கண்டதைப்போல், மாலையில்
தென்றலை முகர்ந்ததுபோல் ஆனந்தம் கொண்டேன் தங்களின்
கவிகண்டு. அதற்கு என்ன கைமாறு செய்யப்போகிறேன்

மெட்டு : தேவாரம்

இராகம் : ஹரிஹாம்போதி

குமணன்:

அந்தநாள் வந்திலை எனைத்தேடி
அருங்கவி ஆற்றிடும் புலவோய்
இந்தநாள் வந்துநீ கவிதந்து
இடரீனில் சிக்குற வைத்தீர்

தந்திடப் பொருளில்லை குமணனின்
தலைக்கு விலைதனை கூறிடும்
எந்தன் தம்பிகைக் கொடுத்திட
எடுத்துக் கொள்ளுமென் தலையை

குமணன் :

புலவரே! இல்லையென்று சொன்னதில்லை என்வாழ்வில்.

இப்போது தருவதற்கு என் தலை ஒன்றுதான் என்னிடமுள்ளது. என் தலையை வெட்டி எடுத்துச்சென்று என் தம்பியிடம் கொடுத்தால் பத்தாயிரம் பொன் தருவான் அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். தயைகூர்ந்து இதை மறுத்து என்னை இல்லை யென்றவனாக்கி விடாதீர்.

**குமணன் தனது வாளை எடுத்துவந்து சாத்தனாரிடம் கொடுத்தல்
சாத்தனார் பெற மறுத்தல்**

சாத்தனார் :

வள்ளல் பெருமானே! நானா உங்கள் தலையை வெட்டுவது. தாயின் தலையைக் கொய்வதற்கு பரசுராமனுக்கு துணிவிருந்திருக்கலாம். எனக்கு இல்லை மன்னா. இது நான் வளர்த்த தமிழை என் கையால் கொல்வதற்குச் சமம்.

குமணன் :

புலவரே! ஆவிதர நேரிடினும் அருந்தமிழுக்கே தருவேன். என்னால் அறுதியும் இறுதியுமாகக் கொடுக்கக்கூடியது என் தலை மட்டும்தான். நீர் எடுக்காவிட்டால் வேறு எவரேனும் எடுத்து என் இறுதிக் கொடை ஆசையை நிராசை ஆக்கிவிடுவார்கள்.

சாத்தனார் : (யோசித்துவிட்டு)

அதுவும் சரிதான்... என்னை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள் வள்ளலே..

**சாத்தனார் குமணனிடமிருந்து வாளைப் பெறுதல்
சாத்தனார் வாளை உயர்த்தியவாறு
குமணனை உள்ளே அழைத்துச் செல்லுதல்**

திரை முடிதல்

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

சாத்தனார் கையில் வாளுடன் பாடியவாறு வரல்

மெட்டு : ஓசைமருமகள்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 39)

தாளம் : ஞாயகம்

இராகம் : சீந்நுயரவி

சாத்தனார் :

விரைந்திடுவேனே வாளினில் குருதி காயுமுன்னமே
விரைந்திடுவேனே பரிசிலை நானும் பெற்றிடுவேனே

குமணனின் தலையை எவரேனும் கவர்ந்து
குலையாகப் பரிசிலை வாங்கிடும் முன்னமே
சமரின்றி கிடைத்த சரியான தடயத்தை
சாட்சியாய்க் கொடுத்து பரிசிலைப் பெற்றிட

(விரைந்திடு...)

கையில் வாளுடன் செல்வதைக் கண்டவர்
கலங்கியே பிறருக்குச் சொல்லிட விழையுமுன்
மெய்யென்றுரைத்திடும் இரத்தக் கறைதனை
மாண்புடன் காண்பித்து பரிசிலைப் பெற்றிட

(விரைந்திடு...)

வேதனை தானுண்டு வள்ளலைக் கொன்றதில்
வேற்றாரும் துணிந்ததை செய்திட மாட்டாரோ
சோதனை நிறைந்த வள்ளலின் ஈகையை
சாதலில் நிறைவேற்ற செய்ததில் பெருமையே

(விரைந்திடு...)

திரை மூடுதல்

காட்சி - 5

இடம் : அரண்மனை

மெட்டு : ஞானகுருவே தலைவா

(ஏகலைவன்.)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : சங்கராபரணம்

இ. குமணன் :

ஆயிரம் கரங்கள் கொண்டெமை

அணைக்கின்ற தாயே போற்றி - என்றும்

நோயற்ற வாழ்வைத் தந்து

நெடுகாலம் வாழ்ந்திடச் செய்வாய்

புயலாக மாறிய அரசாட்சி

புனர்ஜென்மம் பெற்றிடச் செய்வாய்

வீரன் வந்து வணங்கி நிற்கல்

வீரன்:

மன்னிக்கவேண்டும் வேந்தே! தங்களைக் காண ஒரு புலவர்
கையில் அரச இலங்கனை வாளுடன் வந்துள்ளார்.

இ. குமணன்:

அரச இலங்கனை வாளுடனா? புலவருக்கேது வாள்?... சரி.
உள்ளே அனுப்பிவை.

வீரன்:

உத்தரவு வேந்தே!

வீரன் போதல்

இ. குமணன்:

புலவரின் கையில் அரச வாள் எப்படி?... எப்படி?...

சாத்தனார் வாளுடன் வரல்

சாத்தனார்:

வணங்கினேன் மன்னா!... சீரும் சிறப்புடனும் உமது கொற்றம்
நிலைத்து வாழ்க...

இ. குமணன்:

கையில் வாளுடன் முகமன் கூறும் புலவரே! நன்றி. இந்த வாள்
எமது பரம்பரை வாளன்றோ? எப்படிக் கிடைத்தது உமக்கு?

சாத்தனார்:

பரம்பரை வாள் உமக்கு மட்டும் சொந்தமல்லவே.

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

சாத்தனார்:

வீசும் புகழ்கொண்ட தேசத் தலைவனே
 வேந்தன் உரைகேட்டு நானும் முனைந்தேன்
 பேசாத மானினம் வாழும் கானகத்தில்
 போசனம் தேடிடும் குமணனைக் கண்டேன்
 பாசம் நிறைகொண்ட பருதி உளத்தோனை
 பரிவோ சிறிதுமின்றி பாரினில் வீழ்த்தினேன்
 வீசிடும் பொன்னை ஆசையாய்ப் பெற்றிட
 விரைந்தேன் மன்னா கையில் வாளுடன்

சாத்தனார்:

தங்கள் ஆணையை ஏற்று குமணனின் தலையை வெட்டிவிட்டு
 உங்களிடம் வந்துள்ளேன். இதோ அவரது வாள். வாளின்
 முனையில் அவரது செங்குருதி...

இளங்குமணன் முகத்தில் சிறிது சோகம் தெரிகிறது

மெட்டு : கனகமயமொளிர்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 86)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : நடபைரவி

சாத்தனார்:

தம்பி யுடையான் படைக் கஞ்சான் - என்ற அண்ணன்
 தலையறுத்து தருபவர்க்கு பொன்னென
 நம்பி யவன்கழுத் தறுத்தாய் மன்னா - வறுமை தாங்காது
 நானுமந்த மகாந்தலையை அறுத்தேனே

தந்தி டுவாய் பரிசை எனக்கின்றே - வள்ளலவர்
 தலையறுத்த வாளிதுதான் பாரீர்
 சொந்த ரத்தமிந்த வாளில் கண்டீரே - தயக்கமின்றியே
 சொன்ன பொன்னைத் தாருமேமன்னா

இ. குமரன்:

புலவரே பணத்திற்காக என் அண்ணனைக் கொன்று விட்டிரா?
 தவறிழைத்து விட்டீர் புலவரே! தவறிழைத்து விட்டீர்.

சாத்தனார்:

தங்கள் கட்டளை என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். தங்களை நம்ப
 வைப்பதற்காகத்தான் அவர் வாளையும் எடுத்து வந்தேன்.

இ. குமரன்:

அண்ணனின் வாள் கண்டேன். வாள் முனையில் செங்குருதி கண்டேன்... அதனால் என் இதயம் துடிக்கிறது... பாச உணர்வு பதறுகிறது... அண்ணா! வீழ்ந்தாயோ அண்ணா!... விஷ உள்ளம், வெறி உள்ளம் விதைத்த விதையால் உனைப் பிரிந்தேன். கல்நெஞ்சனாய் கட்டளையிட்டேன். உன் இரத்தத்தைக் கண்டதும் என் கல்மனம் உருகி, இரத்தம் கொதிக்கிறதே!... தாங்க முடியாதண்ணா உன் பிரிவை... பாசமுள்ள உன்னை பாவிநான் கொன்றுவிட்டேனே. உலகோர் மன்னிக்க முடியாத தவறைச் செய்துவிட்டேன்.

சாத்தனார்:

இப்போது அமுதென்ன பலன் மன்னவா? அறுக்கப்பட்ட தலை இணையவா போகிறது.

மெட்டு : ஆழப்பார்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 73)

தாளம் : சதுஸ்ரஜகம்

இராகம் : நடபைரவீ

இ. குமணன்:

அண்ணனின் தலையினை யெப்படிநீ
அரிந்தாய் சற்றுமிரக் கமின்றி
விண்ணவர் போற்றிடும் வள்ளலை
வீணே நீ கொன்றாயே

சாத்தனார்:

மன்னவர் செய்திடும் வேலையா
மற்றவர் நாணியே குறுகுவர்
கானகத்தில் வாழ்ந்த வள்ளலை
கொலைசெய் என்றிறைத்தாயே

இ. குமணன்:

உரைத்தது பொய்யென் றில்லை
உள்ளமோ மாற்றம டையாதா?
சிரமதைக் கொண்டுவா என்றது
சீற்றத்தில் வந்த முடிவாச்சே

சாத்தனார்:

மன்னின் ஆணை ஏற்காமல்
மாற்றானும் இருக்க மாட்டானே
சொன்னது பிழையென இப்போது
சொல்வது அரச மரபுவன்று

மெட்டு : தேவன் செயலிதுவோ

(எஸ்தாக்கியார், பக். 100)

தாளம் : சதுஸ்ரகம்

இராகம் : நடபரவீ

இ. குமணன்:

கொச்சகம்

தந்தையிழந்த பின்னெனைத்தாங்கி தாபரித்த அண்ணனை
எந்தனீனப் புத்தியினால் எடுத்தெறிந்து விட்டேனே
சிந்தைதெளிந் ததிப்போ சிரசிழந்து பலியானாரே

தரு

கொன்றொழித்த பழியை சுமந்தேனே - மதியிழந்து
கொடுமையென்றுணராமல் கொல்லென்றுரைத்தேனே
மன்னவனின் செயலும் இதுதானோ - இனியுமிந்த
மண்ணையாளும் தகுதியை இழந்தேன்நான்

சாத்தனார்:

கொச்சகம்

ஆவிதரநேரிடினும் அருந்தமிழுக்கே தருவேனென்று
காவியுடை குமணனவன் கானகத்தில் உரைத்திட்டான்
பாவிநீ புரிந்திட்ட பாதகத்தால் வந்தவினை இதுவன்றோ

தரு

காட்டிலவர் கண்டதோ துன்பம் - காவியுடைதரித்து
காயுங்களியும் உணவாகிட கானகத்தேனைக் குடித்தும்
வாட்டமின்றி வாழுமந்த வள்ளலை - அழித்திடுவேனா
வாழுகின்றார் உம்மண்ணன் என்றறிவீரே

இ. குமணன்:

உண்மையாகவா? என் அண்ணன் உயிரோடு இருக்கின்றாரா?
கொடை வள்ளல் கொல்லப்படவில்லையா? நான் காண்பது
கனவா?

சாத்தனார்:

கனவல்ல வேந்தே! உண்மை. தன் தலையை வெட்டிச்
செல்லும்படி வள்ளல் வற்புறுத்தியபோதும் நான் அதைச்
செய்யவில்லை. இதோ தடவிப்பாரும் வாள் முனையை.
இரத்தமல்ல செவ்வண்ணம்.

இ. குமணன்:

உங்கள் செய்தி கேட்டு உள்ளம் குளிக்கின்றது புலவரே.
அக்களிப்பில் என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை.

சாத்தனார்:

வேந்தே! நீங்கள் சென்று அண்ணனவன் தாள்பணிந்தால் அண்ணன் உயிரல்ல தமிழுக்கே உயிர் வந்துவிடும். தயங்காமல் வாரும்து.

இ. குமணன்:

இப்போதே புறப்படுகிறேன் அண்ணனைத் தேடி. ஆனால்... புலவரே இந்தத் துரோகியை அவர் மன்னிப்பாரா?

சாத்தனார்:

தமிழ் வாழ்வதற்கு உயிர்தரத் துணிந்தவர் தவறை உணர்ந்த உங்களை மன்னிக்கமாட்டாரா?

இ. குமணன்:

ஆன்று ஆராய்ந்து ஆணையிடவேண்டியவன் ஈனப்புத்தியினால் அதை மறந்து கட்டளையிட்டேன். கொடுஞ்செயலைச் செய்யத் துணிந்த நான் மன்னனே இல்லை. இனிமேல் எனக்கு மண் வேண்டாம். மணிமுடி வேண்டாம். அது இருக்கவேண்டியது அண்ணன் தலை (முடியைக் களற்றி கையில் ஏந்தியவாறு) நிலைதடுமாறி அந்தத் தலைக்கே விலை பேசினேனே...

சாத்தனார்:

வேந்தே! வள்ளல் குமணன் உயிர்வாழ வேண்டும். அவரால் தமிழ் செழித்தோங்கவேண்டும் என்ற ஆசையினால்தான் அண்ணனைக் கொன்றதாக நாடகமாடினேன். தயைகூர்ந்து என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

இ. குமணன்:

வேண்டாம் புலவரே! மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டியவன் நான். அரசாளும் மோகத்தால் உடன் பிறந்தவனின் உயிர் பறிக்க துணிந்தேன். உங்களில் சாதுரியத்தால்தான் அதைத் தடுத்து நிறுத்தினீர்கள். என் தவற்றை உணர்த்தினீர்கள். (கண்ணீர் மல்க) நன்றி புலவரே நன்றி...

சாத்தனார்:

தந்தைக்கு மகனாற்றிய கடமை மன்னா. அந்தக் கடமைக்கே நன்றியா? வாருங்கள் குமணனைப் பார்க்கப் புறப்படுவோம்...

இ. குமணன்:

அண்ணா! இதோ உன்னைத்தேடி வருகிறேன். பாதகனாக அல்ல... தெளிந்த நீராக.

இளங்குமணன் கையில் முடியை ஏந்தியவாறு புறப்படல்
சபையோர் ஆடியவாறு வரல்
இருவரையும் அழைத்துச் செல்லுதல்

மெட்டு : கேடுசொல்ல யோகுமோ

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 20)

தாளம் : ஆதி

இராகம் : தோழ

சபையோர்:

பல்லவி

நன்றிசொல்ல வந்தோமே மன்னா - நின்கருணைக்கு
நன்றிசொல்ல வந்தோமே மன்னா

சரணம்

தர்மமே தவறும்ஆட்சி தரணியில் நிலைத்ததில்லை
கர்வத்தால் வந்தவினை கடுதினில் அழிவதில்லை
தர்மத்தைக் காத்துநீர் கர்வத்தைக் கொன்றுவிட்டீரே
தர்மத்தின் தலைவனுயிர் தரணியில் வாழ்ச்செய்தீரே
(நன்றிசொல்ல...)

எங்களுக் கோர்குறை இனியில்லை நாட்டினிலே
உங்களுக் கோரிணை பெற்றிடார்கள் ஏட்டினிலே
சங்கங்கள் கண்டதமிழ் பொங்குதமிழ் கொண்டீடுமே
பங்கங்கள் இன்றிநாமும் சங்கொலி முழங்குவோமே
(நன்றிசொல்ல...)

தீரை மூடுதல்

கூத்து - 3

கலையின் பரிசு

1971 இல் 'கலையின் பரிசு' என்னும் பெயரில் என்னால் நாடகமாக
எழுதப்பட்டு மூன்று மேடைகளைக்கொண்ட
அரங்க அளிக்கையாகக் காண்பிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கதைச்சுருக்கம்

மன்னன் ஏரோதன் கலிலேயா நாட்டையும், அவன் தம்பி பிலிப்பு லிசானியா நாட்டையும் ஆண்டு வந்தனர். பிலிப்புவின் மனைவியான ஏரோதியாவுடன் கள்ளத்தொடர்பு வைத்திருந்தான் ஏரோதன். பிலிப்பு உயிரோடிருப்பது இடையூறெனக் கருதிய ஏரோதியா, தருணம் பார்த்து அவனது உணவில் விஷம் கலந்து கொடுத்துக் கொலை செய்துவிட்டு, ஏரோதன் மன்னனை மணம் புரிந்து இரண்டு நாட்டினதும் பட்டத்தூரணியானாள்.

வனாந்தரத்தில் வெட்டுக்கிளியையும், காட்டுத்தேனையும் உணவாக உட்கொண்டு, வேடுவ உடை தரித்த யோவான் என்னும் போதகர் இறையரசின் வருகைக்கு ஆயத்தம் செய்யும் போதனைகளை மேற்கொண்டிருந்தார். பாவமன்னிப்புப் பெறவேண்டி மனம் மாறியவர் களுக்கு தண்ணீரால் திருமுழுக்கு அளித்துவந்தார்.

மன்னன் ஏரோதனின் நடத்தை தவறு என்று எடுத்துரைத்தார். ஏரோதியாவை மோசமாக விமர்சித்தார். இதனால் கோபங்கொண்டான் ஏரோதியா. முடிவு...

பாத்திரங்கள்

கட்டியகாரர்	
கட்டியகாரர்	
ஏரோதன்	(அரசன்)
ஏரோதியா	(பட்டத்தூரணி)
யோவான்	(போதகர்)
சலோமை	(ஏரோதியாவின் மகள்)
அமைச்சர்	
1ம் பெண்	(சபையோர்)
2ம் பெண்	(சபையோர்)
3ம் பெண்	(சபையோர்)
வீரன் 1	
வீரன் 2	
மழுவன்	

காட்சி - 1

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

கட்டியகாரர் வரல்

மெட்டு : மாட்சீமை யிகு மன்னர் (புண்டாரவன்னியன், பக். 01)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) இராகம் : சங்கராபரணம்

கலிலேயா ஆள் மன்னர் கதைகேளீர் - ஈந்த
கலைக்கான பரிசையும் கேட்பீரே
கிலிகொள்ள வைத்ததவர் ஆட்சியே - அந்த
கதையையும் கேட்டிட வாருங்கோ

வெட்டுக்கிளி உண்ணும் போதகர் - தேனை
விரும்பியே அருந்தியும் வருகிறார்
கூட்டமாய் மக்களும் கூடுவர் - போதனை
கேட்டவர் மனமாற்றம் காணுவர்

மகாராணி மதிக்கெட்டு ஆடவே - மன்னர்
மயங்கியே மணக்கோலம் பூண்டனர்
இகமதில் இழிவினை ஏற்றவர் - செய்த
இணையில்லா செயலையும் பாருங்கோ

கட்டியகாரர் போதல்
ஏரோதியா வரல்

மெட்டு : சீர்மையதிபதி (கண்டி அரசன், பக். 68)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் இராகம் : கீர்வாணி

கலிலேயாதிபதி யானஏரோதியா வெணும்ராணி - மன்னர்
காதலை ஏற்றதனா லானேன்

அடுத்தடுத்த நாடுகள் பலவற்றை யாளும் மகாராணி
அனைத்துமே என்சொல்லைக் கேட்குமே

நடமாடும் தளகர்த்தன் அவனியில் முதற்பெண்ணாய்
மதியுடன் ஓதிடும் மணப்பெண்ணுமானேனே

தங்கமலையென அங்கமெலாம் நிறைத்த என்னை
தயங்கியே பார்ப்பார் தரணியோரென்றும்
சிங்கமெனப் பெயர்கொண்ட வீரப் பெண்மணி
சிங்காரி ஏரோதியா சபைவந்தேனே

ஏரோதியாள் போதல்

சபையோராக மூன்று பெண்கள் வரல்

மெட்டு : உயராதிபகர்த்தனே

(சஞ்சுவாம்)

தாளம் : மீஸ்ரசாயு

இராகம் : சீந்நுயைரவி

1ம் பெண்:

சீரோங்கிய பதியினிலே - யோர்தாந்நதி
கரையிதனிலே புரளுமொளி வெள்ளமே
கார்நீங்கவே கருணைமொழி பேசுமந்த
உரைஞனின் இடந்தேடி செல்வோமே

2ம் பெண்:

ஊனின்றி வாழாதுயிரே - உலகமுய்ய
வான்மழையின்றி வாழாது பயிரே
தேனுடன் வெட்டுக்கிளி உண்ணும்
மானிடன் இடந்தேடிச் செல்வோமே

3ம் பெண்:

மனம்மாற நினைப்போர்க்கு - மறையுரை
தினங்கூறி புதுவாழ்வை ஊட்டிடும்
வனத்தினில் தன்வாழ்வைத் தொடர்ந்திடும்
புனிதனின் இடந்தேடிச் செல்வோமே

1ம் பெண்:

வேடுவ உடையில் வெட்டுக்கிளியையும் காட்டுத்தேனையும்
உணவாக உட்கொள்ளும் போதகர் இந்த வனத்திலேதான்
இருக்கிறாராம்.

2ம் பெண்:

மனம்மாறியவர்களுக்கு ஜோர்தான் நதியில் திருமுழுக்கு

கொடுக்கிறாராம். ஜெருசலேமிலிருந்து யூதேயா வரையிலாக வாழும் திரளான மக்கள் தினந்தினம் போதனைகேட்கச் செல்லுகிறார்களாம்.

3ம் பெண்:

“பாலைவனத்தில் குரலொன்று முழங்குகிறது. ஆண்டவருக்காக வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள். அவருக்கான பாதையைச் செம்மைப்படுத்துங்கள்” என்று இறைவாக்கினர் எசாயா உரைத்திருக்கிறாரே. நீங்கள் படித்திலையா? அந்தக்குரல்தான் இது என்று நினைக்கிறேன்.

1ம் பெண்:

அவரிலும் மேலான இயேசு அவரிடம் திருமுழுக்குப் பெற்றாராம். அப்போது வானிலிருந்து “என் அன்பார்ந்த மகன் இவரே! இவர் பொருட்டு நான் பூரிப்படைகின்றேன்” என்ற குரல் கேட்டதாக பலரும் சொன்னார்கள்.

2ம் பெண்:

நானும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

3ம் பெண்:

வாருங்கள் விரைவாக அவரைத் தேடிச் செல்வோம்.

திரை விலகல்

காட்சி - 2

இடம் : பாலைவனம்

மூன்று பெண்கள் நின்றல்

யோவான் வரல்

மெட்டு : எசுப்பரிய பூவீல்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 44)

தாளம் : ஶ்ரபகம்

இராகம் : நடபைரவி

யோவான்:

ஜென்மவினை யாலே வரும்பாவம் - போக்க
ஜெகமதிலே நல்லறம் செய்தேதினம்
தண்ணீரினால் திருமுழுக்கு அளித்துவரும் - ஏழை
தவசியான யோவானும் வந்தேனே

ஓட்டகத்தோலுமெந்தன் உடையாமே - இறை
ஓட்டுறவில்லாதோரின் பகையானேன்
வெட்டுக்கிளியுடன் தேனுமென் உணவே - தினம்
வேதனையுறுவோரின் துணையுமாவேனே

பூவுலகினாசைகள் பொல்லாதே - தவமும்
பொறுதியுமல்லாதொன்றும் நில்லாதே
ஆவதெல்லாம் இறைவனின் சித்தமே - வான
அம்பரனை நம்பிவாழ் வோம்நாளும்.

1ம் பெண்:

குருவே! வனாந்தரத்தில் ஒலிக்கும் உமது குரலைத்தேடி
வெகுதூரத்திலிருந்து வந்திருக்கின்றோம்.

2ம் பெண்:

பல இடர்களைக் கடந்து வந்திருக்கின்றோம்.

3ம் பெண்:

துன்பங்களைச் சமந்து வந்திருக்கின்றோம்.

யோவான்:

மனித இதயம் வன்மையும் துன்பமும் சமந்து வழிதடுமாறித்
தவிக்கிறது. பரவ மன்னிப்பு அடைய வேண்டும். அதற்காக

ஒவ்வொருவரும் மனம்மாறித் திருமுழுக்குப் பெறுங்கள்.

மெட்டு : சித்தனருளாளி

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 62)

தாளம் : மீஸ்ரசாபு

இராகம் : சீந்துரையி

யோவான்:

கர்த்தன் அருளால் நித்த முரைத்து
காத்திட உம்மை மனமாற அழைத்து
தீர்ந்திட தினமும் திருமுழுக் களித்து
தானத்தை மக்கள் செய்திடக் கூறினேன்
திறந்தவுள்ளம் துறந்தபாவம் சிறந்ததாக இருக்குமென்றும்
பிறந்தநாளில் இணைந்ததுன்பம் அகன்றதாக மாறுமின்று

யோவான்:

இரண்டு அங்கிகளை உடையவன் இல்லாதவரோடு பகிர்ந்து
கொள்ளட்டும். உணவை வைத்திருப்பவரும் அவ்விதமே
செய்யட்டும்.

மெட்டு : சித்தனருளாளி

யோவான்:

இப்போதே கையாண்டு இன்னலை துடைத்து
இம்மண்ணில் பவமினி இல்லையென் றாகவே
தப்பில்லாத் தேவனை தயங்காது ஏற்றுநீர்
தயையென்று வந்தோரை தாவி அணையுங்கள்
தவங்கற்றிடு மனம்வைத்துத் தினம்தினம் பரமனை நாடிடு
மகிழ்வுண்டு வாழ்வுண்டு ஒளிகாணும் உமதுள்ளம்

யோவான்:

விரியன் பாம்புக் குட்டிகளே! வரப்போகும் சினத்திலிருந்து
தப்பிக்க இயலும் என உங்களுக்குச் சொன்னவர் யார்? மனம்
மாறியவர்கள் என்பதை அதற்கேற்ற செயல்களில் காட்டுங்கள்.

2ம் பெண்:

குருவே நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும்.

யோவான்:

பாவமன்னிப்புப் பெற மனம்மாறித் திருமுழுக்குப் பெற்றுக்
கொள்ளுங்கள்.

3ம் பெண்:

நாட்டிலே மழையில்லை. பயிரெல்லாம் வாடுகின்றது. பஞ்சம்

தொடர்ந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இதற்கு நாங்கள் என்ன செய்யலாம்.

ஏரோதியா வரல்
யோவான் ஏரோதியாவை கவனியாது தொடர்தல்

யோவான்:

நாட்டிலே நல்லாட்சி இருந்தால்தான் நல்லது நடக்கும். கலிலேயாவை ஆளும் ஏரோதன் ஒரு ஸ்திரிலோலன். விசானியாவை ஆண்ட தனது தம்பி பிலிப்பின் மனைவியை தன் பட்டத்துராணியாய் ஆக்கிக்கொண்டான். இப்படி அரசன் பாவங்களைச் செய்யும்போது பாதிக்கப்படுவது நாட்டு மக்கள்தானே!

ஏரோதியா:

எங்கள் குடும்பக் கதையெல்லாம் உனக்கு அவசியமில்லை.

யோவான்:

நீ பத்தினியானால் பாரே போற்றும். ஏரோதன்மீது கொண்ட மோகத்தால் உன் கணவன் பிலிப்பை விஷம் கொடுத்துக் கொலை செய்தவள்தானே.

மெட்டு : லிநியாயம் செய்திட்ட மூடனே

(நீ ஒரு பாறை)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : சீந்துபரவி

ஏரோதியா:

தீதென்றே உரைத்திடும் மூடனே - உன்னை தீயிட்டு எரித்திடக் கணமேனும் தயங்கேனே பேதையென் மேற்பழி சொல்லிடும் உனையிப்போ கொடும்வதை செய்குவேன் அறிந்திடுவாயடா

யோவான்:

கொடுமைகள் செய்தவன் நானில்லை - எந்தக் கெடுதிக்கும் உரியவன் நானில்லை பெண்ணே கொடியவர் நீர்செய்த இழிச்செயல் தனை நானும் கொடிதென உரைத்தேன் விடையென்ன பகர்வீர்

ஏரோதியா:

கல்லால் எறிந்தேயுன்னைக் கொல்லுவேன் - மன்னன் கையாலே வெட்டிடச் செய்குவேன் பாராய் மலைமீதுள் உயிர்போகச் சிதறியுள் உடல் வீழ

யோவான் :

இருள்வந்து ஒளியை மறைத்ததோ இல்லை - உன்
இடிகேட்டு என்குரல் நிற்காது நீகேளாய்
அருள்பெற மனம்மாறி பாவமன்னிப்பு தேடிடு
அநியாயம் செய்துநீ அகமதை அழிக்காதே

ஏரோதியா:

திமிரான பதில். உன் கொட்டத்தை அடக்காமல் நான் ஓயப்
போவதில்லை. பொறுத்திருந்து பார்... வருகிறேன்.

யோவான் : (மக்களைப் பார்த்து)

நீங்கள் இவற்றைப் பொருட்படுத்தாதீர்கள். இறைவன்
இவர்களுக்கு தகுந்த தீர்ப்பு அளிப்பார்.

மெட்டு : பொன்னும் நிறமும்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 77)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : சீந்நுபைரவி

யோவான்:

மின்னும் அழகில் மலரும்மானிடம்
மண்ணில் விருப்பம்போல் மகிழ்வாழ்ந்திடும்
விண்ணகம்வாழும் தேவனைத்தேடாவிடின்
மோட்சமேதம்மா - இருந்துமேன் - வாழ்வுதேவையா

1ம் பெண்:

மனதில் ஆசையை விளையவிட்டோமே
மார்க்கம் இல்லையென்றே வாளாதிருந்தோமே
ஈனப்பிறவியின் இருள்தனைநீக்கவே
இத்தனைதூரம் - இடரினையேற்று - ஏகினோம்நாமே

யோவான்:

ஏற்கெனவே மரங்களின் வேரருகே கோடரி வைத்தாயிற்று.
நற்கனி தராதவையெல்லாம் வெட்டுண்டு தீயிலே போடப்படும்.

மெட்டு : பொன்னும் நிறமும்

2ம் பெண்:

கடல்மடையென காடெல்லாம் மக்கள்
காணும் இடமெல்லாம் கருணையினாட்சி

பீடைநிறைந்ததெம் வாழ்வினைகாக்கவே
பாரினிலென்னவோ - பிரதியுபகாரம் - சாற்றிடுவீரே

யோவான்:

என்னிலும் வல்லவர் ஒருவர் இருக்கிறார். குனிந்து அவருடைய
மிதியடி வாரை அவிழ்க்கக்கூட எனக்குத் தகுதியில்லை.

மெட்டு : பொன்னும் நிறமும்

3ம் பெண்:

குரோதமும் பேதமும் தாரணி ஆசையும்
குறையிலா வாழ்வென குதூகலத்துடனே
விரோதத்தை சொத்தாய் வாரியணைத்தோமே
விடிவுமில்லையோ - இனிவாழ - வழியுமில்லையோ

யோவான்:

நான் தண்ணீரினால் திருமுழுக்கு கொடுக்கிறேன். என்னிலும்
வல்லவரான அவர் உங்களுக்கு தூய ஆவியினால் திருமுழுக்கு
கொடுப்பார்.

வீரர் வரல்

1ம் வீரன்:

குருவே நாம் வரும் வழியில் நேற்று நச்சுப் பாம்புகள் எம்மை
வழிமறித்தன. நாம் செய்வதறியாது நின்றபோது எம்மைக்
காப்பாற்றியது நீங்கள்தானே.

யோவான்:

நான்தான். இறைவன் சித்தம் நிகழ்வாகியது. உங்களுக்கோ
எனக்கோ எந்த ஆளுமையும் இவ்வுலகிலில்லை. எல்லாம்
கடவுளுடைய ஆட்சி.

2ம் வீரன்:

குருவே நாங்கள் புளகாங்கிதம் அடைந்துள்ளோம். இனிமேல்
நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

யோவான்:

எவரையும் அச்சுறுத்தி பணம் பறிக்காதீர்கள். யார்மீதும் பொய்க்
குற்றம் சுமத்தாதீர்கள். உங்கள் ஊதிபமே போதுமென்றிருங்கள்.

மெட்டு : வீருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

யோவான்:

வாள்கரம் துலங்கிட என்முன் வந்துநிற்கும் வீரரேகேளீர்

ஆள்பவன் நல்லவ னானால் ஆட்சியும் நல்லாட்சியே
ஊழ்வினை நிலையென கலிலேயா நிலை தடுமாறுது
பாழ்ப்படு ஆட்சியில் பழிநீர் கொள்ளா நிலையை தேடரோ

வீரன்:

போதகரே உங்கள் போதனைகள் எம்மை ஆட்கொள்ளுகின்றன.
ஆனாலும் நாங்கள் வந்திருப்பது மகாராணியின் உத்தரவுப்படி
உங்களைக் கைதுசெய்யவே.

யோவான்:

அதனாலென்ன? உங்கள் கடமையை நீங்கள் சரிவரச்
செய்யுங்கள். அறிந்தவர் அறியாதவரென்று பேதம் பாரா
தேயுங்கள். அப்போதுதான் நீங்கள் கடவுளுக்குரியவர்களாக
மாறுவீர்கள். என்னைக் கைதுசெய்ய நீங்கள் தயங்க
வேண்டியதில்லை. உங்கள் மகாராணியின் உத்தரவை நிறை
வேற்றுங்கள்.

யோவானை வீரர் கைதுசெய்தல்

1ம் பெண்:

வேண்டாம் போதகரை கைது செய்யவேண்டாம். அவர் என்ன
குற்றம் செய்தார்.

யோவான்:

அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யத் தடுக்காதீர்கள்.
அமைதியாய் இருங்கள். நீங்கள் இயேசுக்கிறிஸ்துவின் வழியைத்
தொடருங்கள். அந்தவழி உங்களை உத்தமராய் வாழ
வழிகாட்டும்.

திரை

காட்சி - 3

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

ஏரோதன் அமைச்சர் வரல்

மெட்டு : சொல்ல முடியாது

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 24)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம், மாயா மரளவ கௌளை

பல்லவி

சொல்ல எழுந்தோடியே செல்வேன் - மன்னர்சபையில்
சொல்ல எழுந்தோடியே செல்வேன்

சரணம்

முத்துமணி யேயிலங்கும் முப்பெரு மரண்மனையில்
சித்திரக் கொலுவிருக்கும் சித்தாந்த நெந்தன் மன்னர்
வித்தகர் பலபேர்வந்து வாழ்த்தியே நிற்கையிலே
எத்துணை தவம்செய்தேன் மன்னனின் அமைச்சனாக

கண்ணியம தாய்நடந்து காத்திடுவேன் என்பெயரை
விண்ணுயர் மதியுரைத்து மன்னுபுகழ் ஓங்கவைப்பேன்
புண்ணிய கிரித்தியங்கள் பாங்குடன் செய்திடவே
எண்ணமே உயர்வாக உரைத்திடுவேன் மன்னனிடம்

அமைச்சர் உள்ளே போதல்

திரை விலகல்

இடம் : அரண்மனை

ஏரோதன் வரல்

மெட்டு : லீலிமும் புகழும்

(கண்டி அரசன், பக். 08)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : கீர்வாணி

அவனியும் புகழும் கலிலேய மன்னவன்
நவயுகம் தொடர் வழிவிடும் தத்துவன்

பாவலர் புகழ்ப்பாட நடமிடும் கொற்றவன்
எகிநடை மாதர்கள் பார்வை பெற்றவன்
சிங்கக் குரலொலிக்க பகைவர் அடிபணிய
அங்கம் புடைத்துநிற்கும் ஏரோதன் நானே

குறையின்றி மண்ணை நிறைவுடன் ஆள்வோன்
மறையவர்கூட மதித்தென்றும் ஒழுகுவர்
முறையுடன் வரிபல வாரிவழங்குவர்
நிறைவுடன் தந்தரசாள் வீரபராக்கமன்
தினமும் நிதிமணிகள் பெருகும் கலிலேயாவின்
கரும மறியக் கொலுவிடமே செல்வேனே

ஏரோதல் கொலுவில் அமர்தல்

அமைச்சர் வரல்

அமைச்சர்:

மன்னர் சமூகத்திற்கு வந்தனம்

ஏரோதன்:

ஆகட்டும். அமைச்சரே! ... எனது தம்பி பிலிப்புவின் மரணம்
என்னை நிலைகுலையச் செய்து கடமைகளில் மந்தநிலையை
ஏற்படுத்திவிட்டது. அவனது மரணத்திற்குப் பின்னர் விசானியா
நாட்டு நிலமைபற்றி நான அறியச் சொல்லும் அமைச்சரே.

அமைச்சர்:

விசானியா எமது நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டு, மகாராணி
ஏரோதியாவின் கண்காணிப்பில் நிர்வாகம் சிறப்புடன் நடை
பெறுகின்றது.

ஏரோதன்:

மகாராணியும் அரச நிர்வாகத்தில் கவனம் செலுத்துகிறாரா?
நல்லது... அமைச்சரே!

மெட்டு : கலைமதி நிகரான

(மரியதாசன், பக். 07)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : நடபைரவி

ஏரோதன்:

முழுமதி போலேயொரு நிறைமதி
முகிழந்தோனாய் திகழுமென் மந்திரி
நிலையுறு வளமெலாம் அறிந்துமே
நிகழ்த்திடாயோ விரித்தெனக்கிப்போ

அமைச்சர்:

மலைசெறி நிரையாலெழில் சூழவே
மாண்புடன் ஆண்டிடும் மன்னனே
குலையாத நிலையொத்த வளங்களில்
குறையின்றி வாழுறார் மக்களே

ஏரோதன்:

ஒளியென்று காட்டிடை போதிக்கும்
ஓங்கார குரலோனின் நிலையென்ன
பொழிகின்ற கூற்றுகள் பிழையின்றி
பொருள்தனைத் தருகுதா அமைச்சரே

அமைச்சர்:

போதனை செய்யுமந்த யோவானோ
பாவத்தின் மன்னிப்பு வேண்டியே
வேதத்தை போதித்து திருமுழுக்கு
வழங்கிறார் நமக்கில்லை தொல்லையே

ஏரோதன்:

அப்படியானால் பிலிப் சொன்ன தகவல்கள், நிகழ்வுகள்
அனைத்தும் உண்மையானவை... நமக்கென்ன, போதனை
செய்தால் செய்துவிட்டுப் போகட்டுமே. அதில் எமக்கொரு
கெடுதலும் இல்லையே.

அமைச்சர்:

பேச்சுடன் முடிந்திடும் அவன் மூச்சு. அதனால் அவனையிட்டுக்
கவலையடைய வேண்டியதேயில்லை.

ஏரோதன்:

ஆனால் அவனைப்பற்றி அறிந்துவர வனாந்தரம் சென்ற தம்பி
பிலிப்தான் இன்று எம்முடன் இல்லை.

ஏரோதியா வரல்

ஏரோதன்:

நாட்டின் நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்தும் மகாராணியே
வருக... வருக...

அமைச்சர்:

நான் விடைபெறுகிறேன் வேந்தே!

அமைச்சர் போதல்

ஏரோதன்:

விண்ணினொளியே விளையும் மதியே
வானவர் எழிலே - இந்த
மண்ணினில் உனக்கிடாய் உளரோ
மதுரங்கிளியே மனதின் நிறைவே - வந்து
மன்னன் மடிமீதமர்வாய் மயிலே

இதழின் அழகோ கொல்வைப் பழமோ
இதமாய் பருகுவோ - என்றும்
புதைவில் காணும் கொங்கை அழகோ
பளபளக்கும் கூந்தல் அழகோ - உந்தன்
வதனங் கண்டயர்ந்தேனே நிலவே

கண்கள் எழிலோ கயல்மீன் விழியோ
காந்தரூபம் தானோ - வெளிர்
அன்னம் போலவே அழகிய நடையோ
அணைக்க கன்னம் சிவக்க - உடல்
பின்னிட என்னை இழந்தேன்

ஏரோதியா:

சரசத்திற்கு மட்டும் குறைவில்லை.

ஏரோதன்:

ஏனிந்தக் கோபம் என்னுயிரே!

ஏரோதியா:

ஏளனத்திற்குப் பஞ்சமேயில்லை.

ஏரோதன்:

ஏளனமா? உன்னிடமா? இருக்கமுடியாதே. ஏரோ! ஏனோ இன்று
உன் முகத்திலே வாட்டம்... கனிரசமே காரணத்தை நான்
அறியலாமா?

மெட்டு : வண்டலம்பூங்குழல்சரீய

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 107)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சிந்துபைரவி

ஏரோதன்:

மண்டலமாள் புங்குகொடியாளே - வாச
மலரொத்த முகமோ வாழிக்

கன்னத்தில் சுடுநீர் தரிக்க - வந்த
கண்மணியே கலக்கமேனோ

ஏரோதியா:

செருக்கிலொரு இடையனோ - என்னை
சொல்லாலோங்கே அடித்தானே
தெருவினோரம் மக்கள்முன்னே - அந்த
தறுதலையன் உரைத்தானே

ஏரோதன்:

மனக்கவலை ஏனோமானே - சொன்ன
மானிடன் யாரானாலும்
கண்மதிலே அடிமையாமே - வீணே
கிலியேனோ என்கிலியே

ஏரோதியா:

சொல்லாவன் துணியலாமோ - என்னை
சாடிடவே நினைக்கலாமோ
தொல்லையினி ஒழிந்துவிட - பித்தன்
தொலைய வேண்டும்நாதா

ஏரோதன்:

எனது பட்டத்து ராணியைப் பழித்தானா? ஏற்றுக்கொள்ள
முடியாது. அவனை இப்போதே கைதுசெய்ய ஆணை யிடுகிறேன்.

ஏரோதியா:

அதற்கு அவசியமில்லை என் ஆருயிரே! அவனைக் கைது
செய்யும்படி வீரரை நான் ஏற்கெனவே அனுப்பிவிட்டேன்.

ஏரோதன்:

சந்தன மரத்திற்கு அருகிலிருக்கும் மரமும் மணம்வீசும் என்பதை
நீ நிரூபித்து விட்டாய். நல்லது, சரியானதையே செய்துள்ளாய்.

ஏரோதியா:

அன்பரே! ஒரு வேண்டுகோள்.

ஏரோதன்:

கேளாயோ என் திராட்சை ரசமே.

ஏரோதியா:

இவ்வாண்டு தங்களின் பிறந்தநாளை இருவரும் இணைந்து வெகு
சிறப்பாகக் கொண்டாடவேண்டும்.

ஏரோதன்:

பட்டத்து ராணியின் விருப்பம் அதுவானால் மறுக்க முடியுமா?

யோவானை வீரர் கூட்டிவரல்
வீரர் தலை வணங்கி நிற்கல்

1ம் வீரன்:

மகாராணியின் உத்தரவுப்படி போதகரைக் கைதுசெய்து
கூட்டிவந்துள்ளோம்.

ஏரோதன்:

இவன் இங்கே நிற்கட்டும் நீங்கள் போகலாம்.

2ம் வீரன்

உத்தரவு வேந்தே!

வீரர் போதல்

மெட்டு : சந்தத விருத்தம்

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

யோவான்:

கொற்றவனே கலிலேயாவை ஆளும் வல்லோனே போற்றி
பெற்றவனே மாட்சிமை பகர்ந்திட நின்றோனே போற்றி
வற்றாத நதியாக வளங்களைக் கொண்ட விற்பனா போற்றி
கற்றவரும் போற்றிடும் கடமையில் கண்ணோனே போற்றி

ஏரோதன்:

உன் புகழ்ச்சிக்கு நன்றி. உனது பெயரென்ன?

யோவான்:

பெற்றோர் இட்டபெயர் யோவான். மக்கள் அழைப்பது
போதகர்.

ஏரோதன்:

ஓ... காட்டில் புதுமைகள் செய்யும் காட்டுவாசி நீதானா?

யோவான்:

இறைவன் ஆணையை நிறைவேற்ற முனையும் ஏழை நான்.

ஏரோதன்:

அப்படியா? பட்டத்துராணியைப் பழித்துரைப்பதும் இறைவன்
ஆணையா?

யோவான்:

முறைப்படி மணந்த கணவனை நஞ்சூட்டிக் கொன்றுவிட்டு
முறையற்ற வகையில் காதலனான உங்களுடன் கைகோர்த்து
அரசுகட்டில் ஏறியவள்தானே

ஏரோதன்:

நிறுத்தடா மூடனே!

மெட்டு : கல்வெட்டு சீந்து

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : கீர்வாணி

ஏரோதன்:

ஆசிரிய விருத்தம்

மாசற்ற முறையிலேநீ மொழிகிறாய் என்றேதான்
 மதித்து இருந்தேன் நானும்
 மலையையே பொடியாக்கிடும் மன்னனென்னை
 மதித்திட மறுக்கும் உன்னை
 காசினியே கலங்க கண்டவரெல்லாம் நடுங்க
 கடுகேனும் இரக்கம் இன்றியே
 கழுசூக் கூண்டினில் உயிருடன் அடைத்து
 கதியின்றிக் கதறும் காட்சியை
 நேசித்த உந்தன் நீசரெல்லாம் பார்த்துமே
 நீதியுரை என்னென்று கேட்பாரோ
 நிந்தித்த உன்வாய் சிதைந்து சிவக்க
 நாதியற்று நிற்பாய் நஞ்சனே
 பூசித்த மக்களுக்காய் போஷித்த என்னையே
 பரிகாசம் செய்ய வென்ன
 பெரியனோ உன்னுடல் பிளந்து வீதியில்
 பருந்துகள் உண்ணச் செய்வேனே

பல்லவி

இப்படியும் பழிப்பாயோ - ராணியைநீ
 இப்படியும் பழிப்பாயோ

அனுபல்லவி

நெருப்புச் சுட்டதுபோலிப்போ கொதித்தெழுகுது கோபம்
 செருக்குடன் உரைத்தனையோ இப்படி என்முன்னே
 கருக்கிடத் தீயினிலே கண்டதுண்டமாய் சீவிடுவேன்
 உரைப்பவர்க்குப் பாடமாய் கழுவினில் ஏற்றிடுவேன்
 (இப்படியும்...)

சரணம்

சங்கை அறுத்தேயிங்கு அங்கம் துடிக்கச் செய்வேன்
 பொங்கும் கடலைப்போல பங்கம் விளையச்செய்வேன்
 தேசங்கள் தனை ஆளும் - பற்பல
 ராசர்களெனை நாளும் - தேடிவந்து
 முறைகேட்டு குறைசுட்டி அறங்காண துணைநாடும்
 பிறைசந்திர கொடியேந்தும் மன்னவன் நானிருக்க

ராணியையும் விழித்தாயோ - வேடுவனுன்
 வீண்கதையைப் பொறுப்பேனோ - சீக்கிரமாயெழுந்து
 வில்லை யெடுத்துடனே அம்பைத் தொடுத்து தெழுந்து
 சொல்லி முடிப்பதற்குள் கொன்றே அழித்து நிற்பேன்
 (இப்படியும்...)

யோவான்:

எல்லைமீறித் துள்ளிக் குதிப்பதால் உண்மை பொய்யாகுமா
 வேந்தே?

ஏரோதன்:

உண்ணைக் கொல்லவும் தயங்கமாட்டேன்.

யோவான்:

காட்டிலே வாழ்பவன் சலசலப்பிற்கு அஞ்சியதில்லை.

ஏரோதன்:

கெஞ்சவைக்கிறேன் பார்.

யோவான்:

சாவிற்கு அஞ்சினாலன்றோ உங்களிடம் கெஞ்சவேண்டும்.
 உண்மையை மட்டும் உரத்துப்பேகிறேன். எதற்காக நான்
 பயப்படவேண்டும்.

ஏரோதன்:

எது உண்மை?

யோவான்:

உங்கள் தம்பி பிலுப்புவின் மனைவியை நீங்கள் அபகரித்தது
 உண்மை. அவள் தன்கணவனை கொலைசெய்துவிட்டு பட்டத்து
 ராணியாக உமது பக்கத்தில் அமர்ந்ததும் உண்மை. இது முறையா?
 அரச மரபா? உங்கள் வேதம் இதை தப்பென்று சொல்ல
 வில்லையா?

ஏரோதியா:

நாதா! இவன் எல்லைமீறிப் பேசுகிறான். இன்னுமேன்
 பொறுமை? இக்கணமே கொன்றுவிடுங்களிவனை.

மெட்டு : ஆழியார்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 73)

தாளம் : சதுஸ்ரஜகம்

இராகம் : நடபையணி

ஏரோதன் :

உன்மத்தா உனக்கேது போதனை
 ஊனற்று பூச்சியை உண்போனே
 ஏனிப்போ என்னை எதிர்க்கவே
 எப்படி நீ துணிந்தாய்

யோவான் :

மன்னரோ ஈனத்தைச் செய்திடார்
மற்றையோர் மகிழ்ந்திட வாழுவார்
கானத்தார் விலங்கதே யுன்செயல்
கண்டே னன்றோ நானும்

ஏரோதியா:

நீயெந்தன் ஜென்மத்தின் விரோதியே
நீயாரு நீதியெனக் குரைத்திட
நாயைப்போல் நன்றி கொண்டால்
நல்லன செய்வேன் நானே

யோவான்:

நாட்டிற்கே ஏற்கா துன்செயல்
நாளையோர் காறி உமிழுவர்
கேட்டிற்கே தலைவியும் நீதான்
கேட்டுக்கோ மன்னிப்பு நீயே

ஏரோதன்:

யாரங்கே!

வீரர் வந்து வணங்கி நின்றல்

ஏரோதன்:

இவனைப் பாதாளச் சிறையில் அடைத்துவையுங்கள். திமிர்
அடங்கட்டும்.

1ம் வீரன்:

உத்தரவு மன்னா!

வீரர் யோவானை அழைத்துச் செல்லுதல்

திரை

காட்சி - 4

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

சலோமை வரல்

மெட்டு : பரணித்தரு

தாளம் : மீஸ்ராபடி

இராகம் : ஹரிஹாம்போதி

பரணி

முடிசூடி நாடாண்ட மன்னர் எந்தந்தை
முத்துமணி இரத்தினக்கல் முடியோன்
இடைநடுவே இடியெனவே மறைந்தா ரவர்
இனியெனக்கு நீர்தானே கதி

தரு

இந்தப் புவிமீது உம்மையல்லால்
இல்லையே துணை என் இறைவா
சிந்தை குளிர அருள் தாராயோ உம்மை
சிரம் பணிந்தேதுதி செய்திடல் வேண்டும்
வேத நாதா வினையகற்றும் ஞானரூபா

ஏரோதியா வரல்

ஏரோதியா:

சலோமை! நான் உன்னை எங்கெல்லாம் தேடுவது?

சலோமை:

ஏனம்மா?

ஏரோதியா:

நானைக்கு மன்னனின் பிறந்தநாள் விழா அல்லவா? அதைச் சிறப்பிக்க அரச அவையில் நீ நடனமாடவேண்டும்.

சலோமை:

அரச சபையில் நான் நடனமாடுவதா?

ஏரோதியா:

ஆமாம். அதுதான் உனக்கு கௌரவம், பெருமை. உன் திறமையை வெளிப்படுத்த கிடைத்ததொரு சந்தர்ப்பம்.

சலோமை:

உண்மைதான்மா... இத்தனை நாளும் நான்கு சுவர்களுக் குள்ளேதான் ஆடிமகிழ்ந்தேன். நானையென்ன இன்றே அரச

சபையில் நடனமாட சம்மதம்மா.

ஏரோதியா:

உளம் மகிழ்ந்தேன் சலோமை... சலோமை நடனம் மட்டுமல்ல
உன் இலக்கு. மன்னனிடம் பெரும் வெகுமதியையும் பெற்றுக்
கொள்ள முயலவேண்டும்.

சலோமை:

வெகுமதியா? எனக்கா?

ஏரோதியா:

ஆம் மகளே! நிகரற்ற உனது அற்புதமான ஆட்டத்தில் மன்னர்
மகிழ்ந்திருக்கும்போது நீ கேட்கும் வெகுமதியை அவர் நிச்சயம்
தருவார். அது உன் எதிர்காலத்திற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

சலோமை:

நான் எதையம்மா கேட்பது.?

ஏரோதியா:

என் ஜென்ம விரோதி யோவானின் தலையை.

சலோமை:

யோவானின் தலையையா? ஏனம்மா அந்த சாதுவின் தலை
உனக்கு. அது என்ன பெரும் வெகுமதியாம்மா?

ஏரோதியா:

நிச்சயமாக.

சலோமை:

வேண்டாமம்மா... அவரைப்பற்றி நான் அறிந்திருக்கிறேன். அவர்
நல்லவரம்மா. அவர் தலையைக் கேட்கமாட்டேன். என்னை
வற்புறுத்த வேண்டாம்.

மெட்டு : வந்ததீந்த மாய மெண்ணோ

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 16)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சீந்துரையளி

கொச்சகம்

ஏரோதியா:

உனையீன்ற நாள்முதலாயுனையே உயிராகப் பாதுகாத்த
எனையின்று புறந்தள்ளுவதைப் போலுரைக்க நேர்ந்ததென்ன
வினையென்று விட்டொழிந்து பின்னாளில் இன்னலுற

தரு

நேர்ந்ததிந்த விந்தையென்னவோ - மனந்துணிந்து
நேரேநின்று இல்லையென்று மறுப்பதே னம்மா
வேர்மறந்த மரத்தைப் போலன்றோ - எனைமறந்து
வரிந்துநின்று வரம்புநீறி உரைப்பதே னம்மா

சுலோமை:

முத்துரத்ன மாலைகளைச்சூடி முகத்திற்கு செழிப்பூட்டி
சித்திரத்திலான கட்டிலைத் தங்கத்தால் மெருகூட்டி
இத்தரையிலே பட்டத்துராணியான எணையின்றவரே

தரு

என்னைப் பாவம் செய்யச் சொல்லாதே - தங்கத்தட்டில்
பொன்னைக் கேளம்மா மண்ணைக் கேளம்மா
இன்னமும் ஏனம்மா அரசி நீயம்மா - அள்ளிக்கொள்ள
பணிந்துநின்று தலையைக் கேட்பதேனம்மா

சுலோமை:

இல்லையம்மா. என்னை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள் இதற்கு நான்
சம்மதிக்கவே மாட்டேன்.

ஏரோதியா:

அம்மா அவன் நல்ல போர்வை போர்த்த கொடிய பாம்பம்மா.
அதை இனங்காணும் வயது உனக்கில்லை. அதை உயிரோடு
விட்டால் பலரைத் தீண்டி அழிக்கும்.

சுலோமை:

நான் ஒரு கொலைக்கு உடந்தையானவளாக மாற விரும்ப
வில்லையம்மா. என்னை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள்.

மெட்டு : புத்திரரே எந்தன்

(எஸ்தாக்கியார், பக். 153)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : ஹரிஹாய்யோதி

ஏரோதியா:

பல்லவி

புத்திரியே மன்னர்குலப் - புத்திரியே

சரணம்

சுலோமையுன் தந்தை சடுதியாய் மரணித்தே
சிந்தை தடுமாறி நின்றேன் துணையின்றி
பூலோகந்தனில் காவலன் துணையின்றி
பாவையர் வாழுதல் பிழையென்றே துணிந்தேன்
கேட்டிடுவாயே எந்தன்முடிவை ஏற்றிடுவாயே

சிந்தனையென்றே நஞ்சை விதைக்கு மவன்
சீறிடும் நாகந்தான் என்பதை மறவாதே

உந்தன்மனதை ஊனமா யாக்கிடாமல்

உள்ளதை எண்ணிப்பார் உண்மையை உணர்வாய்
வேண்டிடுவாயே யோவான்தலை பெற்றிடுவாயே

சலோமை:

வேண்டாமம்மா அந்த போதகரை வாழ விடுங்கள்.

ஏரோதியா:

மகளே! ஒன்றை மட்டும் நினைவில்கொள் அவன் உயிர்
பிழைத்தால் நான் உயிர் துறக்கவேண்டிவரும். அவனால் நமது
மன்னனின் உயிருக்கும் ஆபத்து ஏற்படலாம்.

சலோமை:

அவர் உத்தமரம்மா, மிகவும் நல்லவரம்மா.

ஏரோதியா:

மகளே! உன் அப்பா இறந்தபின்னர் பெரியப்பாதானே உன்
தந்தை. நானும் உன் தந்தையும் உயிரோடு இருக்கவேண்டு
மென்று நீ நினைத்தால் யோவானின் தலையைப் பரிசாகக் கேள்.
அன்றேல் என் உடலைப் புதைக்க ஏற்பாடு செய்.

சலோமை:

ஏனம்மா இப்படி பேசுகிறீர்கள். உங்களை விட்டால் எனக்கு
யாரம்மா துணை... நீங்கள் எனக்கு வேண்டுமம்மா.

மெட்டு : சீன்னிசை

இராகம் : நடையரளி

சலோமை:

மடிப்பிச்சை போடென்று மாசற்றோன் தலையையே
இடியெனக் கேட்டிடும் எனையீன்ற இனியவளே
விடையின்றித் தவிக்கிறேன் வழியின்றித் துடிக்கிறேன்
முடியாதெனக் கூறியும்மை இழக்கவும் முடியாமலே

சலோமை:

அம்மா உங்களை இழக்க விரும்பாமல் அந்த உத்தமனின்
தலையைப் பரிசாகக் கேட்கச் சம்மதிக்கிறேன்...

சலோமை வேகமாக உள்ளே செல்லுதல்

ஏரோதியா:

என் திட்டம் சரியாக அமைந்துவிட்டது. நான் நினைத்தது
அனைத்தும் இலகுவாக நடக்கப்போகின்றது. இனிமேல்
காலமெல்லாம் தேன்நிலவுதான்...

திரை

இடம் : அரண்மனை

ஏரோதன் வீற்றிருத்தல்

பின்னணியில் இசை ஒலிக்கிறது
இசைக்கேற்ப சலோமை நடனமாடுகிறாள்

நடனம் முடிவில் சலோமை ஏரோதனை வணங்கி நின்றல்

ஏரோதன்:

அகமகிழ்ந்தேன் சலோமை உளம் குளிர்ந்தேன். அரச அலை
இதுவரை கண்டிராத அதிசய நடனம், அற்புத நடனம்...

மெட்டு : சந்தந விருத்தம்

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

ஏரோதன்:

அணிமணி ஒளிவீச ஆடிப்பாடிக் களிப்பூட்டி தும்பைப்பூத்
துணிமணி காற்றில் பறக்க துள்ளிக் குதித்து வளைந்தாடி
இணையினி யாருளர் என விந்தையி லாழ்த்திய சலோமையே
மன்னரும் மகிழ்ந்தேன் மதுவுண்டது போலவே ஆனேனே

ஏரோதன்:

சலோமை! நடன மாதர்களின் நடனத்திலிருந்த நயத்தைவிட
உன் ஆடலில் நயத்தைக் கண்டேன். அதனால் மகிழ்வு
கொண்டேன். என் பிறந்தநாள் விழாவின் சிறப்பிற்கு பெரு
விருந்து அளித்த உனக்கு நான் என்ன கைமாறு செய்யப்
போகிறேன்... ஏரோ! சொல் என்ன செய்யலாம்.

ஏரோதியா:

அவளிடமே கேளுங்கள் அன்பரே!

ஏரோதன்:

அதுவும் சரிதான்... சலோமை! உனது விருப்பமென்ன? கேள்
உவகையுடன் தருகிறேன்.

சலோமை:

என் மனமார்ந்த நன்றிகள்... வேந்தே! நான் கேட்பதை நீங்கள்

கொடுப்பீர்களா?

ஏரோதன்:

நிச்சயமாக... ஏரோதன் கொடுத்த வாக்கிலிருந்து மாறியதில்லை மாறிடவும் மாட்டான். நீ என்னிடம் எதைக் கேட்டாலும், ஏன் அரசில் பாதியைக் கேட்டாலுங்கூடத் தருவேன்.

சலோமை:

உங்கள் கூற்று உண்மையானால் தங்களால் சிறை வைக்கப் பட்டிருக்கும் யோவானின் தலையைத் தரவேண்டும்.

ஏரோதன்:

யோவானின் தலையா? சலோமை நீ அறிந்துதான் கேட்கிறாயா? தலையென்ன விளையாட்டுப் பொருளா?

சலோமை:

இல்லையென்பதை அறிவேன்.

ஏரோதன்:

அவன் தலையைத் துண்டிப்பதற்கு ஏற்றதான குற்றமெதுவும் அவனிடத்தில் இல்லையே. அதற்கும் மேலாக மக்கள் அவன்மீது அதீத நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்களே!

சலோமை:

மன்னா! எனக்குத் தேவை அவனது தலை. அவனைப்பற்றிய சான்றிதழில்லையே.

ஏரோதன்:

ஏரோ நீயாவது எடுத்துச் சொல்லக்கூடாதா?

ஏரோதியா:

அவள் பிடிவாதக்காரி. முடிவை மாற்றிடமாட்டாள் என்னவரே!

மெட்டு : கலீத்துறை

இராகம் : யைரளி

ஏரோதன்:

காட்டிடை வாழ்ந்து வேடுவக் கோலங் கொண்டவனாய்
காட்டிய வழியால் பலபேர் கவலை மறந்தே வாழ்கிறார்
பூட்டிய சிறையில் இருந்தும் பதுமையாய் பணி செய்வோனை
நீட்டிய வாள்கொண்டு நான் வெட்டுவேனோ அவன் தலையை

சலோமை:

கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற தயக்கமா வேந்தே?

ஏரோதன்:

சலோமை. நான் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற என்றும் தயங்கியதேயில்லை. குற்றமற்ற ஒருவனைத் தண்டிக்க மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை அவ்வளவுதான்... இது தந்தேன்

அவரின் தலையைப் பரிசாய் உனக்கு.

சலோமை:

மகிழ்ச்சி மன்னா.

ஏரோதன்:

யாரங்கே! (கையைத் தட்டுதல்)

வீரன் வந்து தலை வணங்கி நின்றல்

ஏரோதன்:

சலோமையின் விருப்பப்படியே சிறையில் இருக்கும் யோவானின் தலையை வெட்டி தங்கத் தட்டில் வைத்து அவளுக்கு பரிசாக அளியுங்கள்.

1ம் வீரன்:

உத்தரவு வேந்தே.

திரை

காட்சி - 6

இடம் : கொலைக்களம்

யோவானுடன் இரு வீரர்கள் வரல்

1ம் வீரன்:

போதகரே! உம்மை ஏனிங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறோம்
தெரியுமா?

யோவான்:

இருட்டறையில் சிறையிருந்தேன். இப்போ ஒளி சூழ நிற்கிறேன்.
இதைவிட வேறொன்றையும் நானறியேன்.

2ம் வீரன்:

மன்னரின் பிறந்தநாள் விழாவில் நடனமாடிய மகாராணியின்
மகளுக்கு உங்கள் தலையை வெட்டிப் பரிசாகக் கொடுக்கும்படி
மன்னரின் உத்தரவு.

யோவான்:

என் உயிரைப் பறிக்கும் அளவுக்கு நான் செய்த குற்றமென்ன?

மெட்டு : லிள்லிக் கொள்ளை

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 76)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சிந்துயைரவி

யோவான்:

எல்லைக் காற்றுவாழுமென் இறைவா
தொல்லுலகில் மானிடனாயேன் படைத்தாய் - தினம்
வயல்நதி கானகத்தினோரமிருந்து
தூயனிர்பாதம் போற்றினேன் சாற்றினேனே

பொய்யறியா போதனைக் ளுரைத்தே
செய்யறியா மக்களோ சீர் பெற்றே - பாவவினை
தீர்வதற்கு திருமுழுக்குப்பெற்று
ஆர்வத்துடன் உம்மடி ஏற்றுப் பணிந்தனரே

நாவாலுன்னை மட்டுமேயுரைத்தேன்
சாவணைக்க ஏதுசெய்தே நென்றறியேன் - ஆளும்
கொடியோனின் முடிவென்னவோ
அடியேனும் மறுக்காது ஏற்பேனே

1ம் வீரன்:

போதகரே! குற்றமற்ற உங்களுக்கு தண்டனை கிடைத்தமை வேதனை தருகின்றது. இதற்கு உடந்தையாய் இருக்கும் எங்களை மன்னித்தக் கொள்ளுங்கள்.

யோவான்:

எய்தவனிருக்க அம்பை நோவானேன். உங்களில் தப்பொன்று மில்லை. கடமையைத்தானே நீங்கள் செய்கிறீர்கள்.

2ம் வீரன்:

எமக்குச் சஞ்சலமாக இருக்கிறது.

யோவான்:

நீங்கள் மனந்திரும்பி தவறுகளை உணர்ந்தாலே கடவுளின் இராச்சியத்திலிருந்து மன்னிப்பு கிடைக்கும். இது பொய்யான உலகம். பொய்யான வேஷம். மெய்யை நாடுங்கள். மேன்மை அடைவீர்கள்.

1ம் வீரன்:

நிச்சயமாக போதகரே! எத்தகைய எதிர்ப்பு வந்தாலும் உங்களிடம் திருமுழுக்குப் பெற்ற இயேசுக்கிறிஸ்துவின் வழியை நாமும் தொடர்வோம்.

மழுவன் வரல்

2ம் வீரன்:

போதகரே! உங்களுக்குரிய நேரம் வந்துவிட்டது. இந்த மழுவர் கையில் ஒப்படைப்பதுடன் எங்கள் பணி முடிகின்றது.

யோவான்:

நல்லது. இறுதியாக எம் பரனிடம் வேண்டிக்கொள்ள சிறிது நேரத்தை ஒதுக்கித்தாருங்கள்.

1ம் வீரன்:

மனநிறைவுடன் தருகின்றோம்.

மெட்டு : தேவாரம்

இராகம் : ஹரிஹரம்போதி

யோவான்:

நிலைதளர்ந்த திட்டேனன்று நெடியவாள் நீட்டிய போதும் அலையென வந்த மக்கள் அநாதையாய் நிற்பார் அங்கே உலகாளும் எந்தன் தேவா உறுதியாய் வாரும் அவர்க்கு நிலையிலா வாழ்வு மண்ணில் நிற்பதம் அடைந்தேன் தஞ்சம்

வீரன்:

இதோ இந்த உத்தமரை உமது கையில் ஒப்படைக்கிறோம்.

அரசரின் உத்தரவுப்படி இவரது தலையை கொய்து தங்கத் தட்டில் வைத்து அரண்மனைக்கு அனுப்பி வையுங்கள். இதோ மன்னரின் முத்திரை பதித்த கட்டளை.

கட்டளையைக் கொடுத்தல்

உரை:

குற்றமறியாத ஒரு ஜீவன் கொலைக்களம் செல்லுகிறது. கலையின் பரிசு, விலையில்லா உயிரைப் பறித்தளித்த தலை...

சபையோர் வரல்

மெட்டு : கேடுசொல்ல யோசுமோ (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 20)

தாளம் : சூதி இராகம் : நோழி

முஸ்லீம் பெண் :

பல்லவி

நல்லோரைக் கொல்லலாமா ஐயா - பார்தனிலே
நல்லோரைக் கொல்லலாமா

சரணம்

தலைதுண்டிக்க வேண்டுமா தர்மமே நிலைமாறுமா
விலையில்லா உயிரையும் விரயமாக்க வேண்டுமா
நிலையில்லா வாழ்விற்காய் நீதியை உரைத்தவர்
கொலைக்களம் சென்றிடும் கொடுமையும் மாறாதா
(நல்லோரைக்...)

புண்ணியம் செய்துமே பரமனைத் தேடென்று
கண்ணியமாய் மொழிந்த காருண்யனைக் கொல்வதா
திண்ணமாய் பவமொழித்து திருமுழுக்கு பெறுவென்ற
கண்ணிய மானவரின் சிரசையும் கொய்வதா
(நல்லோரைக்...)

தொல்லைதரா சாதுவை கொல்லுதல் மனுநீதியா
தொல்லுலகில் இந்தநிலை மாறிடாதோ மானிடரே
கல்லுருகக் கெஞ்சியேனும் கயவரிடம் விட்டிடாமல்
நல்லவரின் பொன்னுடலை நாமடக்கம் செய்திடனும்
(நல்லோரைக்...)

சபையோர் பாடியவாறு உள்ளே செல்லுதல்
திரை மூடல்

கூத்து - 4

கன்னியர் திறை

1974 இல் என்னால் எழுதப்பட்ட 'களம் தந்த களங்கம்' என்னும் நாடகத்தினதும், 2003 இல் எழுதப்பட்டு வெளியீடு செய்யப்பட்ட 'களம் தந்த களங்கம்' என்னும் நாட்டுக்கூத்தினதும் ஒரு பகுதியின் புத்தாக்கமாகும்.

கதைச்சுருக்கம்

அமாந்தியு என்னும் பெரையுடைய இஸ்லாமிய மன்னன் துருக்கிய நாட்டை ஆட்சி புரிந்து வருகின்றான். உலகமெலாம் அடிமையாக தனது கொடியின் கீழ் இருக்க வேண்டுமென்ற பேராசை கொண்டவன் அவன். இதற்காகப் பெரும் படையைத் திரட்டி போரிட்டு வெல்லும் நாடுகளில் தனது அடிமை அரச நிர்வாகத்தை அமைத்து ஆண்டுதோறும் பெருந்தொகைப் பொன், பொருள்களுடன் கன்னிப் பெண்களையும் தீரையாகப் பெற்று அரசாட்சி நடத்தினான்.

தேரியாஸ் என்னும் பெரையுடைய கத்தோலிக்க மன்னன் ஸ்பானியா நாட்டை ஆட்சிபுரிந்து வருகின்றான். இவன் அமாந்தியு மன்னனுக்கு நேர்மாறானவன். அமைதியையே விரும்பினான். நாட்டு மக்களை கல்வியறிவில் வளர்ச்சியடையச் செய்வதிலும், பல்துறை உற்பத்திகளைப் பெருக்கி தன்னிறைவு அடையச் செய்வதிலும் கவனம் செலுத்திவந்தான். அதனால் படைகளையோ, படைக்கலங்களையோ பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்தவில்லை.

இந்நிலையில், துருக்கிய மன்னனின் பார்வை ஸ்பானியா நாட்டின்மீது திரும்பியது. அதன் நிலையை உளவுத்தகவல்கள் மூலம் அறிந்துகொண்டான். முடிவு....

பாத்திரங்கள்

கட்டியகாரர்	
கட்டியகாரர்	
தேரியாஸ்	(ஸ்பானிய மன்னன்)
தேரியாஸ் அமைச்சர்	
தேரியாஸ் தளபதி	
இளவரசி	
அமாந்தியோ	(துருக்கிய மன்னன்)
அமாந்தியோ அமைச்சர்	
அமாந்தியோ தளபதி	
1ம் பெண்	(சபையோர்)
2ம் பெண்	(சபையோர்)
3ம் பெண்	(சபையோர்)
2 பெண்கள்	(சபையோர்)
வீரர்கள்	

உரை:

கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டளவில் போரிலே வெற்றிபெறும் இஸ்லாமிய அரசர்கள் தம்மிடம் தோல்விகண்ட நாட்டு அரசர்களிடமிருந்து மின்னும் பொன்னுடன், கன்னிப் பெண்களையும் தீறையாகப் பெற்று வந்துள்ளார்கள். அந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் உருவான ஐதீகக் கதையே இதுவாகும்.

காட்சி - 1

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

கட்டியகாரர் வரல்

மெட்டு : மாட்சீமை மிகு மன்னர் (பண்டாரவன்னியன், பக். 01)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) இராகம் : சங்கராயணம்

கட்டியம் நாம் சொல்ல வருகின்றோம் - திறை
கட்டியகதை யொன்றைச் சொல்கின்றோம்
நீட்சியாய் தொடராமல் தடுக்கவே - பெண்கள்
நடந்திட்ட முறைதன்னைக் கேளுங்கோ

மணிமுத்து நிரையிட்ட ஸ்பானியமன்னன் - மக்கள்
மதிப்போடு வாழ்வழி காட்டினார்
அணியிட்டு அனைவரும் வாருங்கோ - வந்து
அறிவான நகர்தனைப் பாருங்கோ.

அடர்கொண்ட படைசேனை நிறையவே - ஆளும்
அரசனாம் துருக்கியில் இருக்கின்றார்
குடையின்கீழ அரசாள விரும்பிடும் - அவன்
கறைபட்ட ஆட்சியைப் பாருங்கோ

கட்டியகாரர் போதல்

தேரியாஸ் மன்னன் (ஸ்பானியா) வரல்

மெட்டு : லீகிலமும் புகழும் (கண்டி அரசன் பக். 03)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் இராகம் : கீர்வாணி

மணியொலி எழுமுன்னர் தேடி நகர்தனில்
துணிவுடன் வலம்வரும் வீரங் கொண்டவன்

அணிபெறு அரசவை தினமே கண்டிட
தணிவுடன் நாட்டினை ஆளும் மன்னவன்
எங்கும் இசை பெருக சங்கு குரல்தரவே
பொங்கி பரிணமிக்கும் செங்கோல் செய்வேனே

செம்மணி முடியதனைச் சூடி மன்னவர்
தம்புகழ் பாடிவிரைந்து தேடி வணங்குவர்
செம்மை பெற்றிம் நாடு பொன்னாகிட
சம்மதம் கொண்டவர் வாரி வழங்குவர்
எதிரில் எவர்வரினும் துரிதமுடனே யவர்
கதியே கலங்கச் செய்து சபை செல்வேனே

தேரியாஸ் மன்னன் உள்ளே போதல்
அமாந்தியு மன்னனின் (துருக்கி) மந்திரி வரல்

மெட்டு : சொல்ல முடியாது (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 24)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் இராகம் : சங்கராபரணம், மாயா மாளவ கௌளை

பல்லவி

மன்னர் என்னை வரும்படி சொன்னார் - மதியுரை கேட்க
மன்னர் என்னை வரும்படி சொன்னார்

சரணம்

மன்னர்க்கெலாம் சிங்கமேயவர் தந்திரத்திலோ நரி
மங்காப்புக்கழ் வீரனவர் இன்னலது ஏதுமின்றி
மின்னும்புது ஆட்சிதன்னை நன்னயமுறவேசெய்து
மன்னவன் ஈய்வதனை இன்பமுறப் பெற்றிடவே

(மன்னர்)

வென்றநாடு களிலெங்கும் சேகரித்த செல்வங்களை
சென்றதிசை யிலுள்ள நாடுகளில் வென்றவைகள்
செந்நெல் வயல் பொற்குவிய லத்தனையும்
சொல்லக் கேட்டறிய என்னை மன்னர ழைத்தாரோ

(மன்னர்)

மந்திரி உள்ளே போதல்
அமாந்தியு மன்னனின் தளபதி வரவு

மெட்டு : பெருமை பெருமை (ஜெனோவா)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ரநடை) இராகம் : மாயா மாளவ கௌளை

மன்னர் அழைத்திட்ட சேதியை அறிந்துமே
மாட்சியுடன் சென்று மீட்சியைக் காணுவேன்
மன்னரின் வீரத்தை இவ்வையகம் அறியுமே
மாற்றானின் நிழல்கூட படநானும் விடமாட்டேன்

வீரம் நிறைந்தளம் மன்னாதி மன்னரை
வழிபட மறுப்போரின் உயிருக்கு உலையாவேன்
வீரியம் பேசிய வீணர்கள் அனைவரும்
வாளுக்கு இரையான கதையையும் சொல்லுவேன்

தளபதி உள்ளே போதல்
திரை விலகல்

இடம் : அரண்மனை

அமைச்சரும் தளபதியும் நின்றல்
அமாந்தியு மன்னன் வரல்

மெட்டு : அதி உக்ரம கோலன்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 07)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : கீரவாணி

அல்லா வருள் வேண்டி - அவர்புகழ்
அவனியில் நிலை பெறவே - பகைவர்கள்
ஒழியச் சேனைகள் புகழ்ச் சங்கொலி
ஒலிக்க சபைதனில் நடமிடுவேனே

கன்னியர் கவரிகள் வீச - திறைமன்னர்
கரங்குவித் தடி தாழ - உலகினில்
மன்னனின் புகழினை மலையென நிறுத்திட
மாண்புடன் போற்றிட அரசுசெய்வேனே

அமாந்தியு மன்னன் கொலு ஏறுதல்
மந்திரியும் தளபதியும்
சிரம் தாழ்த்தி வணங்கல்

அமாந்தியு : (கைகளை முன்னோக்கி நீட்டியபடி)

சலாம் அலெக்கும்

ஏனையவர்கள் : (கைகளைக் குவித்தபடி)

அலெக்கும் சலாம்

மெட்டு : மாகருணாகரா

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 36)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : நடபைரவி

அமாந்தியூ :

எட்டுத் திக்கும்படை சென்றேபற்பல
நாட்டையும் அடிமை கொண்டோம் - இப்போ
தூற்றுவாரெவர் போற்றுவா ரெவரோ
சாற்றுவிர் மந்திரியே இப்போதே

அமைச்சர் :

தெய்வமே யென்றவர் துதிக்கையிலேதினம்
தெய்வத்தையெவர் தூற்றுவார் - பொன்னும்
பொருளும் அள்ளிக் குவிக்கின்றார்
பொக்கிஷமெல்லாம் தங்கமயமாச்சே

அமாந்தியூ :

செல்லாத நாடுண்டோ ஏட்டினைப்பாரும்
வெல்லாத நாடுண்டோ அவனியில்கூறும் - மதி
சொல்லிடு மெந்தன் மந்திரியே நீரும்
சொல்லிட வேது முண்டோ செப்பிடுவீரே

அமைச்சர் :

நாட்டிலே பஞ்சம் என்பதேயில்லை
நானிலத்தி லும்மை புகழாதாரில்லை - ஸ்பானிய
நாட்டையும் நமதாக்கிக்கொண்டால்
நமக்கென்ற பகையாளி யாருமேயில்லை

அமாந்தியூ :

இன்னமும் ஒரு நாடா?... என்ன சொன்னீர்... ஸ்பானிய நாடு
அப்பிடித்தானே... ஓ! நமது பெண்கள் விரும்பி அணியும்
முத்துமாலை அங்கிருந்துதானே வருகிறது.

அமைச்சர் :

உண்மை மன்னா. முத்துக்கள் மட்டுமல்ல நாம் பஞ்சனைக்குப்
பாவிக்கும் புள்ளினத்தின் இறகுகள், முத்தான கடல் திரவியங்கள்
அனைத்தும் அங்கிருந்துதான் பெற்றுக் கொள்கிறோம்.

அமாந்தியூ :

அப்படியானால் அந்த நாடு அந்நியமாக இருக்கக்கூடாது எமக்கு
கீழ்ப்பட்டதாகத்தான் இருக்கவேண்டும். நான்தான்... இந்த
உலகின் சக்கரவர்த்தியாக திகழவேண்டும்... தளபதி!

மெட்டு : மாகருணாகரா

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 36)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : நடபரளி

அமாந்தியூ :

போரிலேவெற்றி வீரர்கள் நாங்கள்தான்
காரியமாற்றிடத் தயங்குவதேனோ - ஸ்பானிய
நாட்டையும் முற்றாகக் கவர்ந்திட
நல்லதோர் திட்டத்தைக் கூறுவீரிப்போ

தளபதி :

ஸ்பானியதேசமோ சின்னிவிரலெமக்கு
சரிபாதிசேனைகள் போதும்வெல்வதற்கு - இன்றே
போரைத்தொடங்கினால் ஈரேழு நாள்களில்
யாருமே தப்பிடார் நாடுநம்வசமே

மெட்டு : சந்தந வீருந்தம்

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

அமாந்தியூ :

இந்நாள் வரையுமேன் காலங் கடத்தினோம் வீரத்தளபதியே
எந்நாளும் எம்கொடி ஒன்றே உலகிலே என்றே யிருப்போமே
எந்தன்முன் பணியாதார் எவருமோ கூடாது இம் மண்ணிலே
இந்தக்கணமே படை சென்றுமே போராடிப் பணியவைப்போம்

தளபதி :

உத்தரவு வேந்தே

சிரம் வணங்கிவிட்டுப் புறப்படத் திரும்புதல்

அமாந்தியூ :

தளபதியாரே! சற்று நில்லுங்கள். உமது வீரத்தை நான் நன்கு
அறிவேன். அதேவேளை எதிரியை குறைத்து மதிப்பீடு செய்தால்
எமக்குத்தான் ஆபத்து.

தளபதி :

உண்மை மன்னா...

அமாந்தியூ :

தலைநகருக்குத் தேவையான காலாட்படையையும், குதிரைப்
படைவீரர்களையும் நிறுத்திவிட்டு ஏனைய காலாட்படை
குதிரைப்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை அனைத்தும்
புறப்பட்டுச் செல்லட்டும்.

தளபதி :

உத்தரவு வேந்தே

திரை மூடுதல்

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

வீரர்கள் இருபுறமும் போருக்குச் செல்வதைப்போல்
ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
போர்க்களத்தில் எழக்கூடிய ஒலிகள் கேட்கின்றன.

உரை:

பலம்வாய்ந்த துருக்கி நாட்டுப் படைகள் இரவோடிவாக ஸ்பானியா நாட்டுக்குள் பல முனைகளாலும் ஊடுருவி சுற்றிவளைத்து விட்டன. அமைதியை விரும்பி அதற்காகவே ஆட்சிசெய்து ஆக்கப்பணிகளை மேற்கொண்டிருந்த ஸ்பானிய நாட்டின் பாதுகாப்புப் படையினரால் எதிர்பாராமல் நிகழ்ந்த சுற்றிவளைப்பைத் தடுக்க முடியவில்லை. அவர்களை எதிர்கொள்ளவும் முடியவில்லை. இழப்புகள் அதிகரித்த வண்ணமேயிருந்தன.... தொடர்ந்தும் அலையலையாய் வந்த இஸ்லாமிய படைகளின் எதிர்ப்பை சமாளிக்க முடியாமல் ஸ்பானிய படைகள் பின்வாங்கத் தொடங்கின... முன்னணியில் நின்று போரிட்ட ஸ்பானிய மன்னன் தேரியாலை இஸ்லாமிய படைகள் சூழ்ந்துகொண்டன. இறுதியில் தேரியாஸ் கைதுசெய்யப்படுகின்றார்.

காட்சி - 2

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

தேரியாஸ் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு வீரர்களால்
அழைத்துவரப்படுகின்றான்

மெட்டு : தேவாரம்

இராகம் : ஹரிஹாம்யோதி

தேரியாஸ்:

முத்து வெண்குடை நிழலளிக்க மூத்தோர்கள் வாழ்த் தொலிக்க
சித்திரமின் மணிக் கோலேந்தித் திறனுடன் ஆண்டிருந்தேன்
சத்துரு அமாந்தியோ படை சூழ்ச்சி செய்து சூழவாச்சே
இத்தரை யிலெனக்குவந்த இன்னல் தீர வழிஎன்னவோ

தேரியாஸ்:

இறைவா! நல்லதையே செய்ய நினைத்தேன். நல்லதையே
செய்தேன். அப்படிப்பட்ட எனக்கு இதுதானா பரிசு?

மெட்டு : கச்சளமெத்துநெய்

(அலங்கார ரூபன்)

தாளம் : ஆதி

இராகம் : நடையரவி

தேரியாஸ்:

நானிலம் மென்னையே நகைத்துச் சிரிக்க
நாணமு மின்றியே தெருவில் நடந்திட
கொடுவினை செய்தானே - நெறிமாறி
கெடுவினை புரிந்தானே - பொங்கும்
கடலெனத் திரண்டுமே - நாட்டை
சுற்றி வளைத்தானே

அமைதியை நாடியே அனுதினம் நின்றேனே
அடிமையாய் என்னையே அடக்க முனைந்தானே
தீயவினை செய்யவே - சதியை
தீயென மூட்டினான் - அவன்
திட்டத்தை அறியாமலே - நானும்
தடுமாறி விட்டேனே

திரை விலகல்

இடம் : அரண்மனை

அமாந்தியு அரண்மனையில் நின்றல்
தேரியாஸை சங்கிலியால் பிணைத்தபடி கூட்டிவரல்

மெட்டு : சந்தத வீருத்தம்

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

அமாந்தியு:

அச்சமென்பதை அறியாத என்னை எதிர்த்தாயோ அற்பனே
 மிச்சமென்ன கண்டாய் துச்சனே நீயும் உணர்வாயோ மூடனே
 பச்சைக்கொடி காட்டி ஏற்றிருந்தால் அச்சமில்லை உனக்கே
 அச்சமினி வேண்டாம் அடியேனின் ஆணையை ஏற்று நட

அமாந்தியு:

நாட்டை உருவாக்குவதில் உனக்கு நிகர் எவருமில்லையென்று
 எக்காளத் தொனியில் உரைத்த தேரியாலே! எனது படைகளின்
 வீரம் பற்றி அறிந்ததேயில்லையா?

தேரியாஸ்:

அறிந்திருந்தும் அசட்டையாய் இருந்துவிட்டேன் அரக்கனல்ல
 நீயென்று... இப்போது உணருகிறேன் உன் அரக்கத்தனத்தை.

அமாந்தியு:

அது ஆட்சியின் தந்திரம்...

தேரியாஸ்:

ஆட்சியின் தந்திரம் பற்றி உரைக்கவேண்டியதில்லை எனக்கு.
 நாம் அமைதியை விரும்பினோம்.

அமாந்தியு:

அதனால்...

தேரியாஸ்:

தொழிற்சாலைகளை அமைத்தோம். மக்களுக்கெல்லாம் வேலை
 வழங்கினோம்.

அமாந்தியு:

ஓகோ அப்படியா?...

தேரியாஸ்:

படைகளையல்ல பள்ளிக்கூடங்களைப் பெருக்கினோம்.

அமாந்தியு:

அப்படியென்றால் பணிந்துபோகவேண்டியதுதானே? ஏன்
 போர்க்கோலம் பூண்டாய்...

அமாந்தியூ:

சேனைபலவிருக்கும் மன்னன் அமாந்தியூ தன்னை
 சாவிற் கஞ்சிடாத சக்கரவர்த்தன் என்னை
 பூனையென்றே நினைத்துப் போர்க்கோலம் பூண்டாயோ
 பாதி இரவுக்குள்ளே பந்தாடி முடித்தேனே
 கொடுவிப்போ இளமங்கை பலபேரைத் திறையாய்
 விடுவிப்பேன் உனையின்றே என்கொடிக்கீழ் அரசாள

தேரியாஸ்:

உந்தன் படைக லுலகில் ஈனப் படைகளடா
 ஊழையிட்டு நிற்கும் கோழை நீதானடா
 ஈனத்தனமாய் நாட்டைச் சுற்றிவளைத்தநீயும்
 இரவோடு இரவாக அழித்ததில் பெருமையா
 தந்திடேன் பெண்திறை எனதுயிர் எடுத்தாலும்
 திறையாக கன்னியரை தரமாட்டேன் ஒருபோதும்

அமாந்தியூ:

கன்னியர் திறை என் இலக்கு

தேரியாஸ்:

ஸ்பானிய மன்னனா பொறுப்பு

அமாந்தியூ:

மண்ணாளவேண்டிய அடிமை நீ

தேரியாஸ்:

வஞ்சனையால் வென்ற துரோகி நீ

அமாந்தியூ:

கொஞ்சம் நாலை அடக்கு

தேரியாஸ்:

எஞ்சிய எனது உயிருக்காகவா?

அமாந்தியூ:

இல்லை

தேரியாஸ்:

அப்படியென்றால்

அமாந்தியூ:

உன் நாட்டுக்காக

தேரியாஸ்:

அதைத்தான் இழந்து நிற்கிறேனே

அமாந்தியூ:

உன் நாட்டு மக்களை நீ

தேரியாஸ்:

உயிராய் மதிக்கின்றேன்

அமாந்தியூ:

நாட்டு வளங்களை

தேரியாஸ்:

என் உடலாய் நினைக்கிறேன்

அமாந்தியூ:

அப்படியா?... பெண்திறை இல்லையென்றால்

மெட்டு : ஊனற்றவளைசங்க

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 80)

தாளம் : (சோகம்) மிஸ்ரசாய்

இராகம் : ஹம்சவத்வனி, கீர்வாணி

(வீரம்கம்) சதுஸ்ரதம் (மிஸ்ரநடை) இராகம் : சிந்துயரவி

அமாந்தியூ:

வானத்தால் விளைந்த வளங்களைநான் அழிப்பேன்

வீரரைவிட்டு எல்லாம் சூறையாடிக் குவிப்பேன்

கன்னிய ரெல்லாரையும் கனியவைத்துப் பார்ப்பேன்

கட்டுக்குலையாத நாட்டைக் காணவே மாட்டாய்

முடிவாகச் சொல்லிடு மூடனே கன்னியர் திறைதனை

முறையாக அனுப்பிடின முடியாள இடமுண்டு

தேரியாஸ்:

இறைவா எனக்கேன் இந்த சோதனை ஏன் இருதலைக்கொள்ளி
ஏறும்பாகத் தவிக்கவிட்டாய்?...

மெட்டு : ஊனற்றவளைசங்க

தேரியாஸ்:

நீசனுன்னை நினைத்து நாணிக் குறுகலானேன்

நாட்டுமக்களை நினைத்து நட்பாற்றில் தவிக்கிறேன்

ஸ்திரிலோலனே உந்தன் திறையை ஏற்றேன்

ஸ்பானிய நாட்டின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டே

கைதியாய் இப்போநான் கைகட்டி நிற்கிறேன்

காலம் பதில்சொல்லும் ஒருநாள் அறிவாயே

அமாந்தியூ:

இது புத்திசாலித்தனம். அமைச்சரே ஓலையில் எழுதியுள்ள எமது

நிபந்தனைகளைப் படியுங்கள் கேட்கட்டும்.

அமைச்சர்: (ஓலையைப் படித்தல்)

மேன்மைதங்கிய சக்கரவர்த்தி அமாந்தியூ மன்னன் சமூகத்திற்கு! ஸ்பானிய நாட்டு மன்னன் தேரியாஸ் ஆகிய நான் போரிலே தோல்வியுற்றதனால், இழந்த நாட்டை மீண்டும் பரிபாலிப்பதற்கு திறையாக வருடந்தோறும் ஐம்பது கன்னிப் பெண்களையும், முத்துடன் சேர்ந்த கடல் திரவியங்கள் மூன்று வண்டில்களிலும் அனுப்பி வைப்பேன் என இத்தால் உறுதிப் படுத்துகின்றேன்.

இப்படிக்கு, தேரியாஸ் - ஸ்பானியா தேசம்

வீரர் தேரியாளின் கைகளின் கட்டை அவிழ்த்துவிடல்.

அமைச்சர் ஓலையை தேரியாளிடம் கொடுத்தல்

தேரியாஸ் தயங்கியபடி மோதிரத்திலிருந்த

அரச இலஞ்சனையைப் பதித்தல்

அமாத்தியூ தேரியாளின் முடியைத் தளபதியிடமிருந்து பெற்று

தேரியாளிற்கு சூட்டுதல்

அமாந்தியூ:

தளபதி! எமது எண்ணம் நிறைவேறிவிட்டது. நீர் ஸ்பானிய மன்னருடன் கூடவே எமது எல்லைவரை காவலாய்ச் சென்று வாருங்கள்.

தளபதி:

உத்தரவு வேந்தே!

திரை மூடுதல்

காட்சி - 3

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

மெட்டு : ஐய்யோ கெட்டேனே

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 41)

தாளம் : ருபகம்

இராகம் : சிந்துரையி

தேரியாஸ்:

என்னென்று செல்வேனோ மக்கள்முன்
எப்படித்தான் சொல்வேனோ - இந்த
மண்ணினில் என்னையே மக்களினியாரும்
மன்னிக்க மாட்டாரே

என்றெஞ்சு தானெரியுந் துயரை
எப்படி உரைப்பேனோ - அதை
எண்ணிடத் துணிவாரோ - பொருளை
எவ்விதம் எடுப்பாரோ

திரை விலகல்

இடம் : அரண்மனை

தளபதியும் அமைச்சரும் நிற்கல்
தேரியாஸ் அரண்மனையில் ஏறுதல்

அமைச்சர்:

மன்னா உங்கள் வரவுகண்டு உள்ளம் குளிர்கிறது;

தளபதி:

மன்னிக்கவேண்டும் மன்னா. தங்களை தனிமையில்...

தேரியாஸ்:

நான் தனிமையில் கைதுசெய்யப்பட்டதுதான் நல்லது. நீங்கள்
இங்கில்லையென்றால் எனக்குப் பதிலாக நாட்டு மக்களில்
நலனைக் கவனிப்பது யார்?

அமைச்சர்:

மன்னா! தங்கள் முகத்தில் இதுவரை இல்லாத வேதனை.

தேரியாஸ்:

உண்மைதான்

தேரியாஸ்:

கட்டுண்டேன் கயவர் சூழ்ச்சியில் சிக்குண்டு சிறையானேன்
வெட்டுண்டு மாண்டிடாமல் வீணர் கையில் அகப்பட்டேன்
எட்டுண்ட திக்கும் ஸ்பானியர் இழந்த புகழ் இனிவருமோ
கெட்டின்று போனேன் எனக்கிந்த கேண்மையிலும் கேவலமே

அமைச்சர் - தளபதி:

மன்னா!

தேரியாஸ்:

உண்மை... கெட்டின்றுபோனேன் நான் (அழுதல்)

அமைச்சர்:

மன்னா நீங்கள் சொல்வது..

தேரியாஸ்:

நாட்டை நாம் பரிபாலிப்பதற்குத் திறையாக ஆண்டுதோறும்
ஐம்பது கன்னிப் பெண்களையும் திரவியங்களையும் அனுப்ப
கையெழுத்திட்டு வந்திருக்கிறேன்.

மெட்டு : ஏடாகிய பதுமாமணி

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 10)

தாளம் : ருபகம்

இராகம் : கீரவாணி

தேரியாஸ்:

என்னிலு யிரில்லை யதை எண்ண உளமில்லை - இன்று
கன்னியர் திறையேற்ற விந்தை கேளுமுரைக்கின்றேன்
தன்னந்தனி யாளாயானேன் சூழ்ப்பகைவரே நின்றார் - நிலை
எண்ணித் துணிவதற்குள் தாவினர் என்மேல்கூடி

அமைச்சர்:

நாடோவிடர்தன்னில் நம்பிடார் நம்கதையை - பித்து
பிடித்ததென் றெம்மை பரிசாசம் செய்துமேநிற்பார்
நாடாண்டிடும் மன்னர் நாசமே செய்தாரென்பார் - தினம்
வீடேகதி என்றவர் விதியே கதியென்றாகுவர்

தேரியாஸ்:

என்ன செய்வது அமைச்சரே. பெண்திறைக்கு நான் சம்மதிக்க
வில்லையென்றால் நாடு நகரெல்லாம் சூறையாடப்படும். கற்புக்
குலையாத கன்னியர்கள் எல்லோரும் கற்பழிக்கப்படுவார்கள்.
நாடே சுடுகாடாய் மாறிவிடும்... இந்நிலையில் நான்....

மெட்டு : ஏடாகிய பதுமாமணி

தேரியாஸ்:

என்நிலைநீரு மறிந்தீர் நன்னயம் செய்யவெழுவிர் - பிழை
மன்னித்தேற்றே கன்னியரைதிறைக் கழைப்பீர்
புண்பட்டுநிற்கு முள்ளம் மேலும் புண்படலாமா? - மனம்
பண்பட எடுத்துரைத்தே பக்குவமாய் கூறிடுவீரே

தளபதி:

நீங்கள் பிழை செய்வதா? இருக்கவே இருக்காது. ஸ்பானியா
நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கு நீங்கள் எடுத்த முடிபு சரியானதே.

மெட்டு : ஏடாகிய பதுமாமணி

தளபதி:

நாட்டின்நலன்மிகவேயதை நயமாய் உரைத்திப்போ - திறை
கட்டவே அழைத்திடுவோம் கன்னியர் மறுத்தெதிர்த்தால்
கட்டியேஇழுத்தெடுக்க கட்டளைதனைக் கொடுப்பீர் - இதை
தட்டிவிட்டால் வேறு வழியொன்றுமில்லை அறிவீர்

தேரியாஸ்:

கன்னியர் திறைக்குச் சம்மதித்தது என் உயிரைக் காப்பாற்று
வதற்காகவல்ல. நாட்டின் நலனுக்காகவேதான். நான் சம்மதிக்கா
விட்டாலும் அவர்கள் இன்னமும் அதிகமான கன்னியரை
பலவந்தமாக இழுத்துச் சென்றிருப்பார்கள். அது நிகழா
திருக்கவே இந்த இழிவான திறைக்கு சம்மதித்தேன். தளபதி!
நாட்டின் ஓட்டுமொத்த நலனுக்காய் பெண்திறை அனுப்பிட
எதைச் செய்திடினும் அனுமதி தருகிறேன்.

தளபதி:

உத்தரவு மன்னா

தேரியாஸ்:

அமைச்சரே! திறை சம்பந்தமாக என் மகளுக்கு நான் எடுத்துச்
சொல்லும்வரை அவளுக்கு எதுவும் தெரியவேண்டாம்.

அமைச்சர்:

உத்தரவு வேந்தே!

திரை

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

உரை:

சுயமாகத் திறை செல்ல கன்னிப்பெண்கள் எவரும் விரும்பவில்லை. நாட்டின் நலன் என்ற கோஷத்தை முன்வைத்து பலவந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்ட ஐம்பது பெண்கள் திறையாக அனுப்பப்பட்டார்கள். தகவல் நாடெங்கும் பரவ பல எதிர்ப்புக் குரல்கள் எழுத் தொடங்கின. பெற்றோர் தமது பெண்களுக்கு குறைந்த வயதிலேயே திருமணத்தைச் செய்யத் தொடங்கினர். இதனால் குடும்பங்களிடையே பல பிரச்சினைகள் உருவெடுத்தன. கலாசாரச் சீரழிவுகள் தலைகாட்டத் தொடங்கின.

சில பெற்றோர் தமது கன்னிப் பெண்களுடன் அயல் நாடுகளில் புலம்பெயரத் தொடங்கினார்கள். பெருந்தொகையாகப் பெண்கள் கன்னியாஸ்திரி மடங்களில் இணையவும் தொடங்கினார்கள். இவை பலவகையிலும் பற்பல புதிய பிரச்சினைகளுக்கு வழிகோலலாயின.

இந்நிலை தொடர்ந்துகொண்டிருக்கையில் கன்னியர் திறை அனுப்ப வேண்டிய காலமும் அண்மித்தது. கிளர்ந்தெழுந்தனர் பெண்கள்...

சபையோராக மூன்று பெண்கள் பாடிக்கொண்டு வரல்

மெட்டு : என்மகனே பொன்மகனே

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 40)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சிந்துரையளி

1ம் பெண்:

கன்னிதிறை கிள்ளுக்கீரை - என
காவலனே நினைத்தாரோ
மன்னரென்னை திறையாய் கேட்டால்
மாண்டிடுவேன் மறுத்துவிட்டு

2ம் பெண்:

யாரோபெற்ற பெண்டிற்களை - அவர்
யாகம் செய்திடல் தகுமோ
போரால்வந்த வினைதானென்றால்
பாரில்நா மழிவதாமோ

3ம் பெண்:

கன்னியர் திறைகொடுக்க - மதி
மன்னனுக்கு கண்ணில்லையோ

என்னுயிரை தரநான் தயங்கிடேன்
ஏற்றிடேனே பெண்திறையை

1ம் பெண்:

கண்ணாய் மதிக்கும் சுற்பை - அந்த
காமுகன் பறிக்கலாமோ
பெண்ணாய்ப் பிறந்த நாமெல்லாரும்
மன்னனைத்தான் கேட்டிடனும்

2ம் பெண்:

உண்மை இனிமேலும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது.
நாடெங்கிலுமுள்ள பெண்களை கிளர்ந்தெளச் செய்ய வேண்டும்.

3ம் பெண்:

முதலில் எமது எதிர்ப்பை, நியாயமான கோரிக்கையை
அரண்மனை அறியச்செய்வேண்டும்.

1ம் பெண்:

இன்று இளவரசி வீதிவலம் வரும்நாள் வாருங்கள் அவரைச்
சந்தித்து எமது உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்துவோம்.

பெண்கள் போதல்

இரண்டு வீரர்கள் முன்வர இளவரசி தொடர்ந்து வருகிறார். பாதிதூரம்
வந்த பின்னர் பின்புறத்தால் மூன்று பெண்கள் வரல்

1ம் பெண்:

நில்லுங்கள் இளவரசி நில்லுங்கள்.

வீரர் பெண்களைத் தடுத்தல்

வீரன்:

யார் நீங்கள்?... இளவரசியை வழிமறிக்கக்கூடாது.

இளவரசி:

விடுங்கள் அவர்களை... வீரரே நீங்கள் சிறிதுநேரம் அங்கே
ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள் இவர்களுடன் நான் பேச
வேண்டும்.

வீரன்:

உத்தரவு இளவரசி

வீரர்கள் போதல்

இளவரசி:

பெண்களே! நீங்கள் யார்? எதற்காக என்னைப் பின்தொடர்ந்து வழிமறித்தீர்கள்? என்னவேண்டும் உங்களுக்கு?

2ம் பெண்:

பொன் வேண்டாம், பொருள் வேண்டாம், மண் வேண்டாம், மணி வேண்டாமம்மா

3ம் பெண்:

உயிர்ப்பிச்சை வேண்டும், கற்புடன் நாம் இம்மண்ணில் வாழவேண்டும்.

இளவரசி:

புரியவில்லையே அம்மா

மெட்டு : செப்பரிய யூனில்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 44)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : நடபைரவி

1ம் பெண்:

ஆருமில்லாப் பாவிநாமே தேவி - உங்கள்
ஆதரவைத் தேடிவந்தோமே பாவி
பாரிலுந்தன் தந்தைசெய்கை யாலே -நாமோ
பலிக்கடாவாய் ஆகினோமே தேவி

இளவரசி:

எந்தன்தந்தை செய்ததென்ன தாயே - ஏன்நீர்
ஏதலியாய் ஏங்குகிறீர் தாமே
நிந்தைபரிகாசம் செய்யும் மாதே - நீவிர்
நிவர்த்திகாண எனக்குரைப்பீர் தாயே

2ம் பெண்:

கன்னிப்பெண்ணை திறையனுப்பும் நீதி - பாரில்
காவலனுக்கெவர் தந்தாரோ தேவி
மன்னர்குலக் கன்னிகையே திறையாய் - யாரும்
மாற்றான் கைக்கு மாறலாமோ தேவி

இளவரசி:

கன்னிப் பெண்கள் திறையா? இது என்ன விசித்திரமான கதை.

இளவரசி:

வீண்பழியை சொல்வதேனோ நீவிர் - நம்மை
வாழவைக்க வந்தவரென் தந்தை

கன்னியரைத் திறையனுப்பும் தேவை - நாட்டை
காப்பவர்க்கு வந்ததேனோ கூறீர்

3ம் பெண்:

போரிற்றோல்வி கண்டவுங்கள் தந்தை - மீள
பாரிலிழுக்கைச் சமந்தே வந்தார்
தேரையேற்றிக் கொல்லுவது நலமே - திறையாய்
தாரைவார்த்து கொடுப்பது இழிவே

இளவரசி

தரணிபோற்றும் தயாளன் மன்னர் - ஏனோ
தன்னுயிர்க்காய் பணயம் வைத்தார்
பரணிபாடும் கன்னியரே கேளும் - என்னுடன்
பகர்ந்ததில்லை கொடுமை இதனை

1ம் பெண்:

கடந்த ஆண்டு போரிலே தோல்விகண்டு மீண்ட மன்னர் பெண்க
ளின் எதிர்ப்பையும் கதறலையும் புறந்தள்ளி, பலவந்தமாக ஐம்பது
பெண்களை திறையாக அனுப்பிவைத்தாரே உங்கள் அப்பா,
எங்கள் மன்னர்... இதை நீங்கள் அறியவில்லையா?

2ம் பெண்:

இப்போ திறை அனுப்பவேண்டிய காலம் நெருங்கி விட்ட
அறிவிப்பு வெளிவந்ததே அதுவும் தெரியவில்லையா? இன்னமும்
யார்யாரை திறையனுப்ப இழுக்கப் போகிறீர்கள்?

இளவரசி:

நீங்கள் சொல்லுவதெல்லாம் எனக்குப் புதுமையாக இருக்கிறது.

3ம் பெண்:

நாடே குமுறி எழுகின்றது. யாரும் உமக்கு உரைத்ததேயில்
லையா? ஸ்பானிய நாட்டு மக்களின் துடிப்பை, துயரத்தை,
கண்ணீரை அரண்மனை அறியாதது வேதனை தருகிறது தேவி.

இளவரசி:

நீங்கள் சொல்வதொன்றையும் நான் இதுவரை அறிந்ததிலேன்.
கள்ளமின்றித் துள்ளித் திரிந்தேன் களம் சென்ற என் தந்தையால்
வந்த கறைபடிந்த களங்கத்தை அறியநான் தவறிவிட்டேன்.

மெட்டு : சீவ்னிசை

இராகம் : நடபைரவி

இளவரசி:

உச்சிதத்து ரெத்தினமாய் ஒங்கி ஒலித்த என் தந்தை

உச்சிமோந்த தன்மகட்கே மறைத்தார் திறைதனையே
நிச்சயமாய் பெண்திறையை நிகழநான் விடமாட்டேன்
அச்சமினி வேண்டாம்மாதே அமைதியாய்ச் செல்லுவீரே

இளவரசி:

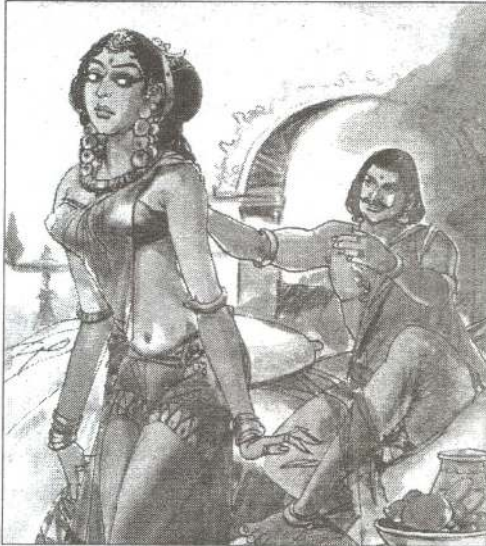
பெண்களே! உங்கள் வேதனை எனக்குப் புரிகின்றது. கன்னிப் பெண் திறையை நியாயமென்று மண்ணில் எவரும் சொல்லார். அந்தத் திறையை நிறுத்தி நாட்டு மக்களின் கண்ணீரை நிச்சயம் நான் துடைப்பேன். என்னை நம்புங்கள். இத்தனைநாளும் இதுபற்றி நான் அறியாமல் இருந்ததற்காக என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்.

1ம் பெண்:

வேண்டாம் இளவரசி. உங்கள் வார்த்தை ஒன்றே போதும் நாங்கள் அமைதியாய் இருப்பதற்கு. நீங்கள் திறையைத் தடுப்பீர்கள் என்று நம்புகின்றோம். அதனால் நிம்மதியாக நாங்கள் போய் வருகின்றோம்.

இரு பகுதியாக பிரிந்து செல்லுதல்

திரை விலகுதல்

காட்சி - 5

இடம் : அரண்மனை

தேரியாஸ் அமைச்சர் தளபதி நிற்கல்

மெட்டு : விருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

தேரியாஸ்:

பகலவனை ஆடையாய் பனிமதியை காலணியாய் கொண்ட
பலஸ்தீனப் பாவையாம் கன்னிமரியா ளீன்ற மைந்தா
அகவினை பவவினை கழைந்தேநீரும் காப்பாய் எம்மை
அவனியில் அருளோடு நாம்வாழ அருள்வாய் துணை

விருத்த இறுதியில் இளவரசி வரல்

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

இளவரசி:

தந்தையே அரசே போற்றி
தரணியாள்பவரே போற்றி
விந்தையாய் திறை அனுப்பும்
வித்தக சித்தரே போற்றி
முந்தையோர் செய்யாத முறையை
முன் மொழிந்தவரே போற்றி
வந்தாரை வாழவைத்திடவே
வழிகாட்டுபவரே போற்றி போற்றி

தேரியாஸ்:

அந்தபுரத்தில் அணுகவேண்டிய இளவரசிக்கு இங்கு...

இளவரசி:

என்னவேலை என்று கேட்கிறீர்களா? அந்தபுரம் அறியாத பல
விடயங்கள் அரண்மனைக்குள் புதைந்து கிடக்கிறது. அதை
அறியவந்தேன் தந்தையே.

தேரியாஸ்:

புரியவில்லையே! உன் பதிலிலுள்ள அர்த்தம் விளங்கவில்லையே.

இளவரசி:

அனைத்தும் அறிந்தவர், நினைத்ததைச் சாதிப்பவர் நீங்கள்.

புரியவில்லை என்பது புதிதாக இருக்கின்றது.

தேரியாஸ்:

புதிர் போடாதே மகளே.

இளவரசி:

புரியாதவைகள் புதிராகத்தான் தெரியும். கன்னிப்பெண்கள் திறை பற்றி அறிந்திருக்கிறீர்களா?

தேரியாஸ் அமைச்சரைப் பார்த்தல்
அமைச்சர் இல்லையென்பதுபோல் தலையசைத்தல்

தேரியாஸ்:

..... (மௌனம்)

இளவரசி:

அதற்கு அத்திவாரமிட்டவர் நீங்கள்தானே, கதறக்கதற கன்னியரை அனுப்பி வைத்தவரும் நீங்கள்தானே. அப்படியிருக்கையில் அறிந்திடாதிருக்க நியாயமில்லையே.

தேரியாஸ்:

எப்படி நீ அறிந்துகொண்டாயம்மா?

இளவரசி:

மதிநுட்பமாய் மறைத்துவைக்கச் சொன்னீர்களா?... மாதர்களை தெய்வமாய் மதிக்கும் நாட்டில் உலகமே நாணும் இந்த மதிசெட்ட, கேவலமான, மிகக் கொடுமையான செயலைச் செய்ய எப்படியப்பா துணிந்தீர்கள்?

தேரியாஸ்:

மகளே!

மெட்டு : புத்திரரே எந்தன்தவம்

(எந்தாக்கியார், பக். 153)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : ஹரிஹரம்போதி

தேரியாஸ்:

பல்லவி

வாராயோநீ எந்தன் மகளே - வாராயோநீ

சரணம்

காவலனுன் தந்தை மாபாவி யாகியே

கண்ணீர்சிந்தும் பெண்ணைப் பிணையாக

காலாகாலமாய் சஞ்சலஞ்சூழ்ந்திடக்

காரணமாகினேன் மாற்றுவழியில்லாமல்

ஏற்றிடுவாயோ எந்தன்நிலையை உணர்ந்துடுவாயோ

மெட்டு : சுவற்றுவளைசங்க

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 80)

தாளம் : சதுஸ்ரஜகம் (மிஸ்ரநடை)

இராகம் : ஹம்சவத்வனி, கீர்வாணி

இளவரசி:

உங்கள் புலம்பலெல்லாம் கறையைத் தடுக்குமாமோ
 ஊரைக் கூட்டிக்கேளும் உயர்ந்த உள்ளத்தோடே
 மங்கையர் திறையேற்று மீண்டு வந்த நீரும்
 மதிசெட்டு களங்கத்தை சுமந்ததில் பெருமையோ
 கல்வியில் கலைகளில் ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்திட
 அள்ளியே இறைத்துமே ஆனது என்னவோ

மெட்டு : புத்திரரீ எந்தெந்தவம்

தேரியாஸ்:

ஊரிற்பெரியோரும் உத்தமரும் என்னை
 உன்மத்தன் என்றே உரத்துப்பேசுமே
 போர்நெறிமாறிய பொறியில் சிக்குண்டே
 பாதகமிருகங்கள் புற்றிப்பிடித்திட
 நஞ்சைவிதைத்தான் பெண்களே அஞ்சிட உரைத்தான்

மெட்டு : சுவற்றுவளைசங்க

இளவரசி:

மன்னரும் நீரோவென்று மக்கள் கேட்டிடவே
 மானமிழந்து நிற்கும் முடிமன்னரும் நீரே
 மண்ணினில் உம்பழி அழித்திடல் முடியாது
 மன்னனின் களங்கத்தை மகளேற்றுக் கொள்கிறேன்
 செல்கிறேன் திறையாக கன்னியர் குறைகீர
 திறக்கட்டும் கண்கள் தருமத்தைக் காத்திட

தேரியாஸ்:

என்னம்மா சொல்கிறாய்?

இளவரசி:

திறையாக நான் செல்லப்போகிறேன்.

தேரியாஸ்:

அம்மா நீ இளவரசி... நீயே திறையாகவா?

இளவரசி:

நானும் பெண்தானேயப்பா. நாட்டிலுள்ள பெண்களை
 திறையாக அனுப்பலாமென்றால் என்னையேன் அனுப்பக்

கூடாது. இளவரசிக்கு ஒரு சட்டம் ஏனைய இளவல்களுக்கு ஒரு சட்டமா?

தேரியாஸ்:

இல்லை மகளே இல்லை.

இளவரசி:

அப்படியென்றால் ஏன் தடுக்கவேண்டும்?

தேரியாஸ்:

நீ என் மகளம்மா (அழுதல்)

இளவரசி:

பெண்ணைப் பெற்ற ஒவ்வொருவர் நிலையும் இதுதானேயப்பா.

தேரியாஸ்:

ஆனால், நீ மன்னன் மகளம்மா

இளவரசி:

கண்கெட்டு நிற்கும் மன்னனுக்கு மகளாக இருப்பதையிட்டு வேதனைப்படுகிறேன். வெட்கித் தலை குனிகிறேன்.

இளவரசி போவதற்குத் திரும்புதல்

தேரியாஸ்:

நில்!

இளவரசி:

என்னைத் தடுக்க முடியாதப்பா. பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட எவரும் சுயமாக முடிவுகளை மேற்கொள்ளவும் செயற்படவும் முடியுமென ஸ்பானிய நாட்டுச் சட்டம் தெளிவாகக் கூறுகிறதப்பா.

தேரியாஸ்:

ஐயோ என்ன செய்வேன் (வேறுதிசையில் பார்த்தவாறு நின்றல்)

இளவரசி:

உங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டமும் உங்களால் உறுதியளிக்கப்பட்ட கன்னியர் திறையும் அம்புகளாக மாறி உங்கள் மார்பிலேயே பாயுமென்று நினைத்தேயிருக்க மாட்டீர்கள்... நான் போகிறேனப்பா

இளவரசி போதல்

இளவரசி போவதை தேரியாஸ் பார்த்துக்கொண்டு நின்றல்

தேரியாஸ்:

நான் தோண்டிய குழியில் நானே விழுந்து விட்டேன்.

தேரியாஸ் சோகத்தில் தடுமாறி அரண்மனைத் தூணில் பிடித்தல்

காட்சி - 6

இடம் : அரண்மனை

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

அமாந்தியூ:

மாயிருஞால மெல்லாம் வகுத்திடும் பரமே போற்றி
தாயினு மினிமைகொண்ட தண்ணொளியுடையாய் போற்றி
தூயமெஞ்ஞான ரூபமாய்த் துலங்கிய சுடரே போற்றி
ஆயிலாறை சூலாய் நின்ற அல்லாவே போற்றி போற்றி

வீரன் வரல்

வீரன்:

மன்னிக்கவேண்டும் மகாராஜா! ஸ்பானிய நாட்டு இளவரசி
திறையாக வந்திருப்பதாக கோட்டைக் காவல் தலைவன் தகவல்
அனுப்பியிருக்கிறார்.

அமாந்தியூ:

மன்னன் மகளே திறையாக வந்திருக்கிறாளா? ஆச்சரியமாக
இருக்கிறதே.... அவளை உடனே உள்ளே அனுப்பிவை.

வீரன்:

உத்தரவு மகாராஜா

வீரன் போதல்

அமாந்தியூ:

மன்னன் மகள்... ஸ்பானியநாட்டு இளவல்.... கனியை
எதிர்பார்த்திருந்த எனக்கு கனிந்த பழமே கிடைத்திருக்கிறது.
சுவைக்கவேண்டியதுதான்

அமாந்தியூ கை தட்டுதல்

ஒரு வீரன் மதுக் கிண்ணத்துடன் வரல்

மதுக்கிண்ணத்தை எடுத்து மதுவை சுவைத்துக் குடித்தல்

இளவரசி உள்ளே வரல்

அமாந்தியூ:

தங்கச் சிலைபோன்ற ஸ்பானியநாட்டு இளவரசியின் பாதம்பட
என் அரண்மனை என்ன பாக்கியம் செய்ததோ? அலைபாயும்

குழல்... அப்பிள் கன்னம்... கயல்விழி... போதையூட்டும்
உதடுகள்... சின்ன இடை. ஆகா... பொற்சிலை உன்னைப்
படைத்தவன் பெரும் ரசிகனேதான்... பெண்ணே! உன் உடலை
உற்றுப் பார்த்தால் தலையே சுற்றுகிறதே....

மதுவைக் குடித்துவிட்டு பாத்திரத்தை வீரனிடம் கொடுத்தல்
வீரன் போதல்
அமாந்தியூ இளவரசியை விழுங்குவதைப்போல்
உற்றுப் பார்த்தல்

மெட்டு : காணரும் மேலான காட்சி (எஸ்தாக்கியார், பக். 153)
தாளம் : சதுஸ்ரஜம் மெட்டு : சங்கராபரணம், மாயாமாளவ கௌளை

அமாந்தியூ:

பல்லவி

மாதே நீயொரு பொற்சிலையோ - இப்புவிமீதில்
மாதே நீயொரு பொற்சிலையோ

அனுபல்லவி

மேக ஒளி சேர்ந்திங்கு எழில்காட்டும் நங்கை
தேகமோ சூரியபிர காசமோ சந்திரோதயமோ

சரணம்

அந்தரத்தி லேயுலாவும் காந்தருப ஸ்திரியோ
அந்தர சுந்தராகட்கும் வந்துகிட்டா மாணிக்கமோ
அந்திவான சூரியஅழகை யொத்தமாதே உன்னால்
அந்தோ மாறன் அன்பு பாயுதே - வந்தென்னையணைத்து
கன்னத்திலொரு முத்தம் தாராயோ - நெருங்கிவந்து
அணைத்தே நின்று மோகம் தீர்க்காயோ

மெட்டு : ஆழிப்பார் (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 73)
தாளம் : சதுஸ்ரஜம் இராகம் : நடபைரவி

இளவரசி:

போதையில் பிதற்றாதே அற்பனே
பாரினில் நன்மதி சொற்பனே
தீதென்று உணராது நிற்பதேன்
தாயை தாரமென்றே நினைப்பதேன்

மெட்டு : காணரும் மேலான காட்சி

அமாந்தியூ:

ஹ ஹ ஹ

எத்தியெத்தி உந்தன் முன்னழகைக் காட்டி

ஏகாத நிலைதனில் எழில் பின்னழகைக் காட்டி

எகிறி எகிறிய உடையினா லுடலின்

எஞ்சிய மேனி போதையையூட்டுதே - கணத்தாமதமின்றி

நெஞ்சத்திலெனை அணைக்க வாராயோ

- மஞ்சத்திலென்னை

மருவியே வந்து மகிழ்ச்சி தாராயோ

மெட்டு : ஆழியார்

இளவரசி:

மானத்தைக் காத்திடும் குலமடா

மாற்றானின் கைபட விடுவதா

ஈனத்தைக் கொண்டதுன் பிறப்படா

ஈடேற வழியைநீ தேட்டா

அமாந்தியூ:

ஹ ஹ ஹ ... கோபத்தில்கூட அழகாகத்தான் இருக்கிறாய். நீ கோபங்கொள்ளும்போது உன் அங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் என்னை உள்ளூர் அழைக்கிறதே. உடை மட்டும் உன்னுடலை அணைக்க கொடுத்துவைத்தால் போதுமா? நானும்...

அமாந்தியூ இளவரசியை தொடுவதற்கு கையை நீட்டுதல்
இளவரசி விலகிச் செல்லுதல்

இளவரசி:

தொடாதே!

அமாந்தியூ:

தொடாதே!... ஹ ஹ ஹ நகைப்பாயிருக்கிறதே. நீ அரசாரும் மகாராணி அல்ல... என் அடிமை

இளவரசி:

அரக்கத்தனத்தின் அடிவருடியல்ல

அமாந்தியூ:

அறியாத சொல்லை புரியாது பேசுவதை நிறுத்திவிட்டு வா. என்னருகில் வா. தேன் பருகத் துடிக்கிறது என் இதழ்கள்.

இளவரசி:

மெட்டு : திக்கற்றொரைைப் பீழத்தே

(மரியதாசன், பக். 89)

தாளம் : மிஸ்ராபு

இராகம் : சிந்துபைரவி

திக்கற்றொரைை வதைத்தே உந்தன் சொத்தாய் நினைத்தே
 கொக்கரிக்கும் கோனே மாதர்தம் மானமதை விடுத்தே
 கொற்றத்திலமர்ந்தே தினம்
 மாற்றான்மேனி ஏற்காரன்றோ
 ஆற்றாமையாயின் கொதிப்பாரன்றோ
 மாற்றிடுமனம் மதியற்றோனே

மட்டற்றபெருமை கொள் காழுகனே எண்ணம் தீதே
 கெட்டழிந்து கன்னியர்தம் கற்பையும் விட்டொழிந்து
 வருவாரென்று எண்ணிநீயும்
 மருவிடென்று அழைத்தனையோ
 தருவேனுனக்கு தண்டனையாய்
 வருமேஅடுத்துன் ஊழ்வினையாய்

அமாந்தியூ:

ஹ ஹ ஹ ...

அமாந்தியூ இளவரசியை தொடுவதற்கு நெருங்குதல்

இளவரசி:

மீண்டும் எச்சரிக்கிறேன் என்னை நெருங்காதே.

அமாந்தியூ:

திறையாகப் பெற்ற என் அடிமை நீ. அனைத்துரிமையும் எனக்குத்தான்.

இளவரசி:

உரிமை உன்னளவில். என்னை நெருங்க முடியாது.

அமாந்தியூ:

நெருங்கினால்?

இளவரசி:

நெருங்கிப் பார்.

அமாந்தியூ:

எனக்கே சவாலா?

அமாந்தியூ நெருங்கும் சமயம் விலகிச்சென்ற இளவரசி
 மோதிரத்திலிருந்த வைரத்தைக் கடித்து விழுங்கல்

அமாந்தியு செய்வதறியாது நின்றல்
 இளவரசி தடுமாறி விழல்
 அமாந்தியு தொட்டுப் பார்த்தல்

அமாந்தியு:

யாரங்கே!

வீரன் வந்து வணங்கி நின்றல்

அமாந்தியு:

இவளை அரண்மனை வைத்தியரிடம் சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய். இறந்துவிட்டாளென்றால் மந்திரியிடம் தகவலைக் கூறி ஸ்பானியாவுக்கு அனுப்பிவிடு.

வீரன் போதல்

அமாந்தியு:

சே! கைக்கெட்டியது வாய்கெட்டவில்லை. இது ஒன்று போனாலென்ன இன்னமும் வரும்தானே. ஆனாலும் அரண்மனைக் கரும்பாச்சே...

வீரர் இருவர் பாடையுடன் வந்து இளவரசிக்கு அருகில் வைத்தல்

திரை மூடுதல்

காட்சி - 7

இடம் : அரண்மனை

தேரியாஸ் மன்னனும் தளபதியும் நிற்கல்

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

தேரியாஸ்:

நற்குருபரனே போற்றி நானிலத்தைக் காப்பவனே போற்றி
அற்புதம் நிறைந்தாய் போற்றி அருள்மொழி ஒளியே போற்றி
கற்பிற்கு இலக்கணமாகிய கன்னிமாமரியாளே போற்றி
தற்பரன் சீடனாகி அருள்தரும் புனிதர் யாகப்பரே போற்றி

தேரியாஸ்:

தளபதி! என்மகள் என்னைவிட்டுத் திறையாகச் சென்று இரண்டு
நாட்களாயிற்று... அவள் கண்ணில் கண்ணீரைக் கண்டதில்லை.
இப்போ... (அழுதல்) என்னுடைய தவிப்பையும், ஏக்கத்தையும்,
பெற்றவளின் துயரத்தையும் அவளுக்கு எப்படி எடுத்துச்
சொல்வது... தளபதி! இப்படித்தானே ஒவ்வொரு பெண்களையும்
திறையாக அனுப்பிய பெற்றோரின் நிலையுமிருக்கும்.

தளபதி:

நிச்சயமாக வேந்தே... மன்னா! நாடெங்கும் பெண்கள்
கிளர்ந்தெழுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

தேரியாஸ்:

நாட்டினதும், நாட்டு மக்களினதும் நன்மை ஒன்றையேதான்
கருத்திற்கொண்டு ஒப்பந்தத்தில் ஒப்பமிட்டேன். அதுவே
நாட்டில் பிரச்சினையை அதிகரித்ததென்றால்... வேண்டாம் அந்த
ஒப்பந்தத்தை கிழித்தெறிவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

தளபதி:

கிழித்தெறிந்தால் அதன் விளைவு

தேரியாஸ்:

போர்க்கோலம்...! இதைவிட நான் வேறு என்ன செய்யமுடியும்?
ஆம்...இதையிட்டு தீர்மானிக்கவேண்டிய நேரம் வந்தவிட்டது...
தளபதி! அமைச்சர் எங்கே?

தளபதி:

ஒருநாளும் இத்தனை நேரம் தாமதித்தில்லை. வந்திடுவார்
வேந்தே.

தேரியாஸ் மன்னனின் அமைச்சர் வரல்

மெட்டு : ஓசை மருமகன்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 39)

தாளம் : ருபகம்

இராகம் : சீந்துபரவி

அமைச்சர்:

ஆளும் மகராசன் அழைப்பு விடுத்துள்ளார்
பாழும் தகவலினால் நானுமிங்கு ஏங்கித் தவிக்கிறேன்

பொன்னாசை கொண்ட மன்னன் அமாந்தியூ
பெண்ணாசை பிடித்த பித்தனும் அவனேதான்
அன்னவர் செய்தியை அறிந்தபின் நானுமே
என்னென்று செல்லுவென் மன்னனிடமிப்போ

(ஆளும்...)

தேரியாஸ்:

என்ன அமைச்சரே என்ன?

அமைச்சர்:

பாரம் பரியமாய் பக்தியுடன் வாழ்ந்தே
ஆரத் தழுவிடும் அமைதியைக் கொண்டநாம்
ஆர்ப்பரித் தெழுந்திடும் பகைவரைத் தடுக்கவே
வீரியமின்றி வீண்திறை கொடுக்கிறோமேதினம்

(ஆளும் ...)

தேரியாஸ்:

என்ன சொல்லுகிறீர் அமைச்சரே... முகத்திலே சோகம்
வார்த்தையிலே புதிர்... இதுநாள் வரை கண்டதேயில்லையே

அமைச்சர்:

கொட்டமடித்தெம்மைச் சண்டைக்கிழுத்தானே
கட்டாயத்திறையினால் மன்னன்மகள் சென்றாள்
எட்டிய தகவலால் தட்டுத் தடுமாறியேநான்
விட்டிட்ட பிழைதனை மன்னிப்பீர் வேந்தே

தேரியாஸ்:

அமைச்சரே! என் மகளுக்கு என்ன நடந்தது? உண்மையை
மறைக்காது சொல்லுங்கள்

அமைச்சர்:

நமது இளவரசி இறந்துவிட்டாள்... மன்னா இறந்துவிட்டாள்.
(அழுதல்)

தேரியாஸ்:

ஐயோ என் மகளே! மாற்றுக்குறையாத தங்கமே. என்னையும் இம்மண்ணையும் விட்டுப் போய்விட்டாயா?... அம்மா... அம்மா.. (அழுதல்) ஏனிந்த கோலமம்மா? மாற்றான் கையில் சிக்கிடாதிருப்பதற்காகவா?... நாட்டுக்குக் காவலனான என்னால் நான் பெற்ற மகளைக் காக்க முடியவில்லையே. (அழுதல்)

மெட்டு : வந்ததிந்த மாய

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 16)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சீந்துரையரி

தேரியாஸ்:

கொச்சகம்

சொந்தமிகுந் தண்கலை பரப்பி என் மார்பில் தவழ்ந்தவளே சிந்தைநிறை சுந்தரிய மகளே நாட்டுக்காய்த் திறையானாய் தந்தைபழி யேற்றேநீயும் உந்தன் உயிர் துறந்தனையோ

தரு

வந்ததின்றுதுயர மென்றெஞ்சில் - மனமுவந்து வரிந்துநின்று திறையாய்ச் சென்று உயிரிழந்தாயே என்மகளே என்னசெய்குவேன் - இப்புவிமீதில் என்னாலான வினையை நான் சுமந்தேனே

சிந்தைகொதித்தெழுவே என்கண்ணில் - நீர்சொரிய சுமந்ததோழும் அணைத்த மார்பும் அங்கலாய்க்குதே என்மகளே எனைப் பிரிந்தாயோ - தப்பென்மேல் என்றே நீயும் எந்தன்மார்பில் எட்டியுதைத்தாயோ

மெட்டு : சந்தத விருத்தம்

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

தேரியாஸ்:

குற்ற மென்றுள்ளம் சுட்டி வருந்திட நடைப்பிணமானேனே பெற்ற மகளை திறையாய் அனுப்பிய கொடும்பாவியானேனே கொற்றவன் பழியை கோமகனும் ஏற்றாள் கொடியதிறையால் பற்றும் அறுந்து பெற்றவளைப் பிரிந்து கொடும்பாவியானேனே

அமைச்சர்:

கலங்கிப் பயனென்ன வேந்தே! வேறு வழியின்றித்தானே திறையை ஏற்றுக்கொண்டோம்.

தேரியாஸ்:

இல்லை... இல்லை... என் கண்கள் திறந்தன. கன்னியர் திறையின் கொடுமையும் துயரமும் புரிந்தன. பெட்டிப்பாம்பாய் அடங்கிக் கிடந்த உணர்வுகள் உடைப்பெடுத்து விட்டன. இனிமேல் கன்னியர் திறை என்பது இல்லவேயில்லை.

வீரன் வந்து வணங்கி நின்றல்

வீரன்:

மன்னிக்கவேண்டும் மன்னா! அமாந்தியூ மன்னின் தளபதி தூதுவனாக வந்திருக்கிறார்.

தேரியாஸ்:

வரச் சொல்லுங்கள்

**வீரன் வணங்கிச் செல்லுதல்
அமாந்தியூ மன்னனின் தளபதி வரல்**

மெட்டு : ஆசிரியம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

அ. தளபதி:

மதுமலரில் மதுவண்டு பாட மயிலாட மானினமும் ஆட நிதமுமது கடல்முத்து வீச ஒளிகாணும் மன்னவா கேளீர் அதிமேவு அமாந்தியோ மன்னர் நிருபத்தைக் கூறவந்தேன் மதியோடு ஒப்பமிட்ட கன்னியர் திறையைப் பெற வேண்டி.

அ. தளபதி:

வேந்தே! எதிர்வரும் ஆண்டுக்கான கன்னியர் திறையை கண்ணியத்துடன் விரைவாக அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென எமது மன்னர் விரும்புகிறார்.

தேரியாஸ்:

அவர் விருப்பம் நிறைவேறாது

அ. தளபதி:

ஹ ஹ ஹ... சிரிப்பாயிருக்கிறதே

தேரியாஸ்:

வியப்பாயில்லை

அ. தளபதி:

கையெழுத்திட்டது தாங்கள்

தேரியாஸ்:

இல்லையென்றால்

அ. தளபதி:

இடியோசை கேட்கும்

தேரியாஸ்:

தர மறுத்தால்

அ. தளபதி:

தரணியே அதிரும்

தேரியாஸ்:

வெகுண்டெழுந்தால்

அ. தளபதி:

வெற்றுக் கடல்தான் எஞ்சும்

தேரியாஸ்:

கையேந்துவேனென்ற எண்ணமா?

அ. தளபதி:

கன்னியர் திறை வரும் என்பது திண்ணம்

தேரியாஸ்:

காண்பது கனவு

அ. தளபதி:

கடைசியாக உமது முடிபு

மெட்டு : கல்வெட்டு சீந்து

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

மெட்டு : கீர்வாணி

தேரியாஸ்:

ஆசிரிய விருத்தம்

கொட்டியது பாம்பெனக் கொடுஞ்சொல்லால் துவண்டிடினும்
 கோபமெனது நெஞ்சில் கொதித் தெழுகின்றதே
 துட்டனாம் அமந்தியூவின் போர்வெறி கண்டுநான்
 துளியேதும் அஞ்சிடேன் துணிவுடன் நிற்பேன்
 கட்டிளம் காளையெல்லாம் களம்நோக்கிச் செல்லட்டும்
 கன்னியர் படையும் களச்சேவை செய்யட்டும்
 கட்டிய கல்விச் சாலைகளெல்லாம் ஆயுதச்சாலைகளாகட்டும்
 கொட்டும் போர்ப்பறை சாலைகளிலெல்லாம் ஒலிக்கட்டும்
 பெட்டிப்பாம்பாய் அடங்கிடக் கோழையல்ல வென்று
 கெட்டியாய் எடுத்துரைப்பேன் அவனுரை

சிந்து

பல்லவி

பேடியென் றெண்ணி விட்டானோ - ஓடிடுவானென்று

கெட்டியாய் முடிவெடுத்தானோ

அனுபல்லவி

பேடியென் றெண்ணிவிட்ட அடிமட்ட போக்கிரியை
கொட்டமடக்கிடவே எட்டியே வருகிறேனே

(பேடி...)

கோழையென்று கோலமெடுத்தானோ - சொல்லாமல்
குவிந்திடுவோம் என்று குதித்தானோ
கோழையென்ற கொற்றவனுமொடுங்க சேனை நடுநடுங்க
போரிலே சென்று ஆனவழி காட்டுவேன் நான் அவனை

(பேடி...)

சீறி நின்றால் பாம்பு அல்லவோ - பார்த்தால்
சிறுகருவி எனக் கணித்தானோ
சிறுத்தைபோலவே குறித்துப் பாய்ந்து கிலி பிடித்திட
சிதறுண்டோடி சரிந்திடச் சாதனைபல செய்குவேனே

(பேடி...)

அ. தளபதி:

தங்களின் உணர்வுபூர்வமான ஆவேசத்தை உணர்கின்றேன்.
ஆனால் தாங்கள் பெண்திறை தருவதாக வாக்களித்து அனுப்பிய
மிருக்கிறீர்கள்.

தேரியாள்:

உண்மைதான். பெண்திறை தந்தேன் என் நாட்டின் நலனுக்காக.
இப்போ நாட்டு மக்களே கொடுந்திறையென மறுக்கிறார்கள்.
மன்னன் நான் மக்களின் கருத்தை ஏற்றுள்ளேன். இனிமேல்
பெண்திறை தரமுடியாது என்று சொல்லிவிடு உமது மன்னருக்கு.

அ. தளபதி:

மன்னனின் படையெடுப்பை உங்களால் தடுக்க முடியுமா?

தேரியாள்:

முடியும்... தூதுவனே! தூதுடன் நிறுத்திக்கொள். நான்
சொன்னதை மட்டும் உன் மன்னனிடம் சொல்.

அ. தளபதி:

உத்தரவு

அ. தளபதி போதல்
திரை மூடுதல்

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

சபையோராக மூன்று பெண்கள்

1ம் பெண்:

கன்னிதிறை இனியில்லை யென்றே - மன்னர்
கறை நீக்கியருள் பாலித்துள்ளாரே
பண்ணிசைத்து பாடியேஆடுங்களே - இனியோ
பாவையரெமக்கேதுகுறை திறைவிட்டதாலே

2ம் கன்னி:

தங்கமதில் நகைகள்செய்தே சூட்டி - எம்
தாக்கமெல்லா மீடழிய ஏக்கமற்றுஓடி
பங்கமின்றி வாழ்த்துக்கூறிட வேதான் - நாமும்
பலதிசையும் பரியிலேறிச் சென்றுபுகழ் கூறுவோம்

3ம் கன்னி:

தங்கமகனுக்கு தங்கத்திலே முடி- எழில்
காட்டுமந்த மலர்ந்தமுகத் தோற்றக்கண்டு
மாலைசூடி மகிழ்ந்திடலாம் வாரீர் - தேடி
மன்னராணை இட்டதனை மகிழ்வுடனே கூறுவோம்

பெண்கள் உள்ளே செல்லுதல்
திரை விலகல்

இடம் : அரண்மனை

அமாந்தியூ அரண்மனையில் நிற்பல்
அ. தளபதி வரல்

அ. தளபதி:

வேந்தே! எம்முடைய பொறுமை ஸ்பானிய அடிமையை பலசாலி
ஆக்கிவிட்டது.

மெட்டு : வசனகவி

தாளம் : ஞாயகம்

மெட்டு : நடபரவி

அ. தளபதி:

மன்னருமது திறை ஏற்க முடியாதென்றே
திண்ணமாய் மறுத்துவிட்டான் தேரியாஸ்

மண்ணினில் எவரையும் எதிர்ப்பேனென்று
சன்னதமாடினான் சபையினில் நின்று

மெட்டு : கல்வெட்டு சீந்து

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

மெட்டு : கீர்வாணி

அமாந்தியூ :

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆதிபனாக அவனியை அடக்கி ஆண்டநாள் இது வரையும்
அன்புடனே வணங்கி நின்றார் அடிமையாக வேந்தரெல்லாம்
நீதியாக திறையைப் பெற்று நானிலத்தில் தலைநிமிர்ந்தேன்
நீசனின்றி கூறிவிட்டான் நற்பெயரைக் கெடுத்துவிட்டான்

திமிர்பிடித்த அவன் குறித்து தயக்க மேதுங் கொண்டிடேன்
திசையெட்டு மாறிடினும் தினம் இரவு பகலாகி விடினும்
இம்மண்ணில் கதியிழந்து மதியிழந்து காலடியில் விழும் வரை
இடியென முழங்குவேன் இணையெனக் கில்லை எனவுணர
நாடுநகரழித்து நீசனின் உடலறுத்து நானிலமே அதிர
நாய் நரி கழுகு உண்ணச் செய்வேனே

சீந்து

பல்லவி

தாறதில்லை என்றானோ - கன்னியர்திறை
தாறதில்லை என்றானோ

அனுபல்லவி

தாறதில்லை என்றானோ தப்பிடவும் நினைத்தானோ
துணிவுடன் செப்பினானோ தப்பிதமாய் நின்றானோ
வீறுகொண் டெழுந்திட்ட துட்டனின் சிரமறுத்து
வீதியிலே நாடறிந்திட நடட்டிடுவேன் திட்டமிது

சரணம்

மந்திரப் புயத்தனான சந்தரத் தளபதியை
நிந்தையாய் உரைத்தனுப்பும் விந்தையை நினைக்கும்போது
மனதினில் அதிவேகம் - உண்டாகுது
தித்தின மதிலதி வேகம் - தேடிவந்து
திறைதந்து முறைகொண்டு செய்வதனைக் கேட்டு
திகழ்சந்திர முடிதங்கும் அரசன் நானாயிருக்க
பெண்திறையை பழித்தானோ - இல்லையென்று

விண்ணதிர உரைத்தானோ - சீக்கிரந்தனிற்
சிந்திடச் சில்லிரத்தங்கள் அந்தரத்தெழுந்துதலை
பந்தெனப் பறந்தருள இந்தநேரந்தனிற் கொல்வேனே
(தாறதில்லை...)

பண்டுதொட்டேபல தொண்டுசெய்யும் அண்டலர்கள்
நிண்டுதலை தாழ்த்திக் கொண்டுஏவல் செய்யும்மண்ணின்
பண்பைக் கண்டறியானோ - அல்லாலிந்த
பெண்ணைத் தரமறுப்பானோ - அவனுமந்த
பஞ்சினில் நெருப்புவைத்து மிஞ்சுமென்றேநினைத்து
எஞ்சியதை பொறுக்கிடலாம் என்பதவன் கருத்தாமோ
முன்னையதை மறந்தானோ - நாய்நரியுண்டு
விருந்தாடப் போடேனோ - பார்பாரினி
பட்டணமெல்லாம் அழித்து பட்டிதொட்டி யெலாமழித்து
கட்டியிழுத்துக்கழுத்தை வெட்டிடத்திட்டஞ் செய்குவேனே
(தாறதில்லை...)

அமாந்தியூ பாடிக்கொண்டு திரைக்கு முன்னால் வாளுடன் வரல்
தேரியாஸ் வாளுடன் வரல்
இருவரும் வீராவேசம்கொண்டு வாள்களுடன் நிறுபல்

முன்று கிறிஸ்தவ பெண்கள்
மூன்று முஸ்லீம் பெண்கள் சபையோராக வரல்
சபையோர் இரண்டு அரசர்களையும் இடை மறித்துப் பாடுகிறார்கள்

மெட்டு : கேருசொல்ல போகுவோ (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 20)
தாளம் : ஆதி இராகம் : தோழ

முஸ்லீம் பெண் :

பல்லவி

போர்செய்ய வேண்டாம் மன்னா - எம்மண்ணில்
போரொன்றும் வேண்டாம் மன்னா

சரணம்

கேடின்வரவு தேவையா கொடியமனம் மாறாதோ
தேடியசெல்வ மெல்லாம் தீயிற்கருகிட வேண்டுமா
நாடுநகரங்க ளனைத்தும் நாசமாகுதல் நல்லதா
சுடுகாடாய் மாற்றுதற்கு முடிமன்னன் எதற்கு

(போர்செய்ய ...)

கன்னிதிறை ஏனோமன்னா காலமெலாம் களங்கம்தானே
 அன்னையொரு பெண்ணேதான் அக்காவும் பெண்தான்
 அன்பொழுக அணைத்திடும் மகளுமொரு பெண்தான்
 எண்ணமதை சொன்னவுடன் ஏற்பார்களோ மன்னா
 (போர்செய்ய ...)

கிறிஸ்தவ பெண்:

போர்செய்ய வேண்டாம் மன்னா - எம்மண்ணில்
 போரொன்றும் வேண்டாம் மன்னா

யுத்தம்தந்த கேடுதானே யுகயுகமாய் தொடருது
 கத்தியின்றி இரத்தமின்றி கருத்துமோதல் வேண்டும்
 புத்தியின்றி பழிசுமந்த பாதைமாறிக் கொண்டால்
 முத்துரத்தன மாலைகொண்டு அமைதிதேடிவரும்
 (போர்செய்ய ...)

சபையோர் மன்னர்கள் இருவரையும் தனித்தனியே அழைத்துச்
 செல்லுதல்

தீரை மூடல்

கூத்து - 5

அணையா தீபம்

பில்கணியம் (வடமொழி) நூலைத் தழுவி பாவேந்தர் பாரதிதாசனால்
எழுதப்பட்ட 'புரட்சிக்கவி' யை மூலக்கதையாகக் கொண்டது.
1976 இல் இந்தக் கதையின் தழுவலாக என்னால் 'அணையா தீபம்' என்ற
இசை நாடகம் மற்றும், நாடகமாகவும் எழுதப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டமை
குறிப்பிடத்தக்கது.

தேவையின் நிமித்தம் நூலிலுள்ள சில கவிதைகளின் பகுதிகள்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கதைச்சுருக்கம்

வாதாபி மன்னனின் ஒரே மகள் அமுதவல்லி. அவள் பலரும்மெச்ச கல்வியில் சிறந்து விளங்கினாள். கல்வியைத் திறம்படக் கற்றாலும் கவிதை இலக்கணம் கற்காமை அவளுக்குப் பெருங் குறையாகப்பட்டது. இதனைத் தந்தையிடம் எடுத்துரைத்தாள் அமுதவல்லி.

அவள் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்ட மன்னர், கவிதை இலக்கணம் படிப்பதற்கு உதாரன் என்னும் கவிவல்லோனை ஆசானாகத் தெரிவு செய்தார். அவனோ அழகன். இயவரசியோ அழகி. இதனால் இருவரும் பாதைமாறிடலாகதெனக் கருதி ஒருவரை யொருவர் அறிந்துகொள்ள முடியாத திட்டத்தை அமைச்சர் வகுத்து அதனை மன்னன் ஊடாகச் செயற்படுத்துகிறார்...

வகுத்த திட்டம் என்ன? நிகழ்ந்த முடிவு என்ன?

பாத்திரங்கள்

கட்டியகாரர்	
கட்டியகாரர்	
மன்னன்	(வாதாபி நாட்டரசன்)
அமைச்சர்	
அமுதவல்லி	(இளவரசி)
உதாரன்	(புலவன்)
1ம் தோழி	
2ம் தோழி	
1ம் பெண்	(சபையோர்)
2ம் பெண்	(சபையோர்)
3ம் பெண்	(சபையோர்)
வீரர்கள்	
மழுவர்	

காட்சி - 1

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

கட்டியகாரர் வரல்

மெட்டு : கட்டியகாரனும் வந்தேன் (புனிதவதி)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் இராகம் : சங்கராபரணம்

1ம்-2ம் கட்டியார்:

கட்டியம் கூறிடவே வந்தோம் - காதலர்
கதையைச் சபைதனில் விளக்கிட வந்தோம்

2ம் கட்டியன்:

வணக்கம் கூறியே நின்றோம் - இங்கே
கேட்போரை பார்ப்போரை வணங்கியே நின்றோம்

1ம் கட்டியன்:

அமுதவல்லி அரசனின் குமாரியாம் - கவிதை
அமுதெனப் பருகினாள் கவிஞனைத் தேர்ந்து

2ம் கட்டியன்:

கவியுடன் காதலுள் நுழைந்தது - கண்டு
புவியாள் வோன் உள்ளமோ கொதித்தது

1ம் கட்டியன்:

காதலை வென்றாரா வாழ்விலே - என்ற
கதையும் அறிந்திடப் பாருங்கள் இப்போ

கட்டியர் உள்ளே போதல்

அமைச்சர் வரல்

மெட்டு : லீணீப் பொற்பணி (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 9)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் இராகம் : ஹம்சந்வனி, கீர்வாணி

அமைச்சர்:

புலமைபெற்ற சூரன் புவிபோற்றும் தீரன்

கலைஞானங் கொண்ட கவின்கலை போஷன்
மலைபோன்ற இடரை மதியாலே வெல்லும்
அலைமதி மந்திரி அரசசபை வந்தேனே

நடைபெறும் நல்ல நிகழ்வுகள் தன்னில்
விடைகூறும் கடன் வந்தெனைச் சேரும்
கொடையாக அள்ளி கனகங்கள் தந்திடும்
முடியாள்வோன் மந்திரி சபை வந்தேனே

அமைச்சர் உள்ளே போதல்

சபையோர் ஆடலுடன் வரல்

மெட்டு : ராசமகா இராசன் வந்தான்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 07)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : மாயா மாளவ கௌளை

சபையோர் :

பல்லவி

ஆசிதரும் இராசனும் வாறார் - தஞ்சமென வந்தவர்க்கு
ஆசிதரும் இராசனும் வாறார்

அனுபல்லவி

இராசமகா ராசரெலாம் தாள்பணிந்தே நல்லுரை
உரைக்க புகழ்பெறு உத்தமனாய் வாழ்கின்ற

சரணம்

காலாட் படை நிரைகொண்டு நிற்கவே - இடைவெளியின்றி
கரகோஷ ஒலிகாதை அடைக்கவே
சிரமதை உயர்த்தி சிரிக்க செம்மணி முடிதுலங்க
வரமதை வேண்டி ஒலிப்போர் வார்த்தையை மிகமதிக்க

செந்நெல் வயல்கள் கண்டு களிக்கவே - உழவரெல்லாம்
சந்தோஷம் கொண்டொலி எழுப்பவே
சிந்தா மணியாக சீரமைக்கும் விற்பனர் புகழுரைக்க
சிவிகையி லிருந்து ஆசிகள் பொழிந்து விடை பகர்ந்தே

சபையோர் உள்ளே போதல்

திரை விலகல்

இடம் : அரண்மனை

மன்னன் வரல்

மெட்டு : லிதி உக்ரம கோலன்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 07)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : கீர்வாணி

மன்னன்:

வட நாட்டை ஆளும் - வலிமைமிகையான
அடலாரையுடையோன் - யானைகள்
தொடரப் புரவிகள் வழிவிட சுழல்குடை
நடுவே பவனியாய்வந்து பார்த்திடுவேனே

அரசனின் ஆணை ஏற்கா - தவருடை
சிரசைச் சிதைத்திடுவேனே - மறுப்போர்
கரந்தனைக் கொய்து கழுவினில் ஏற்றிடவே
விரைந்து நானும்கொலுவினில் நடமிடுவேனே

மன்னன் கொலுவிளிருத்தல்

மந்திரி வரல்

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

அமைச்சர்:

பண்ணும் இசையும்போல பாராளும் மன்னா போற்றி
தேனும் அமுதும்போல தெவிட்டாத செங்கோல் போற்றி
விண்ணில் அதிரும் இடியென சொல்லுரைப்பாய் போற்றி
அண்ணலென அழைத்தால் அடைக்கலம் தருவாய் போற்றி

மன்னன் :

அமைச்சரே!

மெட்டு : சுந்தர சீந்தரை

(சங்கீவியன்)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : சங்கராபரணம்

மன்னன் :

இத்தரை மீதினில் புத்தியில் சிறந்த
இனிய நல்லுரை மந்திரியே கேளுமிப்போ
சித்திரை மாதத்தில் சிந்திய மழையினால்
சிரழிவே துமுண்டோ செப்புவிர் துயர்போக்க

அமைச்சர் :

மன்னாவும் மனம்போல துயரில்லை இங்கே
மழைகண்ட மக்களும் மாற்றத்தை தேடினர்
சின்னா பின்னமாய் சிதறாது மக்களை
சீருடன் காத்து நின்றார்ரெம் சேனைகள்

மன்னன் :

போரிற் சிறந்ததெம் வீரர்கள் ஆற்றிய
பாரிய கடமைதனை நானும் உணர்ந்தேனே
கூரிய சிந்தனை கொண்டஎன் னமைச்சரே
காரிய மொன்று சொல்வேன் செய்வீரே

அமைச்சர் :

என்கடன் பணியினை செய்வதே மன்னா
ஏதென்று எடுத்து ரைத்தால் இப்போதே
எண்ணம் போலவே திண்ணமாய் செய்யவே
என்பணி சொல்லிடுவீர் எனையாளும் மன்னா

மன்னன்:

அமைச்சரே! என் மகள் அமுதவல்லி ஆசைக்கொரு மகள் அவள்
ஆவலை நான் நிறைவேற்ற வேண்டாமா?

அமைச்சர்:

நிச்சயமாக மன்னா! அமுதவல்லி தமிழிலக்கியங்கள் - தமிழ்
இலக்கணங்கள் அமைவுற ஆராய்ந்தவள், அயல் மொழிகளைப்
பயின்றவள், ஆர்ந்த ஒழுக்கநூல் நீதிநூல் அறிந்தவள்.

மன்னன்:

அத்தகைய அறிவாளிக்கும் மனத்திலோர் குறையுண்டு
அமைச்சரே.

அமைச்சர்:

என்ன சொல்லுகிறீர்கள் மன்னா?

மெட்டு : ஏடாகிய பழுமாமணி

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 10)

தாளம் : ஞபகம்

இராகம் : கீர்வாணி

மன்னன் :

கற்கக்கரை யில்லை யதை அளந்தோர் யாருமில்லை - தமிழ்
கற்றாள் இந்நாள்வரை தனிச் செய்யுள் கற்றாளில்லை
பெற்றோன் என்கடனே சீர் செய்தல் மிகநலமே - மொழி
கற்றோன் நாட்டிலுள்ளனோ பதில் சொல்வீர் வெகுவிரைவில்

மணிநதியை உயர்குன்றை நறுஞ் சோலைதனைப் பாட - அகக்
கண்ணில் தெரியுமெழில் காட்சிதனை கவியாக்க
பண்ணின் இலக்கணம் முழு அளவில் சுற்றறிய - தமிழ்
சான்றோன் உடன்தேவை தேடி இன்றேநீர் விரைவீரே

மன்னன்:

அனைத்தும் உணர்ந்தவளாயினும் அன்னாள் கவிதை புனையக்
கற்றாளில்லை. கண்ணையும் மனத்தையும் கவர்வனவற்றை
கவிதையாய்ப் பிறர்க்கு உரைத்திட செய்யுள் இலக்கணம் தெரிதல்
வேண்டுமாம். அதனைக் கற்பிக்க ஒரு ஆசான் வேண்டும்.

அமைச்சர்:

கவலை வேண்டாம் மன்னா! கைவசம் ஓர் ஆசான் உள்ளான்.

மெட்டு : பூரண சந்திரோதயம்

(கருங்குயில் குன்றத்துக் கொலை)

தாளம் : ஆதி

இராகம் : சிந்துபைரவி

அமைச்சர்:

பூரணச் சந்திரனை யொத்தஎழில் வதனம்
புலவயம் போற்றும் புலவன் உயர்கவிஞன்
பூரணமாய்க் கற்றறிந்தோர் இவனின்றி யாருமில்லை
புலமையோன் இவன்போல் இலையிந்த நாட்டினிலே

கண்ணைக் கவரும் பெண்கள் ஏங்கித்தவிக்கும்
கட்டழகான கவிஞன் அவன்பெயர் உதாரன்
பொன்னைப் பழித்தமேனி பொருந்து மழகன்
பண்ணிசைப்பில் அவனுக் கிணையாரும் இல்லையே

மன்னன்:

கவி புனைவதில் மிக்கோன் என்பதை ஏற்கிறேன். அவன்
வாலிபனாச்சே! அழகனாச்சே! அமுதவல்லிக்கு பாடம் கற்பிக்க
அவனை எப்படி...?

அமைச்சர்:

புரிகின்றது மன்னா! இருவரும் இளையோர். அது நாளடைவில்
விபரீதமாகிவிடும். அப்படித்தானே!

மன்னன்:

உண்மை அமைச்சரே! அமுதவல்லியோ அழகி. அது ஆசானுக்கு
சங்கடத்தை ஏற்படுத்திவிடும்.

அமைச்சர்:

அப்படி எதுவும் நமக்காருமென்று ஒரு திட்டமொன்றைக்

கூறுவேன். அதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்களோ தெரியாது.

மன்னன்:

சொல்லுங்கள் அமைச்சரே!

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

அமைச்சர்:

அண்ணலே நானிதற்கோர் மார்க்கம் சொல்வேன்
 அமுதவல்லி உதாரனிடம் கற்கும் போது
 தேனிதழால் தனை அவனும் அவனைப் பெண்ணும்
 தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் திரை விடுக்க
 பானல் வழி மங்கையிடம் உதாரனுக்குப்
 பார்வையில்லை குருடனென்று சொல்லி வைக்க
 ஞானமுறும் உதாரனிடம் நயமாய் அமுதவல்லி
 நலி குஷ்ரரோகி எனவும் எச்சரிக்க

மன்னன்:

அமைச்சரே!

அமைச்சர்:

உங்களுக்கு சங்கடமாக இருக்கும். ஆனாலும் அமுதவல்லியின்
 எதிர்கால நன்மைக்காகவே இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யத்தான்
 வேண்டும்.

மன்னன்:

என் வாயால் எப்படி...?

அமைச்சர்:

ஒரு பேச்சுக்காகத்தானே. அமுதவல்லி குஷ்ரரோகி என்று
 உதாரனிடமும், உதாரன் குருடனென்று அமுதவல்லியிடமும்
 சொல்லிவிட்டால் இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்க்க
 மாட்டார்கள். நீங்களும் மகளின் எதிர்காலம் குறித்து
 கவலையின்றி இருக்கலாம்.

மன்னன்:

உண்மைதான்!

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

மன்னன்:

உரைக்கின்றேன் மகளிடம் இப்போதே
 உண்மை யில்லையென்ற நிந்தும்
 விரைகின்றேன் வேகமாய் அங்கே
 விநயமாய் கூறியேற்றிடச் செய்திட

திரையிட்டு பாடத்தை உரைத்திடும்
திட்டத்தைக் கூறுவேன் திடமுடன்
கரையில்லா கல்வியை கன்னியவள்
கற்றிட வேண்டிய ஆவலினால்

மன்னன்:

ஒரு சந்தேகம் அமைச்சரே!

அமைச்சர்:

சொல்லுங்கள் மன்னா.

மன்னன்:

உதாரன் வர மறுத்துவிட்டால்?

அமைச்சர்:

மன்னனின் ஆணைக்கு மறுப்பும் உண்டா?

மன்னன்:

அப்படியானால் நீங்கள் சென்று புலவர் உதாரனிடம் விபரமாய்
உரைத்து அவனை அழைத்து வாருங்கள். நான் என் மகளிடம்
எடுத்துக்கூறி சம்மதிக்க வைக்கிறேன்.

திரை மூடல்

காட்சி - 2

இடம் : வீதி (திரைக்கு முன்னால்)

அமுதவல்லி வரல்

மெட்டு : பூவுல கெல்லாம் வீளங்க

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 52)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : நடைபுரவி

அமுதவல்லி:

பூவுலகே போற்றநாட்டை ஆளுகின்றனான
புகழ்பெருகு வாதாபியின் குலமகள்நானே
கவிபயில ஆவல்கொண்ட இளவரசி ஆனநானும்
கனகமணி ஒளிதுலங்க பவனியாய் வருவேனே

ஏற்றமிகு கல்விகற்று அயல்மொழியும் பயின்றேன்
எண்ணம்போல வாழஎழும் இளவலும்நானே
சுற்றதனால் சென்றவிடச் சிறப்பைப் பெற்றேனே
கவலையின்றி சோலைமலை சுற்றித் திரிவேனே

தோழியர் சிரிப்புடன் வரல்

1ம் தோழி:

இன்று இளவசியார் தனிமையில் புறப்பட்டதெங்கோ?

அமுதவல்லி:

நீங்கள் இல்லாமல் நான் தனியே செல்வதா?... இப்போதுதான்
தயாராகி உங்களை எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

2ம் தோழி:

நாங்களும் சரியாக வந்துவிட்டோம் அப்பிடித்தானே!

மெட்டு : மானே மடமங்கையரே

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 116)

தாளம் : சதுஸ்ர ஓகம் (மிஸ்ரநடை)

இராகம் : சீந்துபுரவி

அமுதவல்லி:

வாருமெ ளிர்நங்கையரே யெந்தன்
மாண்புள்ள தோழியரே - இப்போ
சேர்ந்தே மலர் கொய்து மகிழ்ந்திட
சோலை வனம் புகுவோம்.

1ம் தோழி:

கொங்குரை நிறமொத்த மேனியே
கொவ்வைக் கொடி யிடையே - தேடி
பாங்கியர் நாமும் சேர்ந்தொன்றாய்
பாங்குள்ள பூப்பறிப் போம்.

அமுதவல்லி:

தாரகை போலொளிர் பூக்களை
தங்கமய மலரி தழ்களை - நாடி
ஆரத்தழு விடவேண்டு மென்றாவலை
அடைந்திட வேண்டுமே வாரீர்

2ம் தோழி:

செஞ்சுடர் விழியஞ்சுகமே எழில்
சிந்தும் இடை யுடையாளே - பாரீர்
ரஞ்சித மலர்கண்ணில் படுகுதே
ரம்மியம் கொள்ளை கொள்ளுதே

மன்னன் வரல்

மன்னன்:

அமுதவல்லி!

அமுதவல்லி:

அப்பா! என்னைத்தேடி இங்கு வந்தீர்களா? சொல்லியிருந்தால்
நானே வந்திருப்பேனே.

மன்னன்:

நான் உன்னைத்தேடி வரக்கூடாதாம்மா?

அமுதவல்லி:

அப்படியில்லையப்பா. உங்களுக்கேன் சிரமமென்றுதான்...

மன்னன்:

சிரமமொன்றுமில்லை. அமுதவல்லி நான் உன்னுடன் தனிமையில்தான்
கொஞ்சம் பேசவேண்டும்.

**அமுதவல்லி தோழியரைப் பார்க்க
அவர்களும் குறிப்பறிந்து உள்ளே செல்லுதல்.**

அமுதவல்லி:

சொல்லுங்களப்பா.

மன்னன்:

அமுதவல்லி உன் உள்ளத்தில் உதிப்பதை கவிதையில் வடிக்க

செய்யுள் இலக்கணம் படிக்கவேண்டும் என்றாயே.

அமுதவல்லி:

ஆமப்பா!

மெட்டு : பெண்ணின் நிறமும்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 77)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : சீந்நுயரளி

அமுதவல்லி:

மண்ணின் வனப்பும் மலரும் தளிரும்
மலையும் கடலும்போல் மனதைக் கவர்ந்திடும்
விண்ணின் விரிவும் வண்ணச் செறிவும்
வார்த்தையாகவே - வடித்திட - கவிதை தேவையே

மன்னன்:

செங்கமல மொத்த செல்வ மகளே
செவியுற்றே னுந்தன் சிந்தையின் ஆவலை
தங்கமே கலங்காதே தரணி போற்றும்
தகுந்த ஆசானை - தந்தேன் - என்றறிவாயே

அமுதவல்லி:

கடல்மடை யெனக் கருணை கொண்ட
காவலன் எந்தன் கவலைதீர் தந்தை
அடியேனின் ஆசான் ஆரென்று சொன்னால்
அகமகிழ்வேனே - கல்விதொடர - விரைந்திடுவேனே

மன்னன்:

வந்த ஆசானின் வரலாற்றைக் கேட்டால்
வேண்டா மென்றேநீ வாதிப்பா யன்றோ
அந்தகன் ஆசானாய் ஆவதை ஏற்பாயோ
அவனைவிட - சிறந்ததொரு - அறிஞரில்லையே

அமுதவல்லி:

என்னப்பா சொல்கிறீர்கள். பார்வையில்லாத அந்தகனா என்
ஆசான்.

மன்னன்:

ஆமம்மா. அவனிற் சிறந்தோன் இந்த நாட்டில் எவருமில்லை. என்
மகளின் ஆவலை நிறைவேற்ற அவனை அழைப்பதைவிட வேறு
மார்க்கமுமில்லை.

அமுதவல்லி:

அப்பா! அந்தகனை நான் பார்க்கக்கூடாதே! மீறிப் பார்த்தால்

அபசகுனமென்று அரசமரபு கூறுகிறதே. இந்த நிலையில் நான் எப்படிச் கல்வி கற்பது? என் ஆசை நிராசைதானாப்பா?

மன்னன்:

இல்லை மகளே. அதற்கொரு வழியுண்டு. அந்தகனை நீ பார்க்கக் கூடாது என்பதை அறியாதவனல்ல. கற்பதற்கு முகம் தேவையென்றில்லையே அவனைத் திரையிட்டு மறைத்துவிட்டால் உன் கல்வி தொடரத் தடையில்லையே.

அமுதவல்லி:

இது நல்ல யோசனைதானாப்பா. கவிதை இலக்கணம் கற்க வேண்டும் என்ற எனது குறிக்கோள் நிறைவேறவேண்டும். அதற்கு உங்கள் ஆலோசனை எதுவோ அப்படியே ஆகட்டும்.

மன்னன்:

அமுதவல்லி நாளையே நீ கல்வியைத் தொடரலாம். கன்னி மாடத்தைச் சேர்ந்த பூஞ்சோலையில் மேடை அமைக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளேன். புலவன் வரும்போதோ, போகும் போதோ, கற்கும்போதோ நீ அவனைப் பார்க்கமுடியாத ஏற்பாட்டைச் செய்துள்ளேன். போதுமாம்மா.

அமுதவல்லி:

என் எண்ணம் அறிந்து செயற்படுகிறீர்கள். உங்களுக்கு மகளாகப் பிறக்க நான் பெருந்தவம் செய்துள்ளேன்.

மன்னன்:

அது என் கடமைதானம்மா.. அமுதவல்லி எனக்கு நேரமாகிறது வருகிறேன்.

தலையசைத்து விடை கொடுத்தல்.

இருவரும் பிரிந்து செல்லுதல்

திரை விலகல்

காட்சி- 3

இடம் : பூஞ்சோலை

மேடையொன்றில் குறுக்கே திரை கட்டப்பட்டிருக்கிறது.
உதாரன் வரல்

மெட்டு : தேசமயமாடீலங்கும்

(கருங்குயில் குன்றத்துக் கொலை)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : ஹரஹர்பீரியா

உதாரன்:

ஆளும் மன்ன நென்னை யழைத்து
ஆய கலைகள் ஊட்டச் சொன்னார்
குழு லகில் புலமைப் பட்டம்
சூடி யோன் நானொருவன் தானே

இராச மனை தன்னில் தங்கி
இளைய கன்னி கல்வி கற்க
இராக தாள இலக்கண மெல்லாம்
இசை வாகச் சொல்வேன் நானே

உதாரன் மேடையின் வலது பக்கம் இருத்தல்
இடதுபக்கத்தால் அமுதவல்லி வரல்
அமுதவல்லி நடந்தவரும் சலங்கையொலியை உதாரன் கேட்டல்

உதாரன்:

இளவரசி வந்துவிட்டீர்களா? கவிதை இலக்கணம் கற்றிட
என்னை அழைத்தவர் தாங்கள்தானே.

அமுதவல்லி:

ஆம் புலவரே.

உதாரன்:

தங்கள் பெயரை அறியலாமா?

அமுதவல்லி:

ஆசானுக்கு அறியத்தருவது என் கடமைதானே எனது பெயர்
அமுதவல்லி.

உதாரன்:

அழகான பெயர். எனது பெயர் உதாரன்.

உதாரன்:

கொச்சகம்

ஆதி சிவனார்ஈன்று அகத்தியன் இலக்கணம் தரப்பெற்றவளை
அதிமேவு ஆசனத்தி லமர்ந்து அழியாது வாழ்பவளை நாளும்
துதிப்பேன் துயர்கழைய உழைப்பேன் புல்லரை ஒழித்தேநான்

தரு

அமுதான தமிழ்கற்கத்தானே - பெண்ணே
அணையாத ஆவல் கொண்டாய்
உமையொன்று வேண்டுகிறேன் - தமிழை
உயிரென்று போற்ற வேண்டுமென்றே

அமுதவல்லி:

கொச்சகம்

பிறந்தது முதற்தமிழை பாலாக அருந்தவரம் பெற்றவள்
மறந்தும் தமிழைநான் கேலி செய்ததில்லை வாழ்நாளில்
துறக்கும் உயிர்தனை தமிழுக்கே என்றால் மகிழ்வேன்நானே

தரு

இலக்கணத் தமிழ்கற்றுத்தேறி - சுவிதை
இயற்றிட துடித்தேன் நாளாய்
நலமுடன் அமைந்ததின்று - வந்தனம்
நவில்கினேன் ஆசான் உமக்கே

உதாரன்:

ஏற்றேன் தங்களின் வந்தனம். இளவரசி! முகமறியா நிலையில்
என்னிடம் இலக்கணம் கற்பதில் உங்களுக்கு ஆட்சேபனை
ஏதுமில்லையே?

அமுதவல்லி:

அப்படியெதுவுமில்லை. புலவரே! என்னை அமுதவல்லி என்றே
கூப்பிடலாம்.

உதாரன்:

ஆகட்டும் இள... இல்லை அமுதவல்லி...

(அமுதவல்லி சிரித்தல்)

கள்ளமில்லா இந்தச் சிரிப்பை கடவுள் இருளால் மறைத்தி
ருக்கிறானே.

அமுதவல்லி:

கதிரவனுக்கு கார்மேகம் தடையா?

உதாரன்:

விதிவழி தொடரவிட்டுப் பாடத்தைத் தொடங்குவோம்.

அமுதவல்லி:

ஆகட்டும் புலவரே

மெட்டு : தேவாரம்

இராகம் : ஹரிஹாம்போதி

உதாரன்:

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்

பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தாக் கைதொழக்

அமுதவல்லி:

கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலினுள் பாச்சினும்

நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே

உதாரன்:

அமுதவல்லி ஏழுவகைப்பட்ட தாதுக்களால் உயிருக்கு இடமாக இருப்பது உடல். அதைப்போன்று பலவகையான சொற்களால் பொருளுக்கு இடமாகப் புலமை நலம் மிக்க புலவர்களால் அழகுறச் செய்யப்படுவன செய்யுள். செய்யுளிற்கு எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்னும் ஆறு உறுப்புகள் இருக்கின்றன.

மேடைக்கு முன்னால் சபையோர் ஆடலுடன் வரல்.

சபையோர் பாடலின்போது பின்புறம் கற்பித்தல் நிகழ்வதுபோலவும், முடித்து சென்று, மறுநாள் தொடர்வது போலவும் காட்சி நிகழும்.

மெட்டு : மாட்சிமைமிகு மன்னன்

(பண்டாரவன்னியன், பக். 01)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை)

இராகம் : சங்கராபரணம்

சபையோர்:

செய்யுளின் இலக்கணம் கற்கின்றார் - சேவை

செய்யவே மகாராணி முனைகின்றார்

தையலிவள் கொண்ட ஆசையை - மன்னர்

தடையின்றி உடன்வழி செய்தனர்

விண்ணினை வலம்வரும் மேகத்தை - தொடும்

வாதாபி நாட்டினுயர் மலைகளை

கண்ணையும் பறித்திடும் காட்சியை - மங்கை
கவிதையில் உரைப்பாளாம் கேளுங்கோ

அணிமுத்து கொடையாகக் கொடுத்திடும் - நங்கை
அவனியில் கவிஞராய் மிளிர்வார்
அணியிட்டு அனைவரும் வாருங்கோ - வந்து
அடிதொட்டு நடனங்கள் ஆடுங்கோ

சபையோர் போதல்

உதாரன்:

அமுதவல்லி சூளாமணியில் எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தமொன்றைப் பாடு பார்க்கலாம்.

மெட்டு : கழிநெழலழை ஆசிரிய விருத்தம் **இராகம் :** சங்கராபரணம்

அமுதவல்லி:

மூவடிவி னாலிரண்டு சூழ்சுடரும் நாண
முழுதுலகம் மூடியெழில் முளைவயிரம் நாற்றித்
தூவடிவி னாலிலங்கு வெண்குடையின் நீழற்
சுடரோய் உன் அடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டால்

உதாரன்:

சேவடிகள் தாமரையின் சேயிதழ்கள் தீண்டச்
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து
புலங்கொள்ளா வாலெமக்குப் புண்ணியர்தம் கோவே!

உதாரன்:

அமுதவல்லி. எதிர்பார்த்தைவிட மிகக் குறுகிய நாளிலே செய்யுள்
இலக்கணத்தின் வரையறைகளைக் கற்றுவிட்டாய்.

மெட்டு : லீய்ப்பனே லீய்ப்பனே (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 32)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ரநடை) **இராகம் :** கீர்வாணி

உதாரன்:

செய்யுளி லக்கணம் கற்றிடும் மாதே
செய்வினை என்பது தெரியும் தானே
பெய்மழை என்றதும் பெய்யும் மன்றோ

பொய்யா மொழிக் கவியின் கூற்றினாலே

அமுதவல்லி:

மகிழவே கற்றேனே வெண்பா இனம்
மனதெலாம் நிறையுதே சிந்து வரிகள்
பகிரவே வேண்டும் உறுப்பியல் ஆறும்
பண்ணோடு சேர்ந்து பாகாய் உருகுது

உதாரன்:

நேரான ஆசிரியம் ஏந்திசை அகவல்
நிரையான ஆசிரியம் தூங்கிசை அகவல்
விரவிய தளையால் ஒழுகிசை அகவல்
விபரமாய் அறிந்தால் கரும்பாக மாறும்

அமுதவல்லி:

கொச்சகம் தாழிசை வஞ்சிப்பா மற்றும்
கலிப்பாவை கற்றேனே கடிதில் அன்றோ
அச்சமோ கொள்ளாது அணியியல் கற்றேன்
அழகுற நேரிசை அணியாய்க் கொண்டேன்

உதாரன்:

அமுதவல்லி இன்று என்றுமில்லாதவாறு நீண்டநேரம் செய்யுளில்
இணைந்து கொண்டோம். சிறிதுநேரம் பூரண நிலாவின் ஒளியில்
ஓய்வெடுத்துவிட்டு மீண்டும் தொடர்வோம்.

அமுதவல்லி:

பூரண நிலாவா? எப்படி நீங்கள் தெரிந்து கொண்டீர்கள்.

உதாரன்:

அனைத்தையும் அறிந்தவன் கவிஞன். கரும்பு தின்னக் கைக்கூலி
வேண்டுமா?

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

உதாரன்:

நீலவான் ஆடைக்குள் உடல் மறைத்து
நிலாவென்று காட்டுகின்றாய் ஒளி முகத்தைக்
கோலமுமுதும் காட்டி விட்டால் காதற்
கொள்ளையிலே இவ்வுலகம் சாமோ? வானச்
சோலையிலே பூத்த தனிப்பூவோ நீதான்
சொக்கவெள்ளிப் பாற்குடமோ அமுத ஊற்றோ

காலவைந்த செம்பரிதி கடலில் மூழ்கிக்
கனல்மாறிக் குளிரடைந்த ஒளிப் பிழம்போ

உதாரன் நிலவைப் பார்த்து தன்னை மறந்து நின்றல்

அமுதவல்லி:

ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே! நிலாவை கண்களால் பார்த்ததைப்
போல் வர்ணிக்கிறாரே. இவர் பிறவிக் குருடனல்லவா?

மெட்டு : மதுராங்கிளியே

(அலங்காரரூபன்)

தாளம் : ஆதி

இராகம் : சீந்நுபைரவி

உதாரன்:

விண்ணி னொளியே மனதின் மகிழ்வே
விழியின் விம்பமே - எந்தன்
கண்கள் செய்தவம் நானுமறியேனே
காதலின் சுகம்தரும் நிலவே - இமை
மூடவும் மறந்திட்டேன் எழிலே

உன்னில் களங்கம் கண்டிலேன் நானே
உருகியும் நின்றேனே - என்றும்
இன்பம் நிறைந்த குளிரும் விளக்கே
இழந்தேன் என்னை உன்னெழிலால் - இப்போ
கைகளில் வந்திடாயோ முழுதாய்

பொன்னாய்க் கண்டதால் பொங்கி எழுகுதே
பார்த்துக் களித்தேனே - உன்னைப்
பெண்ணாய் உரைத்திட தயங்கி லேனே
புண்ணியம் மிகையாய் பெற்றேனே - எந்தன்
பண்ணினில் வந்திடு நிறைவாய்

அமுதவல்லி:

என் ஆசான் கவிவல்லவன். ஆனால் விழியற்றவன். அவர்
நிலாவினை எவ்விதம் பார்த்தார். மனம்நெகிழ்ந்து எவ்விதம்
பாடினார் இதில் ஏதோ குழப்பம் இருக்கின்றது. இதைத்
தொடரவிடக்கூடாது.

அமுதவல்லி திரையை விலக்கி உதாரன் நிற்கும் பக்கம் செல்லுதல்
திடுக்குற்ற உதாரன் அமுதவல்லியைக் காணுதல்

உதாரன்:

என்ன வியப்பிது நான் காண்பது வானத்து வெண்ணிலவா?
வானுலகுத் தேவதையா?

மெட்டு : காணரும் மேலான காட்சி (எஸ்தாக்கியார், பக். 26)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் **இராகம் :** சங்கராபரணம், மாயா மாளவ கௌளை

உதாரன்:

பல்லவி

காணக் கிடைக்காத காட்சி - என்வாழ்வில்
காணக் கிடைக்காத காட்சி

அனுபல்லவி

வானிலே இருந்ததோர் மாமதி மங்கையாய்
என்னெதிர் வந்து வாய்த்ததோ தண்ணொளியோ - காணக்

சரணம்

மின்னற் குலத்திலே விளைந்த ஸ்திரியோ
கன்னற்றமிழ்க் கவிவல்லோர் கற்பனை உருவமோ
பொன்னின் உருக்கிற் பொலிந்த பூங்கொடியோ
கண்ணைப் பறித்திடும் மலர்க் கொடியோ
இன்றோ நெஞ்சமலை பாயுதே கண்ணாலெனை
அன்பொழுக அழைத்து நின்றாளோ
கன்னியின் உருவாய் என்னெதிர்வந்து நிற்பவள்யாரோ

உதாரன்:

எழில் முகங்காட்டும் பெண்ணே! யார் நீ? எதற்காக இங்கு
வந்தாய்.

அமுதவல்லி:

புலவரே! நான்தான் அமுதவல்லி உங்கள் மாணவி?

உதாரன்:

அமுதவல்லியா? ... உனது குஷ்டம் மாறிவிட்டதா?

அமுதவல்லி:

எனக்கு குஷ்டமா? யார் சொன்னது அப்படி? நீங்கள்... நீங்கள்
பிறவிக் குருடனில்லையா?

உதாரன்:

என்னைப் பார்த்தால் கேலியாகவா தெரிகிறது?

அமுதவல்லி:

எனக்குப் புகிறது, எந்தன் அப்பா முடிவேந்தனின் சதியிது. நாம்

ஒருவரையொருவர் பார்க்கக்கூடாது என்ற எண்ணத்தால் உம்மைப் பிறவிக் குருடன் என்றுரைத்துள்ளார். நீங்கள் மதி தரிசனத்தைப் பாடியதனால் உண்மையை அறிந்துகொண்டேன்.

உதாரன்:

அமுதவல்லி!

மெட்டு : அஞ்சுகமே

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 35)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : ஹரிஹரம்போதி

உதாரன்:

தேவதையே பொன்னிற் செய்தசிலையே - எழில்
தாமரையே நிகர் தாரகையேகேளும்
காவலனுன் தந்தைசொன்ன சொல்லை - நலி
குஷ்டமாம் உனக்கென எனக்குரைத்தாரே

அமுதவல்லி:

சுந்தரனே கறையொன்றிலான் உம்மை - பிறவி
சக்குவற்ற புலவரிவர் ரென்றார்கேளீர்
அந்தமற்று சிந்தை நொந்துவாடிட - தந்தை
அதர்மமே செய்தவிந்தை எடுத்துரைப்பேனே

உதாரன்:

காலையில் மலருங் கமலம்போலே - முகம்
காட்டிடும் அழகுச் சிலையைக்கண்டு
ஓலையில் படியுமெந்தன் கண்கள் - மீண்டு
ஓரமாய்ப் பார்த்ததிரந்து நிலைமறந்தேனே

அமுதவல்லி:

பங்கயம் போலவேயிரு கண்களிருக்க - பிறவி
பார்வையே அற்றவனென அழகுறச்சொல்லி
செங்கோல் மன்னனும் பங்கமிழைத்து - தன்
சேயையே சங்கடத்தில் மாட்டினாரன்றோ

உதாரன்:

என்னை அந்தகன் என்று உனக்குக் கூறிவைத்த மன்னன் உனக்கு
பெருநோய் உண்டென்று என்னிடத்தில் சொல்லி வைத்தார்.
அதனாலன்றோ மின்னொன்று பெண்ணென்று புவியில் வந்து
விளைந்ததுபோல் விளைந்த உனது அழகை நான் பார்க்க
எண்ணவில்லை.

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

உதாரன்:

காரிருளால் சூரியன்தான் மறைவ துண்டோ
கறைச்சேற்றால் தாமரையின் வாசம் போமோ?
பேரெதிர்ப்பால் உண்மைதான் இன்மை யாமோ?
பிறர்கூழ்ச்சி செந்தமிழை அழிப்பதுண்டோ?

அமுதவல்லி:

இல்லை இல்லை இல்லை. என் தந்தையும் அமைச்சரும்
இணைந்து செய்த சதியை ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை.
அவர்கள் எதை நினைத்துப் பயந்து இந்தக் காரியத்தைச்
செய்தார்களோ அந்தச் செயலால் அது அரங்கேற வழிவகுத்து
விட்டார்கள்...

உதாரன்:

என்ன சொல்கிறாய் அமுதவல்லி

மெட்டு : புத்திரரே எந்தன் நவம்

(எஸ்தாக்கியார், பக். 153)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : ஹரிஹம்போதி

அமுதவல்லி:

பல்லவி

உத்தமரே எந்தன்குறை - தீர்த்தவரே

சரணம்

முத்தொழிர் எழிலழகே சென்றுபடரும்

முல்லையினை எந்தப் பெருமரமும்

கத்தரித்தல் இன்றிக் கரந்தமுவும்

காட்சிதனை கண்டிலரோ வாழ்வில்

ஏற்றிடுவீரோ எந்தன் அன்பை ஏற்றிடுவீரோ

சத்தமிட்டவண்டு தடாகத்தின் அல்லியை

சம்மதமின்றி முத்தமிட்டே அதன்

தித்திக்கும் தேன்குடிக்கும் நல்லமுடிவும்

தவறென்று சொல்வீரோ உணர்வினை

புரிந்திடுவீரோ காதற்பிணமாக்க துணிந்திடுவீரோ

உதாரன்:

வேண்டாம் அமுதவல்லி வேண்டாம். உன் நினைப்பை

அகற்றிவிடு... வேல்விழியால் என்னைக் கொத்தாதே! பால்போல்
மொழியால் உயிர் வாங்காதே.

மெட்டு : கச்சள மெத்துநெய்

(அலங்காரரூபன்)

தாளம் : ஆதி

இராகம் : நடபைரவி

உதாரன்:

கன்னியும் வந்தென்னை காதலுக் கழைக்க
கண்டதால் சிந்தனை வதைத்து இழுக்க
சிதறிடச் செய்தாளே - சிந்தையை
குதறிடச் செய்தாளே - காதல்
கதையாக வந்தாளே - உளம்
வதையாகி நின்றேனே

சந்திரனை யொத்த சந்தண முகமிவள்
இந்திரனே மாளும் கொள்ளை யழகிவள்
காதல் மொழியாலே - அள்ளியள்ளி
சாதமாய் தந்தாளே - உண்ணல்
பாதகம் என்பேனே - காதல்
தீதென்று ரைப்பேனே

அமுதவல்லி:

என் தந்தை ஈனப்புத்திக்கு நான் விடுக்கக்கூடிய சவால் இது
ஒன்றேதான். நான் அதிகம் நேசிப்பது அன்னை தமிழை. தமிழ்
வல்ல ஒருவருக்கு வேறெந்த தகுதியும் தேவையில்லை.

உதாரன்:

கண்ணாடிக் கன்னத்தைக் காட்டி என் உள்ளத்தைப்
புண்ணாக்கிப் போடாதே!. இன்று உன் எண்ணத்திற்கு நான்
இசைந்துவிட்டால் நாளை வேந்தனால் வரப்போகும்
துன்பத்திற்கு என்ன செய்வேன்.

மெட்டு : பதிநீகர் தந்திரியே

(ஜெனோவா)

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : நடபைரவி

அமுதவல்லி:

தலைசாயா பெருங்கவியே - உதாரா
தரணியோர் புகழ்பவனே
விலையிலா தமிழறிவே - இந்த
வஞ்சியைப் பாருமையா

சித்திரித்த ஆணழகே - நடந்த
சதியின் விதைப்பால்
சித்தம் துடிக்கிறேன் - என்னை
சிறையாக்க மாட்டீரா

கவியிற் சிறந்தோனே - உன்னைக்
காப்பாற்றி வாழ்ந்திடுவேன்
கவியென் உயிர்போலவே - நின்மேல்
காதலும் என்னுயிரன்றோ

உதாரன்:

அமுதவல்லி சற்று யோசித்துப்பார். முன்னோர்களான அமராவதி, அனார்க்கலி போன்றவர்களின் வரலாற்றை அறிந்திருந்துமா இந்த முடிவுக்கு நீ வந்தாய்.

அமுதவல்லி:

வாளை உருவிவந்து மன்னன் எனதுடலை நாளையே வெட்டிப் போட்டும் இத்தையல் உள்ளம் மாறாது. நீங்கள் என் காதலை ஏற்காவிட்டால் என்னை மாய்த்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஆரத் தழுவி அடுத்த வினாடிக்குள் உயிர் போக்க நேரிடினும் தேன்போல் வரவேற்பேன்.

மெட்டு : கவி

இராகம் : சங்கராபரணம்

உதாரன்:

நாட்டி விளவரசி கோட்டையிலே என்னை குடிபுகு என்றாள் மாட்டே நென்றே மறுத்து ரைத்தாலும் மடிவே நென்கிறாள் நட்டமே வருமென்று உள்மனம் சொல்லி வரினும் நானதை விட்டெறிந்து நங்கையுனை என் நெஞ்சில் ஏற்றேன் அறிவாயே

உதாரன்:

ஏற்றேன் உன் காதலை. நெஞ்சார விரும்பும் நேரிழையாளே உன் காதல் வென்றது.

அமுதவல்லி:

சாதி உயர்வென்றும், தனத்தால் உயர்வென்றும் கூறி ஏய்த்துவரும் பாவினைத் திருத்த பாவலனே நாமிருவரும் இறுதிவரை போராடுவோம்.

உதாரன்:

இன்று வானத்து நிலா மட்டும் இல்லையென்றால் இந்த பொன்னில் உருக்கிய முழு நிலாவை நான் பார்த்திருக்கவே

முடியாது.

அமுதவல்லி:

நானும்தான் இந்த ஆண்புகளை அந்தகன் என்றெண்ணியே
காலம் கழித்திருப்பேன்.

உதாரன்:

அமுதவல்லி! இப்போ மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. ஆதனால் மனங்கள்
இணைந்தன... இன்ப உலகில் இருவரும் களிப்போம்.

அமுதவல்லி:

அழகு தமிழில் எழுத, இனிய தமிழில் பாட, வேற்றுமைகண்டு
பொங்கி எழ வல்லவர் என் காதலன். பிரிவின்றி நாம் வாழ்வோம்
எந்நாளும். (மேடையைப் பார்த்துவிட்டு) இனியதற்கு இந்த
மறைப்பு.

அமுதவல்லி மேடையின் மறைப்பை அகற்றுதல்

உதாரன்:

அமுதவல்லி!

மெட்டு : வாராய் பைங்கிளியே

(எஸ்தாக்கியார், பக். 34)

தாளம் : மீஸ்ர சாய்

இராகம் : சிந்துபைரவி

உதாரன்:

ஆகாய வெண்நிலாவே அவனி வந்ததேனோ
பாகாய் உருகின்றேன் - எழில்கண்டு
கொண்டபணி மறந்துநான் நின்றேனே
வண்ணமுடிச் செல்வாக்கு தடுக்காதோ

அமுதவல்லி:

அன்பே யென்கவியே மதுரா கரமாகிய
இன்பநேர் நிரையே - உமதுசொல்லை
ஏற்கிறேன் எதிர்த்துநான் வெல்வேனே
அற்பமாய் எண்ணியான் மறப்பேனா

அமைச்சர் வந்து தடை அகற்றிய மேடையையும், உதாரனும்
அமுதவல்லியும் காதல் புரிவதையும் பார்த்துச் செல்கிறார்.

உதாரன்:

சந்திரன் உதயத்தை கண்டதனா லின்று
சிந்தை இழந்திட்டேன் - காதலுமாகினேன்

சொல்லவும் முடியாமல் கொண்டதை
மெல்லவும் முடியாமல் நின்றேனே

அமுதவல்லி:

காளையும் கைகள் காவாமல் போனால்
நாளையே நான்றிடுவேன் - மனதையறிந்தீர்
மகிழ்ந்தேன் எண்ணத்தை விடுத்தேன்
புகலிடமாக இதயத்தில் புகுந்தேனே

திரை மூடல்

காட்சி - 4

இடம் : அரண்மனை

மன்னன் அரண்மனையில் நின்றல்
மந்திரி விரைவாக வரல்

அமைச்சர்:

மன்னா நாம் மோசம் போய்விட்டோம்.

மன்னர்:

என்ன அமைச்சரே புதுக்கதை.

அமைச்சர்:

புதுக்கதையில்லை வேந்தே நிகழ்ந்த கதை. நாம் நினைத்த தொன்று நடந்ததொன்று.

மன்னர்:

விபரமாகச் சொல்லுங்கள் அமைச்சரே!

அமைச்சர்:

நெருப்பும் பஞ்சும் விரைவாகப் பற்றிக்கொள்ளும் என்றுதானே இரும்பாக வேலியிட்டோம்.

மன்னர்:

என் மகள் அமுதவல்லியின் கல்வி பற்றிச் சொல்லுகிறீரா?

அமைச்சர்:

ஆம் வேந்தே ஆம். நாம் எது நடக்கக்கூடாதென்று நினைத்துத் திட்டமிட்டமோ அது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. திரைச் சீலை அகற்றப்பட்டு விட்டது. அமுதவல்லியும் உதாரனும்...

மன்னர்:

ம்....

அமைச்சர்:

காதல் லீலையில் ஈடுபடக் கண்டேன்.

மன்னர்:

அமைச்சரே!

மெட்டு : ஸுனற்றவளைசங்க

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 80)

தாளம் : சதுஸ்ரஜகம் (மிஸ்ரநடை)

இராகம் : ஹம்சவத்வனி, கீர்வாணி

மன்னர்:

கொண்டகுலம்மறந்து மன்னனெனை இகழ்ந்து
உண்டவீட்டினிற்கே ரெண்டகஞ்செயத் துணிந்து

பண்டுமரபினிற்கோர் பங்கத்தை உண்டாக்கி
பெண்டாளவந்தானோ பேடிஎன்றே நினைத்து
படிப்பென்று வந்திங்கே பாராள நினைத்தோனை
கடிதிப்போ சென்றங்கே கொடுவஞ்சம் தீர்ப்பேனே

ஆளுங்குலம் மறந்து சேவைதனைத் துறந்து
பாழுங் காதலினால் பெண்ணையும் மயக்கி
சூழுங்கலி சுமந்து சாவைஅணைப்பேனென்று
சூழுரை தந்தானோ சூழ்ச்சியை கொண்டானோ
மனங்கொண்ட துரோகியின் மார்பைப் பிளந்தெறிந்து
சினங்கொண்ட சிங்கத்தின் உணவாகத் தருவேனே

மன்னர்:

அமைச்சரே!... கண்ட இடத்தில் அவனை வெட்டிப் போடுவதை
விடுத்து கதைசொல்ல வந்துள்ளீரா?... யாரங்கே!

கை தட்டல் வீரன் வந்து வணங்கி நிற்கல்

கன்னி மாடத்திலுள்ள பூஞ்சோலையில் கல்வி கற்பிக்கும்
புலவனை இழுத்து வாருங்கள்

வீரன்:

உத்தரவு மன்னா!

வீரன் வணங்கிவிட்டுப் போதல்

மன்னர்:

அமைச்சரே! இது எப்படியாயிற்று. நன்கு திட்டமிட்டமிட்டு
செயலாற்றினோம். இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்க்க
முடியாதவாறு திரையிட்டோம். வெறுக்கும்படி பொய்யு
ரைத்தோம். அப்படியிருந்தும்.

அமைச்சர்:

எப்படி நிகழ்ந்தது என்பதுதான் புரியாத புதிராக இருக்கிறது.

திரை மூடல்

காட்சி - 5

இடம் : பூஞ்சோலை

அமுதவல்லியும் உதாரனும் வரல்

பாடலின்போது பின்புறத்தில்
நால்வர் தேவதைகள் போல ஆடுதல்

மெட்டு : கலைமதி நிகரான (மரியாதாசன், பக். 07)
தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம் (மிஸ்ர நடை) இராகம் : நடையரவி

உதாரன்:

மன்னர்குல மாதுளையே ஒளிதரும்
மதியொத்த முகத்தினளே கனவோ
மான்விழி ஏழைப்புலவனை நாடியது
மறைக்காது உரைப்பாயோ எனக்கிப்போ

அமுதவல்லி:

சகலகலை வல்லோனே உலகோர்
சான்றே உங்களுயர் புலமைக்கு
அகநினைவை கவிதையாக்கம் செய்யும்
ஆவலினால் என்றுரைப் பேன்றிவீர்

உதாரன்:

தந்தைசதி செய்திலை என்றால்
தேனிதழாள் தெரிந்து கொள்வாளோ
தந்திரத்தை செய்ததனால் மன்னர்
வழிசமைத்தார் என்றே சொல்வேனே

அமுதவல்லி:

ஆதவனை யொத்தஆணழகை நானும்
அருகினில் கண்டேன் காதலானேன்
பாதகம் செய்தோர்க்கு பதிலடியாக
புலவரே உம்மில் அடைக்கலமானேனே

வீரர் வரல்

வீரன் - 1:

புலவரே உம்மைக் கைதுசெய்ய வந்திருக்கின்றோம்.

அமுதவல்லி:

எதற்காக அவரைக் கைதுசெய்ய வேண்டும்.

வீரன் - 2:

எமக்கு எதுவும் தெரியாது இளவரசி. மன்னரின் கட்டளை.

அமுதவல்லி:

அவரைக் கைதுசெய்ய முடியாது.

வீரன் - 1:

இளவரசி தயவுசெய்து எங்கள் கடமையை நிறைவேற்ற தடை போடாதீர்கள்.

உதாரன்:

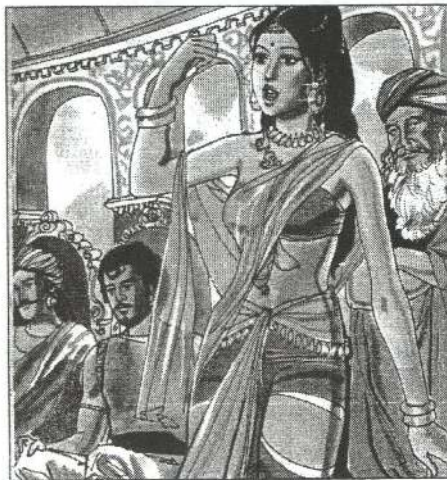
அமுதவல்லி தடுக்கவேண்டாம். வெளிச்சத்துக்கு வந்துவிட்டது நம் காதல் என்று நினைக்கின்றேன். வேறு வழியில்லை. கொலு மண்டபத்தில் நீதி கேட்போம்.

அமுதவல்லி:

அதுவும் நல்லதுதான். நீங்கள் போங்கள். நான் குடிமக்களின் தலைவர்களைச் சந்தித்துவிட்டு கொலுமண்டபம் வருகிறேன்.

வீரர் உதாரனை அழைத்துச் செல்லுதல்
அமுதவல்லி மறு பக்கத்தால் செல்லுதல்.

திரை முடுதல்

காட்சி - 6

இடம் : அரண்மனை

மன்னர் இருத்தல், மந்திரி நிற்கல்,
வீரர் உதாரனை கூட்டிவந்து நிறுத்துதல்,
மன்னன் சைகை செய்யவும் வீரர் விலகுதல்

மெட்டு : சந்திர வீருத்தம்

தாளம் : சதுஸ்ர ஓகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

மன்னன்:

வெற்றி யெட்டுதிக்கு முற்றிலுமே சென்று மேவிட
ஆள்பவன்நான்
கொற்றவன் பெற்ற குலக்கொடியை கவி கற்கவுன்பால்
விடுத்தேன்
குற்றம் புரிந்தனை என்றுநான் அறிந்தேன் ஒளிவின்றி
உரைப்பாயே
இற்றைக்கு நின்தலை அறுப்பது நிச்சயம் என்னென்று
தானினைத்தாய்

மன்னன்:

நான் அறிந்ததெல்லாம் உண்மையா?

மெட்டு : எண்சீர் வீருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

உதாரன்:

மாமயில் கண்டு மகிழ்ந்தாடும் கரும்
முகில் முட்டும் மலைநாடாள் வோனே
ஆமென்று நீருரைத்தால் குற்றமே குற்றம்
அன்றெனில் அவ்விதமே அமையும் தானே
கோமுகள் எந்தன் கண்ணெதிர் வந்தாள்
கொள்ளை வனப்பினிலே எனை மறந்தேன்
காமனும் தள்ளிவிடக் காலிடறி நானும்
கவிழ்ந்த வண்ணம் வீழ்ந்தே னன்றோ

மன்னன்:

காவலன் என்முன்னே கடிதும் தயக்கமின்றி என் மகன்மீது

கொண்டகாதலை உரைக்கிறாயா?

மெட்டு : கல்வெட்டு சீந்து

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

மெட்டு : கீர்வாணி

மன்னன்:

ஆசிரிய விருத்தம்

வாள்பிடித்தே புவியாளும் அரசர்கள் என்
 வாசலில் பணிந் திருப்பார்
 ஆள்பிடித்து துணிவோடு ரைத்திட என்னென்று
 ஆணவம் வந்தது உனக்கு
 மீள்வதற்கோ இந்த தீமை புரிந்தனை
 மீளத் தகுந்தவனோ நீயும்
 மாள்வதற்கே இன்று மாள்வதற்கே நீசா
 மன்னன் உரைக்கிறேன் கேளடா

அரசனின் புதல்வி அடிதொழும் அரசி
 அயலவன் காதல் கொள்வதுமுண்டோ
 சரச நிலையிற்கு அவளைக் கெடுத்துநீ
 சங்கீதம் பாடவா உனையழைத்தேன்
 இருவிழி குருடென்று உரைத்த பொய்யை
 இன்றே உண்மை யாக்கிட
 கூர்விழி சிதைத்து உடலை அறுத்து
 காகங்கள் உண்ண விதைத்திடுவேனே

சிந்து

பல்லவி

கல்விக்காக உன்னை அழைத்தேனே - அதைமறந்து
 காதலிலே புகுந்து விட்டாயோ

அனுபல்லவி

நாடியதால் துணிந்துவிட்ட அடிமட்ட போக்கிரியை
 நாடியறுத் தெரிய நானும் துணிந்துவிட்டேன்
 (கல்விக்காக...)

சரணங்கள்

நம்பியேயுன்னை கற்பிக்க வழைத்தேன் - மின்னாமல்
 நம்பிக்கையை கொன் றொழித்தாயே
 கண்டதுண்டமாக வெட்டி
 கண்டவர் அஞ்சி நடுங்க

பண்டமாய் பறவைக்கீந்து
கொண்டகோபம் தணிக்க

(கல்விக்காக...)

மன்னன் புதல்வியை மாசுறச் செய்தாயோ - மன்றினிலே
கன்னமிட எண்ணித் துணிந்தாயோ
சட்டதிட்டம் கொண் டொடுக்க
வெட்டித்தலை துண் டெடுக்க
கெட்டியாய் முடிவெடுத்தேன்
சட்டென முடித்து அழிக்க

(கல்விக்காக...)

மன்னன்:

யாரங்கே!

கை தட்டல் வீரன் வந்து வணங்கி நின்றல்

இந்தப் பொல்லாப் புலவனின் தலையை வெட்டி விடுங்கள்
வீரன்:

உத்தரவு மன்னா!

வீரன் வணங்கிவிட்டு புலவனின் கையைப் பிடிக்கும்போது
அமுதவல்லி வரல்

அமுதவல்லி:

நிறுத்துங்கள்... அவர் தலையைத் துண்டிக்கும் அதிகாரம்
உங்களுக்கில்லை. அவர் பிழை எதுவும் இழைக்கவில்லை.

மெட்டு : பேழுகளாகிய மூடர்கள்

(சங்கீதியன்)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

அமுதவல்லி:

வேடங்கள் தாங்கிடும் மூடர்களே யுங்கள்
வேடங் கலைந்திடும் மேகத்தைப் போலே
மேடையமைத்தெமை பிரித்திட நினைத்தீர்
கோடையிடியெனத் துலங்கின கண்டர்

அரசனொரு சாதி அயலோன் ஒருசாதி
பரமனா வகுத்தான் பாரினில் இதனை

ஒருவனு மொருத்தியாய் இணைவது பிழையா
ஒருகணம் நினைத்தால் மறுகணம் சுகமே

தருவித்த புலவனை அந்தகன் என்றீர்
பெருநோய் உண்டென மகனையே கொன்றீர்
உருவான காதலை உரைத்தவள் நானே
தருமத்தை மறந்தவரைத் தண்டிப்ப தேனோ

மன்னன்:

கொலுமண்டபத்தில் கொக்கரித்தால் கொற்றவன் அடங்கிடுவே
னென்ற நினைப்பா. உன்னைப் பெற்றவன்... உலகைக் கற்றவன்
தடுமாறமாட்டேன், தயை காட்டமாட்டேன். தலையைச் சீவவும்
தயங்கிடமாட்டேன்.

அமுதவல்லி:

மன்னா! நின் மகள் நான். என்னைத் தண்டிக்க உமக்கு
அதிகாரமில்லையே.

மெட்டு :- ஆசிரியம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

மன்னன்:

ஆள்பவனே அன்றி பெற்றவன் அல்லநான்
ஆணவத்தை அடக்கி நில்லு
தோள்தனில் சுமந்த காலத்தை மறந்திடு
தோகை உன்னை மன்னிக்கேன்

முள்ளினில் போட்டாய் முந்தானை தன்னை
முழுமையாய் எடுத்திடல் முடியாது
கள்ளிப்பால் கொண்டு அழித்திடும் மண்ணில்
கன்னியாய் நிற்பதை மறவாதே

துள்ளும் உன்நிலை துயரினைத் தீற்காது
துணையோன் உயிரினை காக்காது
வெள்ளம் வருமுன்னே கட்டாத அணையை
வெட்டியாய் பார்ப்பது வீணே

உள்ளமதை மாற்றிடின உனக்கு மன்னிப்பே
உசாதினம் செய்திடின தீர்ப்பே
அள்ளியிவளை சிறையிலிட்டு அன்னம் இன்றி
அவதியுற ஆணை தருகிறேன்

அமைச்சர்:

மன்னா! ஆத்திரத்தில் வார்த்தையைக் கொட்டிவிடாதீர்கள். உங்கள் முடிவு சரிதானா?

மன்னன்:

ஆம். அமைச்சரே! இவளை சிறையில் அடைத்து உணவு கொடுக்காமல் தண்டியுங்கள். அந்தத் துரோகிக்கு ஊர் முன்னிலையில் தண்டனை கொடுங்கள். அப்போதுதான் பலருக்கும் படிப்பினையாக இருக்கும்.

அமைச்சர்:

வேந்தே! நீதியன்றிது. தங்கள் மகளுக்கு அளித்திருக்கும் தண்டனையை விலக்கிக்கொள்ளுங்கள்.

அமுதவல்லி:

காதலனைக் கொலைக்களத்திற்கு அனுப்பக்கண்டும் கன்னி யென்னை மன்னிக்கக் கேட்டுக்கொண்டநீதி நன்று அமைச்சரே. அவர் இறந்தால் நிலைத்திடும் என் உயிரென்று தப்புக் கணக்குப் போட்டுவிட்டீர். சாதலெனில் இருவருமே சாக வேண்டும். தவிர்ப்பதென்றால் இருவருக்குமே தவிர்க்க வேண்டும்.

அமைச்சர்:

நீ நாடாளும் மன்னனின் மகளம்மா. மற்றவர்களோடு ஒப்பிட முடியாதம்மா.

அமுதவல்லி:

மன்னன் மகளுக்கு ஒரு நீதி ஏழைப் புலவனுக்கு ஒரு நீதியா? எதுவாக இருந்தாலும் இருவருக்குமே தரும்படி சொல்லும் உமது மன்னருக்கு.

மெட்டு : ஆழிப்பார்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 73)

தாளம் : சதுஸ்ரீரகம்

இராகம் : நடபைரவி

மன்னன்:

மானந்தான் பெரிதென வாழ்ந்திடும்
மன்னவன் எனதுரை கேட்டாயோ
ஈனந்தான் உன்செயல் அவனியில்
ஈடேற்றம் உனக்கினி இல்லையே

அமுதவல்லி:

கோனென்றே கெஞ்சவேன் எனநீரும்
கொண்டரோ கர்வமோ மன்னா
மானத்தார் தீயதை நினைத்திடார்
மதியற்ற மன்னரும் நீரன்றோ

மன்னன்:

மதிக்கெட்டு அலைபவன் நானில்லை
மனுநீதி என்றுமே என்கொள்கை
மதிக்கெட்டு புலவனை அழைத்துமே
மணாளனாய் கொண்டாய் நீயே

அமுதவல்லி:

பொய்யென்றோ பீடையைத் தருமென
பாராள்வோன் அறிய மறந்ததேன்
செய்வினை செந்நெறி தகர்த்ததே
செய்தது யாரெனச் சொல்வீரே

மெட்டு : சந்தத விருந்தம்

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

மன்னன்:

என்னாணை மறுப்புதா சபையினரே
செங்கோல் தனை வேற்றார்
பின்நாணும் படிசும்மா இருப்பதேனோ
பிழை புரிந்தால் சகியேன்நான்
என்னாணை என்னாணை உதாரனோடே
எதிரிலும் அமுதவல்லி இருவரையும்
கன்மீதிவே கிடத்திக் கொலைசெய்வீர்
கடிதுசெல்வீர் கணத்தினில் முடிப்பீர்

மன்னன்:

வீரரே! இருவரையும் இழுத்துச் சென்று சிரங்கொய்து என்
ஆணையை நிறைவேற்றுவீர்.

வீரன்:

உத்தரவு மன்னா!

அமுதவல்லி:

என் காதலரே! எனையும் நம்மைப் பிரிக்கவில்லை. இன்பம்
கண்டோம். இறப்பதிலும் ஒன்றானோம். அநீதி செய்து
மன்னனுக்கு நாட்டு மக்கள் நல்லபாடம் கற்பிப்பார்கள்.

மன்னன்:

ம். போதும் உனது புலம்பல். இழுத்துச் செல்லுங்கள்.

வீரர் வணங்கிவிட்டு இருவரையும் அழைத்துச் செல்லுதல்
திரை

காட்சி - 7

இடம் : ஊரின் நடுவிலுள்ள மைதானம்

அருகருகே இரண்டு கொலை மேடை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இரு மழுவர்கள் வெட்டுக் கத்தியுடன் வர
அமுதவல்லியையும் உதாரனையும் இரு வீரர்கள் கூட்டிவரல்

வீரன் 1 :

நாட்டு வழக்கப்படி நீங்கள் இறுதியாக கூறுவதற்கு ஏதுமிருப்பின்
இப்போது கூறலாம்.

உதாரன் :

வெட்டவெளி மைதானத்திலே வெட்டப்படும் தலைகளைப்
பார்க்கக் கூடியிருக்கும் மக்களே! எதற்காக இந்தத் தண்டனை
என்பதை நீங்கள் அறிவீரோ?

மெட்டு : திக்நற்றெனைப் பீழத்தே (மரியதாசன், பக். 89)

தாளம் : மிஸ்ராபு

இராகம் : சிந்துயரவி

உதாரன் :

தன்மகளுக் கென்னை அழைத்தே கவிசொல்ல வுரைத்தார்
பொன்மகளு மென்மேல் காதலென்று றுரைத்தார்
பிடித்தே சிறையடைத்தே எனை
அடித்தே சிரமறுக்க உரைத்தான்
துடிக்குமெம்மை காத்தருளும் தாய் மண்ணுக்கு உரியோரே

எழில்மங்கையாள் பெரு நோய்க்குரியோள் என்றார்
விழியற்றோன் நானென வலிந்து பொய்சொல்லி
புரிந்தான்சதி புதைந்தோமதில் பழி
புரிந்தோமென இரைந்தான் அவன்
அரிச்சந்ரன் பிறந்தமண்ணில் பிழையறிந்து பதில் மொழிவீர்

என்னுயிர்க்காய் அழவில்லை வரைந்திடாத ஓவியமாய்
தன்னுயிரை அளிக்கை செய்ய நிற்குமவ ளுக்காய்

இரந்தேயுமை பணிந்தே மனம்

இளவல்தனை விடுக்கக் கரந்தாரும்

இரக்க மில்லா மழுவரும் இழுக்கும் நிலையைப் பாரீர்

உதாரன்:

பேரன்பு கொண்டோரே, பெரியோரே, பெற்ற தாய்மாரே, நல்லிளஞ் சிங்கங்காள். நான் புலவன், வறியவன், அரசு உரிமை இல்லாதவன் என்பதற்காகவே கொலைக்களத்தில் நிற்கிறேன். என்னைக் காதலித்ததற்காக இளவரசியும் கைகோர்த்து நிற்கிறாள். இது நீதியா? நியாயமா?

மெட்டு : மிகவும் தீரக்கமுள்ள

(செனகப்பு)

தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

இராகம் : சீந்துபைரவி

அமுதவல்லி:

என்மேல் இரங்கிரோ அம்மா - பெண்ணை
என்னவிலை என்றேகேட்கும் மண்ணில்
கண்போல் காக்கஎன்அன்னை என்னுடனில்லை தாயே
தக்க பராயம் வருமுன்னே என்னை பிரிந்தாரே

தந்தைசொன்ன பொய்யாலே - நாமும்
தடுமாற நேர்ந்ததே கற்கும்போது
எந்தைபோல யாருமிங்கே இருக்கலாகா என்பேநான்
ஏற்றமிகு தமிழ்க்குலமே ஏதலரைப் பாரீரோ

அமுதவல்லி:

அன்னைமாரே, தந்தைமாரே, சகோதரர்களே! எமது இறப்புக் கண்டு நாம் அஞ்சவில்லை. இந்தநாடு எம் மூதாதையர்களால் கட்டிக் காப்பற்றிவந்த நாடு பாழாகக்கூடாதென்றுதான் கலங்குகிறோம்.

மெட்டு : செய்யரிய யூவீல்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 44)

தாளம் : ஞரகம்

இராகம் : நடபைரவி

உதாரன்:

கண்கலங்க கேட்டீர் எங்கள் கதையை - நாளும்
கள்ளமில்லை கவியுரைப்போன் வாயில்
விண்ணறிய செய்த பாவம் ஏதும் இல்லை - மன்னன்
விதைத்த விதை அறுவடைதான் கேளீர்

அமுதவல்லி:

தப்பெனவே சொன்னார் என் தந்தை - உண்மை
தவிர்த்ததனால் திரண்டெழுந்த தாபம்

இப்போதலை கொய்வதென்ன மன்னன்நீதி - இதை
இடித்துரைக்க எவருமில்லை யானோம்

உதாரன்:

அன்புநிறை உறவுகளே அருங் கவிதை - ஆக்கிட
ஆவல்கொண்டு புரண்டெழுந்த வேகம்
நன்றெனவே தீர்ந்ததில்லை பெண்ணினாசை - குருதி
நற்கவியாய் வெளிபட்டே தீருமன்றோ

அமுதவல்லி:

பூவுலகில் கொண்டஆசை நல்லனவே - விதி
பொறுப்பில்லானின் மகளான பாவம்
ஆவதெலாம் இறைவன் செயலென்று - நாமும்
அடிமையானோம் மறுவுலகில் இணைய

மெட்டு : எண்சீர் விருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

உதாரன்:

அரசனுக்குப் பின்னிந்த தூய நாட்டை
ஆளுதற்குப் பிறந்தஒரு பெண்ணைக் கொல்ல
அரசனுக்கோ அதிகாரம் உண்டெனில் உங்களுக்கோ?
அவ் வரசன் சட்டத்தை அவமதித்தான்
சிரம் அறுத்தல் வேந்தனுக்குப் பொழுதுபோக்கு
சிறியகதை, நமக்கெல்லாம் உயிரின் வாதை
அரசன் மகள் தன்நாளில் குடிகட் கெல்லாம்
ஆளுமை பொதுவாக்க நினைத் திருந்தாள்

அமுதவல்லி:

அநீதி அரகட்டில் அமர்ந்திருக்குபோது நீதி எங்கே கிடைக்கப்
போகின்றது. என்னைக் கொல்லுங்கள். மரணத்தை மகிழ்வுடன்
ஏற்கிறேன். மக்களே! உங்களுக்கு என் சாவு ஒரு பாடமாக
இருக்கட்டும்.

மழுவர்கள் கொலை செய்வதற்கு தயாராகுகிறார்கள்

மெட்டு : எண்சீர் விருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

உதாரன்:

வாழிய என் நன்னாடு பொன்நாடாக

வாழிய நற்பெருமக்கள் உரிமை வாய்ந்ததே
வீழியபோய் மண்ணிடையே வீண்வீழ் கொள்ளி
வீழ்வதுபோல் தனித்தாளும் கொடிய ஆட்சி
ஏழையினேன் கடைசிமுறை வணக்கம் செய்தேன்
என் பெரியீர் அன்னையீர் ஏகுகின்றேன்
ஆழ்க என்றன் குருதியெல்லாம் அன்புநாட்டில்
ஆழ்க என்னாவி உடல் அத்தனையும்

சபையோர் ஆடலுடன் வரல்
மல்லர் வெட்டாதவாறு இடையில் புகுந்து செல்லல்

மெட்டு : கேடுசொல்ல போகுமோ (தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 20)
தாளம் : ஆதி இராகம் : தோழ

சபையோர்:

பல்லவி

சிரங்கொய்ய போகிறீரோ இந்த - இளவல்கள்
சிரங்கொய்ய போகிறீரோ நீங்கள்

சரணம்

நீதிபிழைத்திட வேண்டாமா நீசரின்மனம் மாறாதா
பாதிவயதில் பலியிடவா பதிலேதர வேண்டாமா
பாதைசெய்த பாதகரிருக்க பாவலன் பாவைக்கு
நீதியற்ற செயலால் நெறிமுறையற்ற தீர்ப்பால்
(சிரங்கொய்ய...)

கொல்லவந்தீர் மன்னனாணை சொல்லுவது மக்களாணை
நில்லாமல்நீர் செல்வதானால் நீவிருயிர் காத்திருவீர்
தொல்லுலகில் சாதியில்லை ஏழைக்கொரு நீதியில்லை
சொல்லெடுத்துச் சென்றிடுவோம் மன்னன்சபை நாடி
(சிரங்கொய்ய...)

மழுவர் கத்திகளை போட்டுவிட்டு ஓடுதல்

காதலுயிர் வாழவேணும் காதகர்கள் தொலையவேணும்
சாதலுக்கு துணிந்தவர்கள் வாழுதலே நீதியாகும்
ஈதலுக்கு உயிர்கொடுக்கும் இதயமுள்ள நாட்டிலே
காதலுக்கு மதிப்பளித்தால் வாழும் அணையாதீபமாய்

(சிரங்கொய்ய...)

சபையோர் உதாரனையும் அமுதவல்லியையும்
அழைத்துச் செல்லுதல்

திரை மூடுதல்

வந்தனம் பாடல்

திரைக்கு முன்னால் அனைவரும் நிற்க
அண்ணாவிடார் பாடுதல்

மெட்டு : தேவதிரீந்துவ ஏகபரன்

(விஜயமனோகரன், பக். 150)

தாளம் : ஆதி (மிஸ்ரநடை)

இராகம் : நடபைரவி

எங்களைக் காத்திடும் ஏக பரனுக்கு வந்தனம் - கூடி
எம்மவர் பாடிட புரிந்திட்ட அருளுக்கு வந்தனம்

சங்கம் வளர்த்திட்ட தங்க தமிழுக்கு வந்தனம் - தமிழால்
கூத்தினை எழுதிட துணைநின்ற இறையோனுக்கு வந்தனம்

பொங்கு வளமெலாம் பெருகிட செய்யவே வந்தனம் - பாரில்
பரனருள் என்றென்றும் பாலிக்க வேண்டினோம் வந்தனம்.

பங்க மின்றியே பாக்களைப் பாடியோர்க்கு வந்தனம் - அதைப்
பார்த்துக் களித்திட கூடியே வந்தோருக்கும் வந்தனம்

ooo

பின்னிகைப்பு

I. மாதிரி காப்பு பாடல்கள்

மெட்டு : காப்பு வீருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்
(எஸ்தாக்கியார், பக். 1)

ஏராரும்மணிறோமை தனைமேற்காத்த
எளில்திறையான் சேனைகளின் தலைவனாகிப்
பாராரும்புகலுபிலா சிதுவோன்பின்னர்
பரிசுத்தமதிரீத் துவத்தினாலே
நீராருந்தெளிவடைந்தெஸ் தாக்கிநாமம்
நேர்மையாய்ப்பூண்டுபரற் காய்வான் சேர்ந்த
பேராருஞ்சரிதையை நாடகமாய்ப்பாடப்
பிஞ்சுமதி ஏறுகன்னி சரண்காப்பாமே

மெட்டு : காப்பு வீருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்
(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 0)

சீர்கொண்ட உலகம் யாவும் சேர்பல பொருளுந் தந்து
நேர்கொண்டு காக்க வல்ல நிருமலன் பாதம் போற்றி
தார்கொண்ட தமிழாற் தேவ சகாயந்தன் சரிதை பாட
கார்கொண்ட மலையில் வந்த கத்தன்றாள் காப்ப தாமே

மெட்டு : காப்பு வீருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்
(மணம்போல் மாங்கல்யம், பக். 1)

சீரோங்கு மாமேதை சேக்ஸ் பியர்தன்
சிறுகாதை மணம்போல்மாங் கல்யம் தன்னை
நேரோங்கு நாட்டுக்கூத் தாகப் பாடி
நேமிதனில் நடிப்பதற்கு நாட்டங் கொண்டே
பேரோங்கு செகஞ்சிறக்க மனுவாய் வந்து
பேரறிவுப் போதனைகள் தந்த யேசின்
பாரோங்கு காயமைந்தும் அஞ்ச லித்தேன்
பரனவர் பதமலர்கள் காப்ப தாமே

மெட்டு : மறு வீருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 0)

உருவாங்கோட் டுமுஞ்சா லெங்கும் உதிர்முத்தை யன்னம் கண்டு
கருவாங்கோ டுறுமென் சாலில் காத்தடை கிடக்கும் செஞ்சூல்
திருவாங்கோட் டிருக்கும் தேவ சகாயன்தன் கீர்த்தி பாட
தருவாங்கோ டுறுசு ராணி தங்கியபதம் காப்ப தாமே

மெட்டு : வெண்பா

இராகம் : சங்கராபரணம்

(எஸ்தாக்கியார், பக். 1)

சர்ப்பத் தலையதனைத் தாளால் மிதித்தவளே
தற்பரணைத் தந்த தயாபரியே - அற்புதஞ்சேர்
தூயவெஸ் தாக்கிகதை சொல்லவருள் நல்கிடவுள்
சேயனைமன் றாடியருள் செய்

மெட்டு :- தோடயம்

(மரியதாசன், பக். 1)

தாளம் : சதுஸ்ர ஓகம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

ஆதி பிதா சுதன் ஸ்பிரீத்து
அமலதிரீத்துவ ஏக பரன்
அவரது துணைமன நினைவுகொண்டு
அருங்கதையைப் பாட

அன்புறு சுத்த சந்தானாள் பெற்ற
அற்புதக் கன்னி அடைக்கலத்தாய்
நண்புறு மரியதாஸ் அவர் சரிதை
நானிலத்தில் பாட

இன்பரசாகிய சூசையப்பர்
இவருடன் சந்தந் தோனி முனி
தன்னருள் நாவின் சுவையிலங்கு
தங்கக்கதை பாட

தங்குயர் இங்கிர்த மங்களம் சேர்
தற்பரணா மவர் காட்சிகொண்ட
காட்சியுறும் மரிய தாசென்பவர்
தன்கதை பாட

2. மாதிரி மங்களம் பாடல்கள்

தாளம் : ஆதி (மிஸ்ரநடை)

இராகம் : நடபைரவி
(விசயமனோகரன், பக். 150)

தேவ திரித்துவ ஏக பரனுக்கே மங்களம் - புகழ்
சேனாடர்க் கரசியாம் தாய் மரியாய்க்குமே மங்களம்

தேங் கமழ் பூங்கொடியேந்து சங்குசைக்கும் மங்களம் - சிட்ட
தேசிக அந்தோனி மாமுனிவர்க்குமே மங்களம்

அத்தனின் பாதம் அமர்ந்திடும் தூதர்க்கும் மங்களம் - வான
அர்ச்சிய சிட்டர்க்கும் உத்தம மாணோர்க்கும் மங்களம்

சத்திய மறைநிதம் புத்துயிர் ஓங்கவே மங்களம் - நீதி
சாரும் பலதிற மாணோர்க்குமே சப மங்களம்.

பாடியிந் நாடகம் பரிந்து தந்தோர்க்குமே மங்களம் - ஏக
பரனருள் என்றென்றும் பாலிக்க வேண்டினோம் மங்களம்.

தாளம் : ரூபகம்

இராகம் : ஆனந்தபைரவி
(மனம்போல் மாங்கல்யம், பக். 136)

மூவரொன் றாகிய முழுமுதற் சோதிக்கே மங்களம் - மக்கள்
பாவமே போக்கிடப் பார்மனு வானோர்க்கே மங்களம்

மாசனு காதநல் மாமரித் தாயார்க்கும் மங்களம் - யேசு
நேசகைத் தாதையாம் சூசைமா முனிவர்க்கும் மங்களம்

திருச்சபைத் தலைவராம் தந்தைபாப் பரசர்க்கும் மங்களம் - இறை
அருட்தகை கொண்டிடும் ஆயர் குரவோர்க்கும் மங்களம்

விண்ணிறை பணிபுரி விரத்தர் கன்னியர்க்கும் மங்களம் - என்றும்
மண்ணதில் நற்செயல் மலிந்திட உழைப்போர்க்கும் மங்களம்

மாநிலம் ஆண்டிடும் மக்களின் தலைவர்க்கும் மங்களம் - நல்ல
கானிலம் திருத்தியே சமந்தனைச் செய்வோர்க்கும் மங்களம்

நாட்டுநற் கூத்தாய் நாடியே நடித்தோர்க்கும் மங்களம் - அரும் பாட்டினைக் கருத்துடன் கேட்டிடப் படித்தோர்க்கும் மங்களம்

பண்ணமைத் தார்வயமாய் பாடுவித் தோருக்கும் மங்களம் - நவ வண்ணமார் பாக்களைப் பாடியிங் களித்தோர்க்கும் மங்களம்

கூத்ததைக் கண்டுமே களித்திட வந்தோர்க்கும் மங்களம் - எமைக் காத்திட இறையடி இறைஞ்சிடு வோர்க்குஞ்சுப மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மாநிலம் சிறந்தோங்க மங்களம் - தூய அன்புளம் கொண்டுமே அக்களிப் போர்க்குஞ்சுப மங்களம்.

மெட்டு : வாழி விருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

(தேவசகாயம்பிள்ளை, பக். 138)

மூவரொன் றாகிய பரனின் மறையிற் சேர்ந்து
முத்திநெறி வழிநடந்தோர் முனைந்து வாழி
காவலர் கள்செங் கோன்மை குன்றா வாழி
கர்த்தர்மெய்ம் மறைக்குரவர் களித்து வாழி
பாவ சமயங்களையே வெறுத்துத் தள்ளும்
பரிசுத்த கன்னியர்கள் பரந்து வாழி
தேச சகாயன் றனது சரித்தி ரத்தைச்
சீராகப் பாடியரா டினரும் வாழி

மெட்டு : வாழி விருத்தம்

இராகம் : சங்கராபரணம்

(மணம்போல் மாங்கல்யம், பக். 136)

செகம்புகமுஞ் சிறுகாதை செப்பிச் சென்ற
சேக்ஸ்பியர்தன் நாமமது சிறந்து வாழி
அகம்மகிழ நாட்டுக்கூத் துருவ தாக்கி
அரங்குறச்செய் யோசேப்பு நீடு வாழி
மிகமுயன்று மேடையேற்றி மகிழ மக்கள்
மேன்மையுற நடித்தோரும் நலமே வாழி
சுகமதுடன் ஆயுள்கூடிச் சேவை செய்யத்
துணைநின்ற தற்பரனார் வாழி வாழி

இதுவரை வெளிவந்த ஆக்கங்கள்

தடுமாறும் சாஸ்திரங்கள் - 1993

கவிதைத் தொகுப்பு

தமிழ்ச்சோலை - 1994

சிறுவர்களுக்கான தமிழ் அறிவு நூல்

அவலத்தின் இராகங்கள் - 1995

கவிதைத் தொகுப்பு

செயல்முறைக் கணிப்பொறி - 1999

அறிவியல்

கணிப்பொறி 2000 - 2001

அறிவியல்

யாகப்பரே ளங்கள் காவலரே - 2002

பாடல் இறுவட்டு

களம் தந்த களங்கம் - 2003

ஏதன்மோடி நாட்டுக்கூத்து

குருநகர் கலைமாட்சி - 2003

கலை இலக்கியத் தரவுகள்

கடலைகள் கொஞ்சம் நகர் - 2006

சமூக வாழ்வியல் தரவுகள்

(வட மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் சிறந்த பல்துறை நூலுக்கான பரிசு பெற்றது)

குருதிக் குளியல் - 2007

உண்மை நிகழ்வுகளின் உணர்வுப் பதிவுகள்

(வட மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் சிறந்த பல்துறை நூலுக்கான பரிசு பெற்றது)

ஆன்மீகத்தில் குருநகர் மக்கள் - 2007

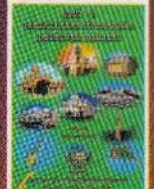
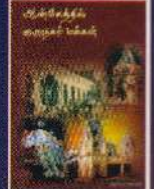
ஆன்மீகம் சார்ந்த வரலாற்றுப் பதிவுகள்

ஆகுதி - 2009

சிறுகதைகளின் தொகுப்பு

தரம் - 5 புலமைப் பரிசில் பரிட்சைக்குரிய

முன்னோடிக் குறிப்புகள் - 2009

ISBN No. : 978-955-0197-00-2

ஜெயந்த் சென்டர்